

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

V Legislatura

Any 1999

Número 2/fascicle 1

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Antoni J. Diéguez i Seguí.**

Sessió celebrada els dies 22 i 23 de juliol del 1999.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC.- SESSIÓ D'INVESTIDURA DEL CANDIDAT A PRESIDENT DE LES ILLES BALEARS.

18

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, d'acord amb el previst a l'article 141 del Reglament del Parlament, s'ha consultat amb els portaveus designats pels grups polítics amb representació parlamentària, i propòs pel càrrec de president de les Illes Balears, l'Hble. Sr. Francesc Antich i Oliver.

Té la paraula el candidat a president de les Illes Balears per exposar el seu programa.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

Em permetran que les meves primeres paraules en encetar aquesta sessió d'investidura com a candidat a president del Govern, siguin de felicitació a totes les ciutadanes i ciutadans de les Illes Balears i, en especial, a tots aquells que varen fer ús del seu dret a vot a les eleccions del passat 13 de juny. Amb aquest acte suprem de participació política, donant suport explícit a opcions de signe divers, hem constituït aquest parlament, òrgan sobirà de la representació democràtica del nostre país, òrgan sobirà de la representació democràtica del nostre país, que escollirà el nou president del Govern de les Illes Balears. Vull donar a aquesta expressió de llibertat, democràcia i convivència l'elevat nivell de solemnitat que li pertoca.

L'avanç i el progrés del nostre país és tasca de tots. La llibertat i la democràcia no ens cauen del cel. Hem d'aconseguir-les dia a dia. I en cada acció, en cada iniciativa, hem de millorar la qualitat d'aquests dos conceptes.

L'article 31 del nostre Estatut d'Autonomia assenyala que el candidat proposat presentarà al Parlament el programa polític del Govern que pretengui formar, i així ho farà. M'han de permetre, però, que no tan sols expressi el detall de l'acció governamental, manifestada en propostes concretes, sinó que també exposi els principis que les inspiren, les formes amb les quals es duran a terme i, en definitiva, el sentiment personal que hi pens posar.

El dinamisme social de les Illes Balears s'ha d'expressar i traduir en accions reals i decidides dels seus representants polítics. Però, paralelament, la demanda de les ciutadanes i els ciutadans del nostre país, com correspon a una societat moderna i avançada, va més enllà d'allò que és tangible i quantificable: volen seguretat, volen prosperitat; però també volen il·lusió i volen confiança. I, fins i tot, dosis d'utopia, tan necessàries per tal que els països caminin endavant.

Les eleccions del passat 13 de juny han dibuixat un nou mapa polític a les Illes Balears. Els ciutadans, amb el seu vot, han decidit acabar amb la majoria conservadora després de setze anys de govern i han donat al centre esquerra l'oportunitat de forjar una nova majoria de caire progressista i nacionalista. Aquesta majoria parlamentària, amb el suport i la participació social més amplis, donarà suport al Govern

que em propòs presidir, si aquesta cambra m'atorga la confiança que ara deman.

Vull deixar constància explícita, des d'ara mateix, del caràcter plural d'aquesta majoria de progrés. Està construïda des de les diverses sensibilitats polítiques, ideològiques i programàtiques del centre esquerra i el nacionalisme, i no tan sols hi participen partits polítics sinó també col·lectius i aliances de signe progressista.

Senyores diputades, senyors diputats, deixin que ho digui ben clar, perquè aquesta serà una de les claus del nou govern i de la legislatura que encetam: aquesta pluralitat, lluny de ser un inconvenient, és el nostre principal valor. És l'eina més eficaç i representativa per encarar, amb el prisma de modernitat, el futur de les Illes Balears.

La pluralitat és la millor fórmula per a fomentar l'engrescament de la nostra societat civil, que després de llargs anys de govern conservador, s'ha vist massa sovint resignada a la manca de protagonisme popular, al menyspreu dels matisos, al càstig de qualsevol discrepància i a l'anul·lació del debat obert. Aquesta nova majoria té les claus per a redreçar aquest país. La naturalesa de la democràcia són els ciutadans en acció. El ciutadà ha d'ésser un consumidor de democràcia i també un gran productor de democràcia.

Sé, per suposat, que amb la pluralitat i la participació apareix la diversitat, la discussió i fins i tot el conflicte. Els règims monolítics no pateixen cap d'aquests mals, perquè els camuflen i amaguen amb el seu autoritarisme. Però només per aquesta via de diàleg i participació el nostre país avançarà sòlidament i donarem respostes coherents a les qüestions que ens planteja la realitat.

Les nostres illes, al final del segle XX, pateixen la crisi del conservadorisme, que ha tornat ranci, ha esgotat el seu model social, ja no engresca els segments més amplis i significatius de la població i ha perdut la seva capacitat de convocatòria col·lectiva.

La conformació de la nova majoria plural de centre-esquerra nacionalista en aquest parlament no és un punt d'arribada. És un punt de partida. No és una majoria contra ningú. És una majoria a favor de les Illes Balears, a favor de totes les ciutadanes i els ciutadans d'aquesta terra. Aquestes distintes sensibilitats han conformat un pacte de legislatura que s'articularà mitjançant un govern solidari que tindrà com a estratègia la confluència en pluralitat d'una societat complexa i diferent, una societat com la nostra. Aquesta diversitat social és encarnada en els diversos perfils dels mateixos signants del pacte.

Serà un govern ideològicament plural i unitari en l'acció. Un govern que actuarà en la defensa dels interessos globals de les Illes. Un govern que articularà la

complicitat progressista per a la defensa i promoció de la nostra identitat nacional, lingüística i cultural en el marc d'una societat oberta. Un govern que facilitarà el sentiment de pertànyer a allò que ens identifica, però admetent i enriquint-nos de la convivència compartida amb els qui són diferents. El progrés de les nostres illes demana, ara més que mai, una cultura de la pluralitat.

Senyores diputades, senyors diputats: la confiança que avui els deman té una transcendència especial per a la nostra curta però intensa història de l'autonomia. Aquesta confiança es traduirà en un canvi profund en l'acció i en les formes de govern. En democràcia, l'alternança és una finalitat en si mateixa. El relleu dels equips de govern és una mesura higiènica indispensable per tal d'evitar els vicis del poder. Però el meu compromís va més enllà: em proposo substituir l'alternança en alternativa. No basta substituir una veu per una altra. Jo vull que siguin escoltades totes les veus: les que es produiran dins d'aquest hemicicle i les que vindran de fora, les de les estructures de la societat civil i les de la ciutadania en general. Que siguin escoltades les veus dels poderosos i les dels que ni tan sols tenen veu. I pretenc que aquesta convergència es produeixi amb una actitud oberta i de lleialtat mútua.

Em proposo dur la pluralitat fins a les darreres conseqüències. I això significa una nova relació entre administradors i administrats, entre allò que és públic i allò que és privat. Els nous temps han fet emergir, han fet emergir i potenciar el paper de l'individu. L'individualisme emprenedor i solidari és una conquesta de la modernitat i hi donaré suport en un àmbit de confiança i de societat oberta.

El meu objectiu al front del Govern serà fer avançar el nostre país en el camí de la més alta qualitat democràtica. Un país lliure en el qual proliferin les iniciatives de debat, els espais d'encontre, la confrontació raonada i raonable, d'interpretacions. Un país en el qual la pluralitat i la diversitat en la cooperació siguin el nostre patrimoni comú, seran, conformaran un govern de canvi, i això suposa, per a la nostra jove però sentida autonomia, una frontera històrica. Serà un govern de canvi en objectius, accions i formes, amb una profunda revisió institucional. Una situació inèdita que aquesta comunitat no ha conegut fins ara. Per primera vegada des de l'any 1983 el tres consells insulars i el mateix govern de les Illes seran governats per forces progressistes i nacionalistes, que retornaran a la societat balear la imperiosa necessitat de restaurar la dignitat institucional i de restablir el clima de confiança en les institucions polítiques pròpies com a primer pas per a inventar i construir el futur sobre bases sòlides.

Fa gairebé cent anys, Miquel dels Sants Oliver va provocar una sacsejada de reflexió a la societat illenca. Fa gairebé cent anys ja parlava d'autonomia, de vertebració civil, d'autoconfiança social... En una paraula: de regeneracionisme. Vull connectar la història de finals del segle XX amb aquest esperit de regeneració col·lectiva que va proposar aquest gran intel·lectual mallorquí.

Els ciutadans de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera del canvi de segle assistiran a una històrica transició política del nostre país. Una transició d'envergadura que tindrà molts dels elements de la transició que va experimentar l'Estat espanyol fa més de vint anys i de la qual vull recuperar dos elements essencials: la consciència social de canvi i la concòrdia necessària per tirar endavant un nou projecte. L'imaginari col·lectiu dels ciutadans i ciutadanes de les nostres illes, aletargat durant molt de temps, s'ha de posar en marxa.

El nou horitzó que s'obre en aquesta cinquena legislatura marca un altra fita històrica en el nostre entramat institucional: l'emergència dels consells insulars com els protagonistes de la gestió pública, com a protagonistes de la gestió pública a cada una de les illes mitjançant el gran desplegament competencial previst a l'Estatut d'Autonomia.

El programa de govern que els descriuré no és, formalment, el programa d'un sol partit polític. És el fruit i la conseqüència d'un diàleg i d'una negociació entre sensibilitats polítiques que han trobat un gran espai comú. És un programa ajustat a les demandes quotidianes de la població, i que cerca la complicitat dels ciutadans per afrontar reptes i problemes. Un programa que vol originar una onada democràtica en el nostre país. Un programa que vol restaurar la democràcia de la vida quotidiana, que vol dir que cada dia, a cada moment, les ciutadanes i els ciutadans han d'experimentar que viuen en unes condicions d'igualtat i no de dependència. Un programa que proposa la potenciació concertada dels valors cívics i el debat horitzontal de tots els moviments progressistes.

La proposta que present a la seva confiança, senyores diputades i senyors diputats, té set pilars bàsics com a principis inspiradors. L'ordre d'enumeració no té importància ordinal, sinó que són tots principis d'igual rang pel que fa a prioritats.

El primer és la regeneració de l'activitat pública i administrativa. Mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs de qualsevol signe polític s'han de sentir orgullosos del prestigi de la primera instància política balear i del seu paper institucional i representatiu. El nou govern serà exemple d'honradesa i eficàcia en la gestió pública, i jo vull ser el primer vigilant en la detecció de vestigis de corrupció, irregularitats, abús de poder i prepotència que, en cas produir-se, seran rebutjats amb tanta celeritat com feresa.

La regeneració de la vida pública passa igualment per donar el més profund sentit a la participació de la societat civil i al diàleg social, que han d'impregnar totes i cadascuna de les accions de govern. La participació deixarà de ser una entelèquia retòrica per passar a transformar-se en un instrument eficaç de diagnòstic i

solució de problemes, i en un baròmetre per a definir nous reptes per a fer avançar globalment el país.

El segon pilar de l'acció de Govern és el disseny d'una estructura institucional a les Illes, una estructura institucional a les Illes Balears amb el protagonisme dels consells insulars, que han de ser el vèrtex essencial de la vida política de cada illa. D'acord amb l'Estatut d'Autonomia, tenen el dret d'assumir la majoria de competències de la comunitat autònoma i, per tant, tenen el dret que s'apliqui l'article de l'Estatut que així ho preveu. A la vegada, cada consell s'ha de constituir en govern, s'ha de constituir en el govern i en la institució líder de les administracions locals de cada illa i ha de reforçar els llaços de suport a la gestió dels ajuntaments i a les noves demandes municipals.

Aquesta nova estructura institucional haurà de considerar també l'especial situació de l'illa de Formentera, per ajudar a superar la situació de discriminació que ha patit fins ara.

Un altre fonament de la iniciativa del Govern serà el redisseny definitiu del model territorial i l'assumpció d'un compromís ambiental de la més alta qualitat. Ja existeix a les nostres illes un consens social generalitzat per a acceptar que, en una economia turística com la nostra, el paisatge i el medi ambient són la base econòmica i de desenvolupament futur. Però la seva conservació no ha d'obeir únicament a criteris economicistes. Ha d'ésser, és, una aspiració compartida de tota la ciutadania. Tenim un país, un paisatge i una cultura dels quals estam orgullosos, i els nostres fills, les generacions futures, ho han d'estar encara més.

Però, continuen amb les prioritats: la cohesió i el benestar social. El nou govern, emanat d'un pacte de progrés, considerarà que no hi pot haver desenvolupament econòmic sense cohesió i un elevat nivell de benestar social sense exclusions. La justícia, la solidaritat i la igualtat d'oportunitats passen, forçosament, per un camp estratègic: l'educació i la formació de qualitat com a garantia de futur.

El manteniment del sistema sanitari públic, amb la seva millora constant, i les polítiques decidides cap a tots els col·lectius en condicions d'inferioritat seran una constant del nou govern.

També vull deixar ben clar que l'oferta programàtica que present en aquest parlament assumeix que l'economia productiva, les empreses, han de gaudir d'un paper fonamental pel que fa a la generació de renda, ocupació i riquesa, la qual cosa fa possible, en última instància, el finançament de l'estat del benestar. Totes les empreses emprenedores, les grans i les petites, rebran el suport i l'estímul del meu govern en un marc de màxima transparència i equanimitat. La fita és que el teixit econòmic de les Illes gaudeixi dels màxims nivells de competitivitat per tal de reforçar el seu lloc en un mercat complex i dinàmic. L'afavoriment de la investigació i la formació seran les claus per a l'impuls de la nostra activitat productiva.

El capítol de la cultura i la llengua és, igualment, eix essencial per al nou govern. La promoció dels fets culturals propis del nostre poble ha d'estar al capdavant. Cultura i llengua, en un àmbit de col·laboració i respecte, han de contribuir a la cohesió social que defensam.

Finalment, però no precisament en darrer lloc, l'ocupació, el treball és un graó essencial del programa de govern. Els sistemes productius han sofert ràpides i intenses transformacions que suposen canvis importants en les estructures ocupacionals i en les demandes de qualificació del mercat de treball. La conseqüència ha estat una excessiva precarietat i temporalitat de l'ocupació. El compromís del nou govern s'orienta cap a la creació de llocs de feina estables, la creació de nous jaciments d'ocupació, la protecció i reducció de l'atur i l'increment de la transparència en el mercat de treball.

Senyores diputades, senyors diputats: fins aquí he exposat el mostrari de conceptes generals i de propostes intangibles que són indispensables per a la definició dels perfils del govern que em propòs formar quan tingui la confiança d'aquesta cambra. N'he volgut fer menció especial amb la convicció que en la societat illenca del segle XXI, el sentiment i les formes de govern tenen, per als ciutadans, una categoria equivalent als continguts específics i a les accions concretes.

El canvi que proposam totes les forces de progrés no és només un catàleg d'iniciatives de govern. Vull oferir un programa, però també un tarannà personal basat en el respecte al pluralisme perquè dóna lloc a una societat, a una realitat més rica. I sobretot, vull plantejar una oferta de regeneració política i social. Vull passar de la cultura de la construcció, a la idea de la rehabilitació, de la millora, del respecte. Vull que la nostra autonomia no triomfi només en els despatxos de l'administració sinó també al carrer. Vull situar la política, el debat i la vida cultural a l'avantguarda de la innovació, la pluralitat i la creativitat. Vull fomentar l'amor al pacte, al diàleg i al consens. El futur serà compartit o no hi haurà futur.

Propòs transparència, protagonisme popular i el redreçament del país en el seu conjunt. Un projecte de país competitiu, però també amb pautes ètiques.

A continuació, senyores diputades, senyors diputats, descriuré la bateria de mesures específiques que el nou govern, mitjançant un pacte de legislatura entre diverses forces polítiques de centre-esquerra i nacionalistes, ha previst dur a la pràctica en el pròxim quadrienni.

He posat un especial esment que el programa negociat pels integrants del Pacte de Progrés gaudeixi de la màxima transparència. Ha estat pensat, debatut i realitzat en els despatxos polítics dels comissionats de cada partit. Enlloc més. No hi ha clàusules secretes ni acords sota mà. La transparència ja ha començat.

Es tracta d'un programa de més de dues-centes mesures concretes que tractaré d'agrupar i resumir per a una millor comprensió i seguiment. La necessària publicitat d'aquest programa ha fet que alguns dels seus aspectes ja hagin estat exposats pels mitjans de comunicació. Però pel respecte que em mereix aquesta cambra i per la transcendència històrica del *Diari de Sessions* del Parlament i per les obligacions normatives de l'Estatut d'Autonomia, tornaré, avui, a descriure, de forma detallada, a pesar que algunes ja hagin tengut publicitat, punt per punt, quines són aquestes propostes.

Els deman excuses per si aquest tram de la meva exposició resulta farragosa, però no vull sacrificar el rigor i la minuciositat quan es tracta d'iniciatives transcendents per al futur d'aquesta la nostra comunitat.

Començaré per la ja esmentada regeneració democràtica. Amb aquest objectiu, el Govern trametrà al Parlament un entramat de projectes de llei que configuraran una nova manera de concepció del Govern de les Illes Balears basada en la transparència. L'Executiu ha d'exhibir garanties per al correcte i exemplar funcionament de l'administració i, per tant, ha de posar una estricta vigilància pel que fa a la tasca inspectora i de control del seus serveis en els quals siguin principis inamovibles els criteris d'interès general, objectivitat, transparència i igualtat d'oportunitats. Aquests principis afectaran essencialment el funcionament de les comissions parlamentàries d'investigació, la publicitat institucional, les subvencions i el funcionament de les empreses públiques.

I vull dir des d'ara mateix que el nou govern està fermament decidit a culminar el procés institucional de la nostra comunitat i aspira a obtenir les màximes cotes d'autogovern per tal d'aconseguir el reconeixement de les Illes Balears com a nacionalitat i un nivell competencial equiparable al de les anomenades nacionalitats històriques.

L'engranatge institucional ha d'incloure el desplegament definitiu de figures com la del Síndic de Greuges, la Sindicatura de Comptes i el Consell Econòmic i Social. I, sobretot, la novetat històrica de la legislatura que començam: el paper del consells insulars. Un nou règim jurídic farà que aquestes institucions puguin realitzar les seves funcions executives, administratives i de gestió de les competències autonòmiques que els hagin estat atribuïdes o que en el futur se'ls atribueixin, amb més eficàcia, amb capacitat normativa i amb un finançament adequat.

En aquest sentit, seran completades les transferències referents a esports, cultura, ordenació de territori, urbanisme i acció social. Igualment, seran transferides les competències en matèria de carreteres.

Amb aquestes i altres disposicions de caire normatiu i pressupostari, els consells insulars recobren el protagonisme, la dignitat institucional i la capacitat gestora per convertir-se en els centres polítics de cada illa.

Senyores diputades, senyors diputats, permetin-me ara parlar dels doblers públics, del finançament autonòmic. Es defensarà un model de finançament autonòmic que permeti una major autonomia dels recursos, i un finançament per habitant igualitari pels serveis transferits, i que tengui en compte els recursos públics aportats per la població no censada, així com les demandes de servei d'aquesta.

Amb aquesta finalitat, promourem una reforma del sistema de finançament autonòmic que contempli una major participació de les Illes Balears. Com per exemple: participació en l'Agència Tributària, participació a més de l'IRPF en altres impostos indirectes o especials.

Però parlar de finançament és parlar d'insularitat, un aspecte prioritari de la vida quotidiana i econòmica de les ciutadanes i els ciutadans de les Illes. En aquest marc, es demanarà al Govern central la plena aplicació de la Llei de règim especial de les Illes Balears. Es reivindicaran les tarifes portuàries i aeroportuàries reduïdes per a les mercaderies. És indispensable que les condicions de competitivitat de les empreses il·lenques estiguin en igualtat de condicions que les del continent.

I pel que fa a les tarifes de transport interinsular als residents, es defensarà l'increment del descompte fins a un 50 per cent amb càrrec als pressuposts generals de l'Estat. Un 50 per cent.

Vull aprofitar aquesta ocasió per posar de manifest la doble i fins i tot triple insularitat que es viu a les Illes Balears, i molt especialment a Menorca, Eivissa i Formentera. Ja és hora que tots els ciutadans de les nostres illes sense excepció rebin els mateixos serveis en igualtat de condicions.

Però, parlar de finançament és també parlar de solidaritat. El pressupost general destinarà el 0,7 per cent, amb tendència a l'1,1 per cent, del total dels ingressos per a projectes de cooperació i solidaritat, que es durà a terme directament a través projectes concrets o amb participació d'ONGs.

Senyores diputades, senyors diputats: el redreçament del nostre país passa, inexorablement, per allò que és més essencial: la terra, el nostre fràgil i sovint malmenat territori. La seva ordenació i preservació no té només una consideració d'estratègia turística de futur. És un compromís de les generacions d'avui cap a les generacions de demà. La defensa mediambiental ha deixat de ser una quimera de minories per convertir-se en una necessitat compartida per la immensa majoria dels nostres conciutadans, cosa que han expressat ben a les clares amb les seves sortides al carrer per manifestar-se en defensa de la terra.

El catàleg d'iniciatives de Govern en aquest àmbit és ampli, és ampli, decidit i ambiciós, començant per les

Directrius d'Ordenació Territorial, que seran revisades per tal d'eliminar les excepcions establertes i aturar l'execució d'urbanitzables no iniciats. Igualment, els principis d'aquestes directrius han de ser extensius als sòls urbans i s'habilitaran fórmules per racionalitzar el ritme de creixement en aquest àmbit.

La nova orientació territorial inclou una nova llei de sòl, que respondrà als criteris de contenció del creixement, redimensionament del sòl urbà, protecció del sòl rústic, dotació d'equipaments i espais lliures i cessions obligatòries d'aprofitament urbanístic. Per altra banda, revisarem la Llei de sòl rústic, per tal de garantir la seva vocació d'usos agrícoles, rurals i naturals.

Vull fer menció especial del capítol d'espais naturals: es declararà un parc natural a la Serra de Tramuntana, a s'Albufereta de Pollença, a es Trenc-Salobrar de Campos, tots ells a Mallorca. A Menorca, la Vall d'Algaiarens i el Barranc d'Algendar. A Eivissa, ses Salines i la costa dels Amunts. Hi haurà una llei de protecció de ses Salines d'Eivissa i Formentera que garantirà nivells de protecció equivalents als de la reserva natural declarada per l'Estat.

Entrem en un altre aspecte bàsic de la nostra comunitat: l'aigua; aspecte bàsic que el nou govern afrontarà amb valentia, rigor i sentit de la responsabilitat amb una gestió integral dels recursos hídrics.

En el marc del Pla hidrològic, no hi haurà noves extraccions als aqüífers sobreexplotats i serà establerta una política de tarifes més unitària que desincentivi els consums abusius i els usos no prioritaris de l'aigua. Hi haurà un control efectiu dels preus de l'aigua en alta i la revisió del cànon d'aigua.

Es crearà, a més, a cada illa una junta insular d'explotació hidràulica i es farà un plantejament global de la gestió dels aqüífers i del subministrament d'aigua en alta.

No podem perdre ni una gota d'aigua, i, a tal efecte, hi haurà un programa urgent d'inversions per a la reducció de pèrdues en les xarxes de distribució.

En el marc del territori, entrem en el viari i en el transport. Les infraestructures de les Illes han d'ésser modernes, còmodes i també blanques pel que fa al paisatge; en aquest sentit, serà revisat el Pla de carreteres per tal de proposar alternatives de menor impacte ambiental i consum del territori, la qual cosa implica descartar la construcció de noves autopistes.

Aquesta mesura anirà acompanyada d'un programa pluri-annual de millora de la seguretat, que inclourà els desdoblaments en els trajectes saturats i la millora global de la seguretat.

El nou Govern es compromet que el pas pel túnel de Sóller sigui gratuït per als residents i treballadors de la Vall i a estudiar la viabilitat del rescat de la concessió.

Hi haurà un pla de transports que contemplarà les distintes modalitats de transport públic i privat en relació amb els assentaments de població i amb les grans terminals d'entrada i sortida de cada illa, és a dir, els ports i els aeroports. El transport públic ferroviari i per carretera serà objecte de la més important promoció.

En relació amb els aeroports, necessitem uns aeroports còmodes i eficaços i, perquè ho siguin, n'hem de participar, des de les Illes Balears, en la responsabilitat de la gestió. El nostre país necessita un transport aeri de la més alta qualitat, que en garanteixi la intensitat de freqüències i també l'adequació dels preus.

Un altre àmbit essencial de la protecció mediambiental és el dels residus sòlids. Globalment, i a Mallorca en especial, s'ha de passar de l'actual model, fonamentat només en la incineració, a la reducció en origen, a la reutilització i al reciclatge dels residus. El nou Govern plantejarà sistemes de tractament per als residus sòlids urbans, per als tòxics i perillosos, per als voluminosos i les runes, amb l'objectiu que cap residu no quedi fora d'esser tractat de forma mediambientalment adient. En aquest mateix àmbit, es procedirà al segellat i rehabilitació ambiental dels abocadors incontrolats i es donarà una solució definitiva als abocadors d'Eivissa i de Formentera.

Pel que fa a l'energia, s'aprovarà un pla energètic que garantirà el subministrament, fomentarà l'estalvi, les energies renovables i la substitució dels combustibles petrolífers i carbó per gas natural, que serà, aquest, el nou combustible per produir energia elèctrica i per a usos domèstics.

Aquest gas natural serà transportat en vaixell i el pla fixarà l'emplaçament de l'estació de descàrrega i de gasificació. La nova central de recepció serà localitzada amb criteris de mínim impacte ambiental.

La central tèrmica de Sant Joan de Déu serà tancada i desmantellada i s'estudiarà la reconversió a gas natural de les altres centrals existents.

La qüestió mediambiental serà una preocupació constant del nou Govern de progrés, tant pel que fa a la protecció del clima com a la regeneració de platges, al soterrament de les noves línies elèctriques i telefòniques i a la restauració paisatgística de les pedreres inactives.

En acabar aquest bloc de mesures d'ordenació del territori i mediambientals, permetin-me, senyores diputades i senyors diputats, que faci una mínima reflexió: El desenvolupament sostenible, concepte de modernitat social, no té cabuda en un programa perquè la seva extensió es il·limitada. Mai no s'acaba. Mai no podem dir "ara ja tenim un desenvolupament sostenible". La cura pel medi ambient és inesgotable. La visió de respecte mediambiental d'una societat és un seguit de

mesures però, sobretot, un estat d'ànim constant, un sentiment quotidià que ha d'estar compartit per totes les administracions i per tots els ciutadans. Respectem la nostra terra, respectem el nostre paisatge, respectem el medi ambient, perquè són les claus dels països moderns i avançats. El medi ambient ha de ser per al nou Govern una política de polítiques.

Senyores diputades, senyors diputats, els vull parlar ara d'una altra de les gran fites del nou Govern de progrés: la cohesió i el benestar social. Amb el risc de ser reiteratiu, vull que quedi palesa la meva convicció personal que el desenvolupament econòmic té una condició prèvia sense la qual és impossible anar endavant: l'assoliment d'una ferma cohesió social i un benestar global. No podem créixer econòmicament i ser esquifits en temes socials. Aquesta premissa està gravada en lletres de bronze en el programa que avui els present. I en aquest sentiment, l'educació i la formació hi seran el principal engranatge de progrés. L'equitat social, la justícia i la solidaritat passen obligatòriament per aquests elements estratègics: educació i formació.

En la societat tecnològica del segle XXI, la gran diferència social estarà situada entre les persones formades i les que no han pogut estar-hi. Estic convençut que la més gran inversió en aquesta àrea encara serà petita.

En aquest sentit, el nou Govern de progrés construirà un model educatiu per a les Illes Balears, a partir de les possibilitats de la Logse i d'altres normes i lleis educatives, que faci de l'educació un servei públic i de qualitat fonamental. Es farà, mitjançant una política d'igualtat d'oportunitats, la recuperació lingüística i cultural i la formació estricta i completa de totes les persones.

El nou Govern revisarà el mapa escolar per definir tota l'oferta educativa per tal de disminuir les *ratios* d'alumnes i ampliarà la nova formació professional implantant noves especialitats i titulacions de cicle mitjà i superior.

No els vull aclaparar amb el llistat de plans de creació de nous serveis, tant pel que fa al professorat com als alumnes, joves i adults; però sí que vull deixar constància d'un aspecte central en la formació: La universitat. El nostre país no pot estar a la cua estatal pel que fa a nombre d'universitaris. L'autonomia més rica no pot tenir el nombre més raquític d'universitaris. Hem de redreçar aquesta situació vergonyosa. La tasca no es farà perquè no depèn exclusivament de l'Administració, sinó també de la millora de la consciència cultural dels nostres conciutadans.

En aquest àmbit, una altra xifra a redreçar és la de la investigació i desenvolupament, que actualment és en el furgó de coa de tot l'Estat espanyol. Per aconseguir-ho, promourem la inversió de fons públics i privats per tal d'assolir, almanco, el percentatge mitjà d'inversió a l'Estat. Paral·lelament, rellançarem les activitats de recerca i desenvolupament de la Universitat de les Illes Balears, millorant-ne la infraestructura científica i la consolidació de grups de recer-

ca. Senyores diputades, senyors diputats: si no creixem en investigació, tampoc no creixerà el nostre país.

Com també és necessari, és importantíssim, créixer en serveis de benestar social. L'educació i la família són els escenaris en els quals es desenvolupen els grans reptes irrenunciabls del nou Govern de progrés. Mestresses de casa, joves, gent major, treballadors en atur, discapacitats i altres tipus de col·lectius en dificultats també seran protagonistes del nostre programa de govern. Insistesc: no hi ha avanç econòmic coherent sense progrés i cohesió social.

Començaré pel gran col·lectiu de pensionistes i jubilats, que són un segment de la família al qual el nou Govern prestarà atenció especial. Les circumstàncies històriques del nostre país els varen condemnar a una infantesa i joventut especialment dura. Tenim amb ells un gran deute.

El Govern de progrés implantarà un complement de garantia als perceptors de les pensions més baixes i de les no contributives. Pujarem aquests tipus de pensions amb l'objectiu de la seva equiparació progressiva al salari mínim interprofessional. Pujarem les pensions més baixes. Ho farem. Pujarem les pensions més baixes.

En un altre àmbit, farem un pla de xoc per a l'accés a l'habitatge, tant en propietat com en règim de lloguer, per al conjunt de la població i un d'especial per als col·lectius amb dificultats per poder accedir a un habitatge digne i adequat, tal com esmenta l'article 47 de la nostra Constitució.

Tenim preparada una bateria de lleis i plans integrals de gran envergadura, començant per una nova Llei de serveis socials i la Llei sobre la família, per tal de possibilitar una defensa dels drets de la família, de les normes de convivència familiar i de les parelles de fet.

En aquest punt, senyores diputades i senyors diputats, permetin-me una petita reflexió concentrada en tres paraules que conformen un important cicle social: comunitat, família, individu. El nou Govern defensarà la família sota un nou concepte progressista, ben allunyat de la idea antiga i rànica de la dreta. La família és un element clau de la nostra societat. En el seu si, s'hi desenvolupen la gran majoria de necessitats d'una societat en moviment: educació, formació, treball, toxicomanies, sanitat, assistència social, igualtat entre sexes, joventut, tercera edat, economia, transports, qualitat de vida. No resoldrem els problemes de la comunitat si no tenim resolts els de la família i el de cadascun dels individus que la componen.

L'atenció a la infància, justícia juvenil, persones grans, drets de la dona, discapacitats, toxicomanies, immigrants, pobresa, voluntariat, tots aquests àmbits tendran una actuació decidida i valenta del nou Govern.

El benestar social i familiar passa igualment pels joves. Ells no es resignen, jo tampoc. Ja hem parlat de la importància d'una educació de qualitat. Des del Govern progressista de les Illes Balears també els proposarem un ampli camí de nombrosos vessants: polítiques d'ocupació, facilitats d'emancipació, innovacions per a l'ús de nous habitatges, canals de participació social i política, espais d'informació.

Ens donarem la mà en la defensa dels drets humans arreu del món i, plegats, recuperarem els valors cívics tradicionals per ampliar els nous horitzons de llibertat.

Benestar inclou també l'esport, la promoció del qual tindrà un ampli suport per part del nou Govern.

Desplegarem plans de construcció de noves instal·lacions esportives en col·laboració amb entitats públiques locals i insulars. Al mateix temps, impulsarem l'esport balear d'alt nivell amb la creació de plans de tecnificació. Igualment, el nou Govern de les Illes Balears donarà suport a la constitució de seleccions esportives balears i en fomentarà la participació en competicions exteriors.

Sense cap dubte ni un, la sanitat tindrà una important quota en el programa de benestar social. Una sanitat justa, per a tots, però també eficaç. Sanitat pública i eficàcia no han d'ésser conceptes antagònics sinó complementaris.

El Govern de les Illes Balears ha de gestionar la salut pública des dels ciutadans de les Illes Balears. Per tant, posarem fil a l'agulla per tal d'aconseguir les competències de l'Insalud, però, des d'ara mateix, la qualitat de l'assistència ha de millorar i, amb aquesta finalitat, incrementarem el potencial humà dels centres d'atenció primària fins que es pugui garantir la demanda d'atenció domiciliària d'urgència. Els metges han de tenir mitjans per poder fer visites domiciliàries d'urgència.

Completarem la xarxa pública d'hospitals, apostant pels hospitals comarcals, amb els esmentats criteris prioritaris de justícia i eficàcia. Son Dureta ha de ser un centre de referència per a grans especialitats. Paral·lelament, hem de renegociar l'actual conveni de l'Hospital d'Inca per tal de garantir-ne la titularitat pública.

Pel que fa a salut mental, en seran duplicades les unitats, se'n prioritzarà l'atenció primària i es modificarà el funcionament actual de l'Hospital Psiquiàtric.

Senyores diputades, senyors diputats, al principi del meu discurs, hi he inclòs l'atenció a les polítiques d'ocupació com una de les parets mestres del nou Govern. Deixin ara que aporti uns detalls específics en l'acció del Govern que pretenc formar, que tenen per objectiu minvar l'excessiva precarietat i temporalitat de l'ocupació. Aquesta situació genera greus efectes induïts sobre el conjunt de la població: pèrdua de la capacitat adquisitiva, retall de les prestacions socials i la impossibilitat d'incrementar els esforços encaminats a proporcionar l'adequada formació i requalificació

professional. El nou Govern també planteja redreçar aquest àmbit mitjançant el Servei Balear d'Ocupació com a instrument bàsic pel que fa al foment de l'ocupació, la creació de treball estable i la inserció dels col·lectius de major risc d'exclusió laboral. En qualsevol cas, el nou Govern oferirà els més amplis canals de participació institucional als agents econòmics i socials per tal de crear un clima global favorable.

Arribats a aquest punt, no vull obviar dues pinzellades sobre els plantejaments econòmics generals del programa de govern que tenc l'honor d'explicar davant aquesta cambra.

El nostre disseny d'una economia estable per a les Illes Balears és aquell que perfila tres vèrtexs relacionats en un triangle imaginari: el progrés econòmic productiu, el benestar social i el compromís ambiental.

Dit això, l'aposta del Govern de progrés passa per relançar l'economia productiva de les Illes Balears i posar fre a l'economia especulativa. Un repartiment més equilibrat de la riquesa suposa aquest plantejament previ. Això interessa a empresaris i treballadors. Això vol dir una economia per a la gran majoria.

Les Illes Balears són avui el paradís de la inversió especulativa ràpida, especialitzada en el guany immediat i que exhibeix una gran miopia de futur. Aquestes actuacions no són beneficioses per al conjunt del país i, sobretot, per a l'activitat productiva: encareixen els preus, no creen ocupació i els beneficis no reverteixen en la societat.

Però també estic convençut que a les Illes hi ha molts bons empresaris i que, amb un nou clima favorable, podem augmentar en nombre i en capacitat. La nostra societat ha demostrat ser capaç de generar noves iniciatives empresarials, primordialment en el sector dels serveis, considerat arreu del món com el de més futur.

A les societats avançades com la nostra, les empreses hi han de jugar un paper fonamental pel que fa a la generació de renda, d'ocupació i de riquesa, la qual cosa fa possible, en última instància, el finançament de la societat del benestar. Des del Govern de progrés impulsarem aquest tipus d'activitat productiva i facilitarem els instruments necessaris per dotar de la màxima competitivitat les nostres empreses.

El nou Govern necessita la participació de tots els col·lectius socials i, per descomptat, també la dels empresaris. Propòs als empresaris que contribueixin al progrés de la societat de les Illes Balears en tots els àmbits, que siguin empresaris de progrés. La nostra aposta per l'economia productiva necessita l'empresari de progrés, aquell que té un projecte d'empresa a llarg termini, que reverteix part substancial dels seus excedents en la pròpia empresa, que és innovador en les

seves relacions amb els treballadors i estimula la participació per assolir una producció de qualitat, que dedica recursos a la formació i té una política de recursos humans amb la incorporació de valors d'igualtat entre homes i dones, que té cura de la qualitat dels seus productes i serveis per tal de satisfer el consumidor, que és conscient de la responsabilitat en relació amb el medi ambient. L'empresari emprenedor i amb projectes sempre tindrà al seu costat el Govern de progrés.

La diversificació econòmica d'unes Illes Balears orientades sobretot cap al sector turístic serà un dels objectius principals que dirigiran l'actuació del Govern pel que fa a la indústria i el comerç, en la qual el suport a la petita i mitjana empresa autòctona serà fonamental.

Parlar d'economia és parlar d'agricultura, que serà considerada com un sector estratègic, al qual es garanteix suport actiu mitjançant, entre d'altres mesures, la creació d'una Societat de Gestió Agrària, descentralitzada a nivell d'illes, amb la participació de les cooperatives i els sindicats agraris.

Parlar d'agricultura és parlar de comercialització, d'investigació de cultius i aplicació de tècniques, de reutilització d'aigües depurades, de foment de productes autòctons, d'incorporació de joves agricultors, de formació, etc.

Però, parlar d'economia a les Illes Balears és, sobretot, parlar de turisme. Permetin-me unes paraules a aquest respecte.

Els ciutadans de les Illes Balears hem sofert en els darrers anys una sensació d'ofec originada per la massificació urbanística i el creixement turístic sense límits. Hem de créixer econòmicament, però sense consumir ni un pam més de territori. Ben al contrari, s'imposa una gran operació de rehabilitació de les nostres zones turístiques i la implantació d'uns nous sòtils de població.

En els anys seixanta, vàrem ser capdavaners d'allò que s'anomenaria turisme de masses. No vull entrar ara en la valoració de la nostra història turística recent, però el que sí que és cert és que aquell model ja està esgotat des de fa molts d'anys. Hi ha un aparent consens social per arribar a una nova frontera, per dissenyar un nou horitzó, un escenari de substitució de la quantitat per la qualitat, menys turistes però amb més poder adquisitiu, de canvi de la massificació per un paisatge del més gran interès. I encara que assumim el nostre paper capdavanter en el mercat del turisme de vacances, tots volem passar del turisme de les tres esses al turisme cultural i interessat pel medi ambient. Desgraciadament, la gran retòrica de les grans declaracions no ha estat sempre acompanyada de fets reals. El nou Govern de progrés, en la mesura que li pertoca, aportarà aquests fets reals i ho farà amb un esperit de diàleg i de participació, amb la utilització dels mecanismes que té al seu abast.

D'entrada, únicament les normes urbanístiques seran les que determinaran les condicions per a la construcció de nous

allotjaments per a turistes i visitants. I quan el conjunt normatiu permeti el control estricte del creixement de l'oferta, serà derogada la normativa turística que, sectorialment, ha controlat aquest creixement.

Hi haurà una mesura immediata: la derogació de determinats articles de la Llei general turística, amb l'objectiu d'evitar les excepcions que suposen grans zones de penombra pel que fa als habitatges de vacances, al turisme rural i a d'altres. Igualment, seran clausurats els intercanvis de places hoteleres fora de la mateixa zona turística.

Es posarà en marxa un ambiciós projecte de rehabilitació de les zones turístiques que garanteixi millores en el teixit urbà, l'esponjament i la demolició d'edificis obsolets de gran impacte.

Ajudarem les empreses del sector a ampliar i diversificar la seva oferta de productes creant un entorn atractiu i ecològicament adequat a les noves demandes turístiques, i ho farem amb la protecció activa dels espais naturals. De fet, crearem una xarxa d'espais naturals mitjançant convenis amb els propietaris o la compra de terrenys, recuperarem els nuclis tradicionals i el patrimoni històric, desenvoluparem infraestructures per a l'activitat esportiva; el catàleg de mesures és, en aquest camp, ben exhaustiu.

El turisme, senyores diputades i senyors diputats, tindrà la seva representació institucional al més alt nivell, que es traduirà en la creació d'una comissió delegada del Govern de les Illes Balears per a assumptes relacionats amb el turisme, que, sota la presidència del cap de l'executiu, estarà integrada pels consellers amb competències que influeixen en l'activitat turística.

Vull acabar aquesta exposició programàtica fent referència a la cultura. La història de les Illes Balears ha creat un immens patrimoni cultural, del qual som els darrers hereus, i que estam obligats a transmetre amb les millors condicions a les generacions futures. Llengua, perfils urbans i rurals, tradicions, monuments, art... Tots els components de la nostra idiosincràsia han de ser defensats amb la màxima prioritat. Si perdem la nostra fesomia cultural, ho perdem tot.

Hem de tenir especial cura en la defensa del nostre patrimoni perquè és la nostra obligació de poble i tenim el privilegi de ser el darrer esglaó humà d'una història mil·lenària que ens defineix i dóna sentit a la nostra manera de ser i de viure.

Seria un error, emperò, tancar la cultura en la miopia d'un mal entès localisme. La cibernetica, els satèl·lits de comunicació, les grans xarxes d'informació fan que la cultura tenguí la visió més universalista de tota la història de la humanitat. Per tant, hem de donar a la defensa del nostre patrimoni cultural el sentit més pro-

fund de modernitat i universalitat. Hem de generalitzar el consum de cultura. Els joves de les Illes Balears són dels darrers en el consum de béns culturals. Aquesta és un altra situació que s'ha de redreçar amb urgència.

El conjunt de les administracions públiques -i dic això perquè jo entenc la cultura també com un pacte- tenim l'obligació de dinamitzar els agents culturals de les nostres illes en un marc de coordinació i col·laboració.

En qualsevol cas, el nou Govern fomentarà la creativitat i la renovació artística amb la creació i millora de noves infraestructures culturals. L'objectiu no és un altre que augmentar la demanda de productes culturals.

El nou Govern té previst un nodrit entramat d'iniciatives legislatives: La Llei d'arxius i biblioteques, la Llei de museus, el desenvolupament reglamentari de la Llei de patrimoni i una llarga llista.

L'audiovisual és un gran estel dins de l'univers cultural. El nou Govern treballarà en la construcció d'un model audiovisual propi de les nostres illes, de forma progressiva i pactada i, al mateix temps, potenciarà les emissions en català a les ràdios i televisions públiques i privades. Paral·lelament s'establiran convenis amb la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i la Ràdio i Televisió Valenciana per tal d'assegurar-ne la recepció dels canals i la difusió de continguts relacionats amb les Illes Balears.

Per cloure aquest programa de Govern, he volgut fer-ho amb una referència a un àmbit que m'és especialment còmode i estimat: la llengua, la nostra gegantina senya d'identitat. Vostès coneixen el proverbi: "El bou per la banya, i l'home per la paraula", proverbi la segona part del qual va donar títol a una obra entranyable de Francesc de Borja Moll. En un país desnormalitzat durant anys i anys, encara avui hem de parlar de normalització lingüística. Tant de bo que els nostres fills ja no utilitzin aquest concepte perquè ja no sigui necessari.

La llengua catalana, que és la pròpia de les Illes Balears, tal com estableix l'Estatut d'Autonomia, representa aquell element que ens identifica com a poble i ens vertebrava culturalment. Per al nou Govern de progrés, serà objecte d'acurada protecció i normalització en tots els àmbits de la vida política, social, econòmica i cultural del país.

La normalització lingüística es farà respectant els drets de tots aquells col·lectius que integren la nostra societat i que tenen com a pròpies altres llengües, especialment la castellana. Paral·lelament, es possibilitarà a totes les persones el coneixement de la llengua i la cultura pròpies de les Illes Balears, per tal de facilitar-ne la integració i cohesió social del país.

Vull reiterar que l'objectiu del nou Govern de progrés serà que tots els ciutadans puguin tenir, en acabar el cicle formatiu primari, un ple coneixement i domini dels dos idio-

mes oficials a les Balears. De la mateixa manera, quedarà garantida la satisfacció dels drets lingüístics, tant passius com actius, de tots els ciutadans. Defensar la nostra llengua és també defensar la nostra manera de ser i de viure.

Senyores diputades, senyors diputats, fins aquí aquest esbós formal del programa de Govern que sotmet a la seva confiança. Mentre elaborava aquest discurs, pensava que aquests punts programàtics són exhaustius per a expressar-los oralment i, alhora, no reflecteixen la totalitat del projecte d'acció de govern. Són paradoxes de la comunicació. Esper que el posterior debat amb tots els grups parlamentaris em doni l'ocasió per a aprofundir en certs aspectes o aclarir omissions, forçades pel format de síntesi d'aquesta primera intervenció.

No vull desapropiar l'ocasió, emperò, de ressaltar el sentiment i el tarannà que guiarà el nou govern de progrés en el pròxim quadrienni. Aquest programa no és més que un instrument per a redreçar un país, el nostre, que després de setze anys d'autogovern presenta llums, però també moltes ombres, ombres d'ordre pràctic i també en el camp de la il·lusió i l'orientació en uns temps confusos.

Les Illes Balears són un món complex en el qual hem de trobar la fórmula més encertada per tal de dur-lo endavant i fer-lo prosperar en el seu conjunt: Una tasca gens fàcil. No existeix un manual que ho expliqui tot, de la a a la zeta. Però estic convençut que la complexitat i la inèrcia no es vencen amb un suport electoral passiu, encara que sigui majoritari, sinó amb ajudes més amples.

Hi ha a les nostres illes una societat culturalment i socialment plural, dinàmica, mòbil i flexible, diversificada i individualista en els seus valors i expectatives que ha deixat ben clar que ja no vol un govern de sensibilitat única, uns dirigents d'uniformitat cromàtica. No ha volgut que els seus representants públics tinguin un sol to de color polític. La societat balear ha votat per la majoria de la diversitat, en detriment de la majoria monolítica representada per un seguit de governs conservadors.

La democràcia ha de primar els matisos i evitar la propensió a compactar. I com que hem de ser conseqüents, el nou Govern s'ha d'impulsar en un ample ventall de grups socials, sectors, moviments i iniciatives que conflueixen en un projecte comú, en un procés polític i cultural que ens aplega a tots, tot reflectint sensibilitats i pràctiques molt diversificades.

El nou Govern proposarà des del primer dia un consens reformador dirigit sense excepció a tots els habitants de les Illes, als qui han votat les nostres opcions i als qui han votat altres opcions, als grups de la majoria i als grups de l'oposició. Hem de netejar el mal

ús dels pronoms "nosaltres", "vosaltres" i "ells". Aquí s'acabat el sectarisme. Oferim la confiança com a principi, i en primer lloc la confiança en nosaltres mateixos, la confiança en l'autogovern, indispensable per a aixecar un país.

Demane als nostres conciutadans que no mirin la política com una activitat de tercers, com una cosa externa amb mala fama, de la qual s'ha de fugir d'entrada i reclamar després. El nou Govern tindrà l'obligació d'obrir portes, però demane als ciutadans que les utilitzin. Aquí s'ha de notar que hi ha un canvi. Intuec que els ciutadans estan a punt per a respondre a una nova crida.

Senyores diputades, senyors diputats: jo n'estic segur, que tots els que aquí ens trobam, en aquesta Cambra, tots els grups parlamentaris, volem treballar per la prosperitat del nostre país. Els nostres conciutadans tenen dret a gaudir del més alt nivell de prosperitat. Però jo els propòs avançar en un nou concepte de prosperitat, una idea més moderna.

La prosperitat no són només les grans estadístiques. La prosperitat no és només doblar les xifres mitjanes de creixement econòmic, cosa que preocupa els mateixos empresaris, pels perills d'un escalfament extraordinari de la nostra economia. La prosperitat d'un país socialment avançat no és tenir la nòmina més important de fortunes, si al mateix temps registra les pensions més baixes de tot l'Estat. La prosperitat d'un país no és disparar les xifres de construcció, si van en detriment de la fragilitat del territori. La prosperitat d'un país no és estar orgullosos de tenir la renda per càpita més alta, si tenim la xifra més baixa d'estudiants universitaris. La prosperitat d'un país ja no es mesura per obres faraòniques, sinó per infraestructures adequades i blanques. La prosperitat d'un país no és caure en el fonamentalisme del confort, sinó tenir un ús acurat dels recursos naturals.

El camí de la nova prosperitat que jo els propòs és canviar l'acaramullament quantitatiu per una major atenció al progrés qualitatiu. No en vull més, en vull de millor qualitat. Permetin-me'n una il·lustració ben senzilla. La prosperitat del segle XXI a les Illes Balears no és eixamplar i asfaltar un camí de muntanya per tenir una millor comunicació. El nou concepte de prosperitat és garantir que el camí sigui públic, conservar-lo i rehabilitar-ne les parets de pedra esbaldregades. Aquest és el camí que tindrà una gran oportunitat de futur.

El Govern que m'honoraré en presidir, si vostès m'atorguen la confiança, tindrà un suport parlamentari nacionalista, de centre i d'esquerra.

Com a tal, té el compromís de fomentar un model de país que defensarà aferrissadament el seu autogovern, la seva cultura, el seu patrimoni i la seva manera de ser i de viure.

Com a tal, té el compromís de cercar la complicitat dels sectors socials i econòmics més emprenedors i moderns per fer un país encara més competitiu.

Com a tal, té el compromís de treballar en la conformació d'una societat d'igualtat complexa, capaç de frenar les formes de tirania social que sotmeten una part de la ciutadania a la degradació i a l'oblit.

Com a tal, té el compromís de promocionar per a tots els ciutadans de les Illes Balears una escala d'igualtat d'oportunitats. Qui més capacitat tenguí o més esforç hi dediquí, arribarà més amunt. Però no hi haurà dreces ni ascensors per a uns pocs privilegiats. Tots els esglaons seran iguals.

I ja per acabar, senyores diputades, senyors diputats, una breu pinzellada personal. Qui els demana avui la investidura com a president de Govern vol ser un home corrent, un servidor públic que escoltarà la gent. No vull que anar en cotxe em faci perdre el gust per caminar. Qui els demana la investidura marcarà les prioritats segons els criteris del Govern, però sempre amb voluntat de concòrdia, tindrà cura de l'execució de les accions de Govern, vigilarà l'aplicació dels recursos econòmics i controlarà la despesa.

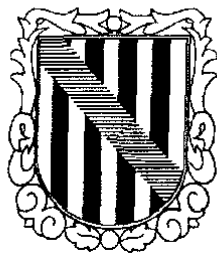
Demane aquesta investidura des de la modèstia política, però amb el més alt i noble compromís de servir tots els ciutadans, les persones corrents com jo mateix, gestionant amb rigor i amb les mans netes els interessos col·lectius de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Acabada la intervenció del candidat, se suspèn la sessió fins demà a les dotze i mitja.

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

V Legislatura

Any 1999

Número 2/fascicle 2

Presidència
del Molt Honorable Sr. Antoni J. Diéguez i Seguí,

Sessió celebrada els dies 22 i 23 de juliol del 1999.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC.- SESSIÓ D'INVESTIDURA DEL CANDIDAT A PRESIDENT DE LES ILLES BALEARS.

18

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la sessió. Aquesta presidència manifesta que la votació es durà a terme a les set i mitja de l'horabaixa, d'acord amb el previst a l'article 141.5 del Reglament.

El Grup Parlamentari Mixt ha manifestat a aquesta presidència la seva voluntat de distribuir-se el temps d'intervenció entre els seus membres. En primer lloc, intervindrà l'Hble. Sr. Diputat Santiago Ferrer i Costa.

EL SR FERRER I COSTA:

Sr. President, membres de la Mesa, senyores diputades, senyors diputats, bon dia. És per a mi un honor i un plaer ser avui davant tots vostès, per varis motius, però per dos fonamentalment. Si no vaig errat -i si no, em podran corregir- per primera vegada un formenterer participa amb veu pròpia al debat d'investidura, i a més representant la nostra illa, atès que tenim circumscripció electoral pròpia i triam només un diputat. No és que fins ara Formentera no tingués representació en aquesta cambra, sinó que en estar integrat dins un grup majoritari, la seva veu era delegada en el portaveu del grup, i la presència de Formentera no era expressa. No és el cas, doncs la meua pertinença al Grup Mixt em possibilita adreçar-me a tots vostès en aquest debat d'investidura.

En segon lloc, per primera vegada en la nostra vida autonòmica, les eleccions del passat 13 de juny han dibuixat un escenari polític on l'alternança és possible, i on avui és possible triar un president que no serà del Partit Popular. Aquest fet és el fruit de la voluntat de canvi que es reflecteix d'aquestes eleccions, i on una majoria de ciutadans triaren això: canvi, un canvi que ens toca exercitar a les opcions de progrés d'aquesta comunitat.

Com a representant d'una coalició electoral de partits de progrés de Formentera: PSIB-PSOE, Esquerra Unida de les Illes i els Verds, partits integrats tots ells en el pacte progressista signat per fer govern, juntament amb el Partit Socialista de Mallorca i Unió Mallorquina, aquesta satisfacció és doble, ja que el programa de govern que oferirem als ciutadans de Formentera, refós ara al programa de govern del pacte progressista i nacionalista, podrà dur-se a terme, o com a mínim així ho intentarem.

Vull, en els minuts que tenc d'intervenció, explicar-los el perquè del nostre vot a favor del Sr. Antich, el perquè creim que mitjançant aquest pacte de progrés la situació de discriminació històrica de Formentera pot començar a solucionar-se. En primer lloc, perquè 16 anys de govern del Partit Popular a les nostres illes no han servit per resoldre els grans problemes estructurals de Formentera, segurament tampoc de la resta d'illes, però jo em centraré en Formentera, que és el que em pertoca.

El transport: Encara que es va aprovar la línia marítima d'interès social, aquesta no s'ha adjudicat, i continuam patint

problemes per poder anar i venir de Formentera, sobretot a l'hivern, quan la demanda turística no arrossega el sector del transport, i l'excusa de la rendibilitat serveix per reduir l'oferta de vaixells al mínim. De res no han servit les proves efectuades en ple mes de febrer de posar serveis a les cinc i mitja del matí, i a les deu i mitja de la nit, sobretot perquè no estaven ni consensuades ni explicades a ningú; i a més a més perquè és un dels mesos amb menys activitat de l'any, i poc servei podia fer als formenterers. Cal adjudicar la línia marítima d'interès social, i consensuar els horaris amb les parts implicades: Ajuntament, navilieres, patronals, associacions ciutadanes, companyies de transport; de la mateixa manera que cal promoure la recuperació d'un enllaç directe de Formentera amb la península, que contribueixi a rompre el monopoli en el transport de mercaderies, i per tant estirar els preus d'aquestes a la baixa. Al mateix temps, en la principal infraestructura de Formentera, el port de la Savina, s'han dedicat més milions i més esforços a les necessitats lúdiques privades que no al bé col·lectiu, i així s'han atès abans les necessitats portuàries esportives que no les de dotar unes bones instal·lacions per a la càrrega i descàrrega de mercaderies, i pel propi ús del passatge comercial, tant de turistes com de residents.

La sanitat: Els problemes d'assistència sanitària a Formentera no s'arreglen posant un helicòpter. No pot ser que una illa que arriba a tenir puntes poblacionals fins a quasi 30.000 persones..., ho han sentit bé, 30.000 persones, per molt que la Conselleria de Turisme digui que no tenim més enllà de 10.000 places d'allotjament turístic, no es tenen en compte les al·legals i les il·legals. Com deia, no pot ser que una illa que arriba a tenir puntes poblacionals de fins a quasi 30.000 persones, tingui els mateixos serveis sanitaris que els d'una població de 5 o 6.000 habitants que està devora Palma, i que té per tant un hospital de referència com és Son Dureta. Formentera necessita una instal·lació hospitalària adequada a les seves necessitats reals, i no tenir una dependència absoluta respecte de l'illa d'Eivissa. És evident que a la nostra illa no podem tenir mai totes les especialitats mèdiques i quirúrgiques, però sí que és veritat que la qualitat de vida dels ciutadans -i diuen que som la comunitat més rica de l'Estat espanyol- comença per tenir a prop els serveis bàsics i essencials, i per suposat la sanitat n'és un dels primers. Existeixen exemples com és l'illa de Hierro, a les Canàries, on per una població d'aproximadament 8.500 habitants -a Formentera sense comptar ni un sol turista ja en som més de 6.300- tenen un hospital d'uns 20 llits, i especialitats mèdiques com traumatologia, obstetrícia i pediatria; i que a més a més compta amb 5 PAC repartits dins l'illa. Ben diferent és la situació de Formentera, on l'únic que hem anat fent en temps és reformar el nostre únic PAC, i que per suposat no arriba a la dotació que tenen els nostres amics canaris.

Sense perjudici de la solidaritat que ha de tenir una comunitat rica com la nostra vers les regions desfavorides arreu de l'Estat i del món, construir un hospital a Santo Domingo o finançar un geriàtric a Santa Fe sense tenir cobertes les mínimes necessitats a Formentera sembla, si més no, paradoxal.

De la mateixa manera, la situació dels serveis socials i culturals a la nostra illa es troba encara en una situació més precària. Així, tenim una assistenta social que ve un dia per setmana; no tenim guarderia pública; una biblioteca que qualsevol dia caurà, damunt les poques persones que hi caben i s'atreveixen a entrar-hi per consultar un llibre, posat al terra, i que si tenen sort no estarà rosegat per les rates; la inexistència d'espais lúdics per als joves i no tan joves; la inexistència també de parcs o jardins on puguin anar a jugar els nostres infants.

La problemàtica de la gestió dels residus. Essent una qüestió comuna a la resta d'illes, sí que és veritat que a un territori tan petit i limitat com el de Formentera es fa un problema molt més mal de solucionar. No tenim el volum necessari per emprendre determinades obres de tractament o d'eliminació, una altra vegada per culpa de la rendibilitat econòmica, com en el tema del transport a l'hivern, que no té en compte la rendibilitat social o mediambiental o, si tant volen, per una qüestió de rendibilitat turística, de la qual en vivim, no només a Formentera. La gestió dels residus no pot deixar-se en mans o, en aquest cas, jo diria, passar la papereia, d'un ajuntament que no té capacitat ni viabilitat financera ni tècnica per donar una resposta a les qüestions de tractament i eliminació de fems, complexa, de per si, com queda demostrat també a la resta d'illes d'aquesta comunitat.

En el marc de l'any 97, el Govern balear elaborà un decret, concretament el 39/1997, de 14 de març d'aquell any, que el titulava De regulació de mesures especials i transitòries per a l'illa de Formentera. Entre totes les coses que s'havien d'arreglar, com deia el decret, "la creació d'un règim especial i transitori per a l'illa de Formentera, que haurà d'implicar la prioritat absoluta per part del Govern balear, tant en temps d'execució com en mitjans, per desenvolupar els programes de gestió que s'estableixen als articles següents". Bé, com els deia, entre les qüestions tan prioritàries i urgents a l'any 1997, que un govern balear, amb un pressupost al voltant de 150 mil milions de pessetes havia de resoldre, a més dels residus, també hi havia la d'aplicació de criteris de sostenibilitat econòmica, els temes d'aigua, l'elaboració d'un pla territorial parcial propi, que al dia d'avui, les DOT ja l'han lligat al d'Eivissa, i li donen un termini fins al 2003, sis anys després, i això que era urgent. Plans de neteja per a les àrees naturals d'especial interès, infraestructures, energia, un ample catàleg, un incompliment tan escandalós, que la premsa xifrava el compliment del decret en poc més del 40% el mes de juny d'enguany. I, com comprendran, des de llavors, no han fet res.

L'esmentat decret parlava que la Conselleria de Medi Ambient, Ordenació del Territori i Litoral, en coordinació

amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, fomentaria la reducció, recollida selectiva i reciclatge de residus a l'illa de Formentera, i procediria de forma prioritària a la construcció de les obres de les instal·lacions necessàries per garantir el transport d'aquells residus que no es poguessin tractar a la nostra illa. Idò d'aquesta magnífica declaració d'intencions, res de res, continuam tenint un abocador que gairebé podríem tractar d'il·legal pel seu greu impacte negatiu ambiental, on fa uns dies es prengué foc i cremaren durant tota la nit cotxes i d'altres residus, sense que el servei de bombers, també totalment precari, i gran nombre de voluntaris, poguessin fer massa cosa.

En segon lloc, dir també que els setze anys de govern del Partit Popular tampoc no han ajudat massa a donar i a dotar la nostra comunitat de principis de participació ciutadana, d'igualtat d'oportunitats, de transparència i eficàcia en la gestió pública, i que les ciutadanes i ciutadans de les nostres illes necessiten i demanen. Els exemples són molts, però em criden poderosament l'atenció, sobretot per la part que m'ha tocat sofrir, dos en concret.

En ocasió del decret esmentat de Formentera, la nostra illa es convertí en l'excursió preferida del president de la comunitat, qualsevol ocasió era bona per fer que inauguràvem i menjar paella i bunyols, sobretot si s'atracaven les eleccions. Aquests dos darrers anys hem vist més voltes el president de la comunitat a Formentera que en tota la resta de vida autonòmica, això, que hauria de ser bon, no ho és quan es demostra interessat, sobretot si sabem que en aquella època ja es coneixien enquestes que amb el temps han esdevingut clarividents, on s'afirmava que el diputat de Formentera podia resultar decisiu, no només al Consell Insular d'Eivissa i Formentera, sinó també per decantar el Govern balear. Bé, idò en ocasions de tanta visita, els exemples de patrimonialització de les institucions en favor del partit han estat diverses, i hem pogut veure un president de govern remenar una paella *al alimón* amb el president d'una important caixa d'estalvis de les nostres illes, a l'acte públic d'inaguració de la finca de Can Marroig, comprada amb fons de la Unió Europea que ha aplegat prop de 1.500 persones, acte patrocinat per cert per aquesta important caixa d'estalvis de la nostra, de la nostra comunitat, i on glossaren les importants gestes del meu predecessor en favor de Formentera. En el mateix acte, l'esmentat president llegí també el sermó de missa, com si fos un escolanet, i és que per arribar a la fita de més de 20.000 fotos, se n'han de fer de grosses. Repeteixin un acte públic, i no de partit, en principi, doncs, l'oposició socialista municipal no fou convidada. En aquell moment, encara no governàvem.

Un altre assumpte, molt més seriós, ha estat la sobtada irrupció d'un nombre prou important de nous formenterers, provinents tots ells de més enllà dels

freus, exactament de per devers el riu de la Plata, això, aquesta adscripció constitueix un dels fets més greus i escandalosos de la nostra curta però intensa vida autònoma. No pot ser que les interpretacions malèvoles d'una ordre ministerial, a propòsit del cens especial de residents absents, on es deixa clar que els residents espanyols a l'estranger que conservant els seus drets polític vulguin votar al nostre país, ho han de fer al seu darrer lloc de residència o al de major arraigo, al seu o al dels seus ascendents. Això ha comportat que persones amb llinatges que segons tots els arxius mai no han tingut cap relació amb Formentera, i els llinatges de Formentera estan catalogats des del darrer repoblament, allà l'any 1695, fossin inscrits a la nostra illa. Més enllà de les responsabilitats que es puguin derivar d'aquest acte, el poble de Formentera va fer un veredicta el passat 13 de juny, no és vàlid en democràcia furtar el dret d'un poble a triar lliurement els seus representants, les persones que ho permeteren n'haurien de pagar les conseqüències, jo és que ja no ho han fet.

En tercer lloc, aquest 13 de juny, i com ja he dit al principi, les ciutadanes i els ciutadans de les nostres illes, votaren canvi, i, per què no dir-ho?, també il·lusió i esperança. En els propers quatre anys, i esperem que ja per molt de temps, les nostres illes moderaren les maneres de fer, de governar-se i de fer política, i conceptes com participació, transparència, rigor i honradesa, han de deixar de ser mots ornamentals en la vida pública, per tal de convertir-se en els vertaders punts cardinals que regeixin les nostres institucions i les dones i els homes que hi hagi al capdavant. Aquests conceptes, que seran fonamentals per construir aquest casal balear, no podran anar separats de la base i l'essència d'aquesta comunitat, el fet insular. Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, les quatre illes majors habitades, són els puntals, les parets mestres d'aquest casal, i malgrat les diferències en grandària i població, necessàries cadascuna per conformar aquest país. Les diferents realitats, amb el pas dels anys, han anat conformant situacions diferents a cada illa, constituint al dia d'avui realitats sociopolítiques ben diferenciades les unes de les altres, realment heterogènies.

A Formentera, la situació de triple insularitat, el fet de no tenir un consell insular propi, estar apartat dels llocs de presa de decisions de la comunitat, amb poc pes social i polític, en fi, han anat configurant un sentiment de discriminació de la població, respecte de la resta d'illes. El programa del pacte progressista i nacionalista, que molt bé ens desgranava ahir el candidat a president del Govern, Francesc Antich, al qual avui donarem suport, està en situació de resoldre moltes de les mancances i demandes del poble de Formentera, així com de la resta de ciutadans de les Illes Balears. Els aspectes de regeneració de l'activitat pública, la conformació d'una nova estructura institucional que reconeixi el protagonisme dels consells insulars, un nou model territorial que redissenyi el nostre model de desenvolupament aplicant criteris de sostenibilitat i no que permeti la destrucció inexorable dels nostres recursos naturals, base de la nostra economia productiva, i herència que hem de deixar als nostres fills. Aconseguir quotes de cohesió i de benestar social que nivellin el tan

recorregut creixement econòmic, que quasi mai no sabem de qui és o a qui afavoreix, els afers referents a l'ocupació, tan precària a les nostres illes, la cultura i la normalització lingüística, tots ells elements imprescindibles per caminar cap a aquesta nova societat que volem construir entre tots.

La conformació d'aquest nou govern de progrés que començarà avui amb l'elecció de president de la comunitat i que continuarà d'aquí a pocs dies amb l'elecció de presidentes dels consells insulars, són les primeres passes per aconseguir els objectius que ens hem marcat. I és en aquest futur, ja present, al qual avui volem donar un suport clar i decidit votant a favor de Francesc Antich.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Bon dia, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats. Avui és un dia especial en la història democràtica de les Illes Balears i Pitiüses, perquè venim en substitució de la generació contra natura, venim a substituir l'herència del PP que aquests dies ha començat a criticar la majoria progressista, nova, progressista i nacionalista, perquè érem un pacte contra natura, però els vull explicar, primer, per què Els Verds donarem suport a aquesta nova generació, i a una generació, com dic, de substitució d'un govern contra la natura.

La primera cosa que volem dir és que gràcies al PP hem tengut un estatut de *pacòtilla*, el darrer que vàrem tenir i el més esquifit des del d'Extremadura, i hem tengut uns consells raquítics, que un poc més i se'ns moren d'inanició pressupostària o de competències. Hem tengut una administració pública que ha estat administrada com a botí de guerra, s'ha limitat de repartir càrrecs i sous, i no han tengut cap projecte de benestar social general, encara que sí particular i, de fet, per això, no existeix una conselleria de benestar social en aquests moments a la comunitat autònoma, sobretot hem tengut un desenvolupisme ferotge, i parlaré com parlàvem els grecs, parlem dels quatre elements fonamentals, parlem de l'aigua, per exemple. Gràcies al PP, a Eivissa i Formentera en aquests moments es beuen el 120% de l'aigua que plou, de tal manera que aviat serem un desert, gràcies al PP, a Mallorca s'ha fet l'experiment surrealista de tenir l'operació vaixell; gràcies al PP, la culpa que no hi hagi aigua és teòricament dels pagesos que, pobres, en queden ben pocs, gràcies a ells.

Si parlem de la terra, el projecte polític del PP de setze anys ha estat la liquidació sistemàtica, any rera any de pagedsos, l'activitat agrària desapareix, gràcies a aquesta política de vendre les Illes al pitjor postor, sense pensar què passarà el dia després, quan no ens quedí ni un pam de terreny ni a Mallorca, ni a Eivissa, ni a Formentera ni a Menorca, i estan fet tot el possible, aquests setze anys, perquè el sòl rústic desaparegui com a tal i l'agricultura sigui una activitat de museu, purament arqueològica.

Si parlem també de l'aire, per continuar parlant dels grecs antics, que alguna cosa sabien de democràcia, hem de dir que vostès han aconseguit un rècord, que són 800 cotxes per 1.000 habitants, que és un rècord que només existeix a Califòrnia, i la generació del CO2 a l'atmosfera, gràcies a aquest Pla de transports del PP, és enorme i, per tant, impròpia d'un país civilitzat i conscient de reptes ambiental. Però és que, a més, vostès han fet pinya amb les empreses energètiques per produir el màxim de gasos hivernacles possible, per exemple amb Gesa, desoïnt les pròpies recomanacions de la Unió Europea que parla que, per exemple, Mallorca podria tenir un proveïment energètic i elèctric purament solar.

Si parlem del foc, hem de dir coses grosses, també. Però vostès bàsicament el que han fet ha estat privatitzar a partir de l'Ibanat i subcontractes aquest servei, i ara ens trobam que en lloc dels 150 i pocs empleats que tenia l'Ibanat per extinció d'incendis fa cinc anys, ens en queden 60 i pocs, i l'altre dia cremava Biniamar, a Mallorca, o cremava Sant Miquel de Balanzat, a Eivissa; i això no pot ser, i no pot ser, però vostès ho han provocat, no?

Per altre costat, hem de dir que vostès han aconseguit un rècord de turistes, ja en tenim 10 milions, 22 turistes per habitant a Eivissa i Formentera, 11 al conjunt de les Balears, tenim un rècord de PIB, som la comunitat autònoma teòricament més rica, però la majoria no ho saben, perquè segons Caritas, que no són ecologistes, precisament, el 18% de la població de les Illes, 140.000 persones, e` s troba sota el llindar de la pobresa. Per tant, vostès han aconseguit una cosa increïble, dilapidar el màxim de capital humà i natural possible, no aconseguir que la majoria dels habitants d'aquestes illes ens hàgim fet rics i encimentar tot el que han pogut. Per tant, vostès són el govern contra la natura, i no només això, sinó que vostès representen la continuïtat del franquisme des dels anys seixanta.

(Aldarull a la sala).

La segona cosa que volíem dir és que, i passam ja a aquesta nova majoria de progrés, des del costat ecologista, és que urgeix un canvi democràtic, i per això nosaltres ens sumam a aquesta majoria. I aquest canvi democràtic el basam en tres eixos: el primer de tot és que aquesta situació d'emergència que es demostra ara, quan no són capaços de suportar un discurs de cinc minuts ...

(Remor de veus)

... aquests tres eixos són: volem un estatut digne, de primera categoria, que ens reconegui com a nacionalitat històrica i que els consells insulars siguin vertaders govern insulars, les Balears són quatre pobles diferents que han de construir una comunitat, i vostès no l'han construïda. Amb la majoria progressista es podrà fer.

Volem professionalitzar l'administració, a fi que no sigui a través de la família o a través del carnet de partit que un pugui accedir a la funció pública en aquesta comunitat autònoma, i això ho ha promès el Sr. Antich, i ens el creim.

També volem augmentar la participació ciutadana, a fi que de veritat la Sindicatura de Greuges, la de Comptes, o la participació d'ONGs que a vostès els fan oi, com per exemple els ecologistes, o les organitzacions de solidaritat, sigui possible.

I, per últim volem, en aquest aspecte, oferir i afermar consensos, el que vostès no han estat capaços de fer amb tots aquests anys, en quins temes?, amb l'Estatut, amb el territori, amb el turisme, amb el benestar social. L'ecologisme vol aportar a través d'aquest discurs l'aposta per la innovació i el seny, substituir l'equació del PP, l'equació del PP per a nosaltres ha estat la D de destrucció i la C de corrupció, la volem substituir per I més S, la I d'innovació i la S de seny. Nosaltres volem corregir la percepció dels problemes de les Balears abandonant un model de creixement quantitatiu perquè les Illes no donen ambientalment per a més. No podem fabricar territori, no podem fer com a Holanda, jo els ho he de dir, no sé si se n'han adonat, no podem fabricar aigua, perquè si la fabricam, amb l'energia de Gesa, estan creant un problema nou en forma de generació de gasos hivernacles; no podem, simplement, continuar creixent en residus, això té un cost impossible, i hem de canviar de filosofia, hem de canviar de percepció.

La proposta d'Els Verds al pacte de progrés és, d'alguna manera, fer de transversal a totes les polítiques del Govern i, així, en aigua, sabem que basta copiar exemples que funcionen a altres llocs, per exemple estalviant i fent una política d'eficiència, les pèrdues de la xarxa, programes hotelers per deficiència d'aigua i residencials, el canvi de l'estructura de tarifes, a fi de lligar-les a l'ús sostenible de l'aigua, així com evitar la proliferació de noves urbanitzacions, és essencial a aquesta nova política progressista.

Si parlem de residus, l'alternativa no és reciclar, sinó minimitzar, no ens incinerin el nostre futur, per favor. I un dels compromisos d'aquest pacte de govern espectacular és un pla de tancament en dues legislatures d'aquesta incineradora que ens lleva la son a molta gent que mira per la salut dels seus fills en aquestes illes.

Si parlem de l'energia, ja els ho he dit, hi ha un Llibre Blanc de la Unió Europea sobre energies netes

que diu que Mallorca, simplement Mallorca, a nivell elèctric, podria ser proveïda només amb plaques solars, i sabem que la gran font d'energia que hi ha avui al món, és la que no es produeix, la que s'estalvia. Posem-nos a fer això com està aprovat en el pacte progressista.

Si parlem del paisatge i el medi natural, Els Verds, amb altres partits, sabem que la clau és protegir, perquè és l'assegurança de vida, la pòlissa de vida del sector turístic, però també, com deia el Sr. Antich, perquè protegir és bo per a la gent que vivim tot l'any aquí, no? Ens agradaria saber per què la reserva de biosfera de Menorca realment és una declaració buida de contingut, per què en setze anys no han tengut temps de declarar el parc natural de Serra de Tramuntana, per què ses Salines de Formentera i d'Eivissa encara no estan realment protegides. Senyors del PP, el que tenim clar és que amb la majoria progressista això serà qüestió de mesos.

Si parlem de territori, nosaltres volem dir que volem que hi hagi futur per al sòl rústic i volem un futur també per a l'agricultura, i volem que no passi el que ha passat amb el PP, per exemple, a Menorca, que després que tots els partits de Menorca, inclòs el PP, fessin un pacte de pla territorial parcial, des de Palma o des de Madrid s'hagi dit, "no, alerta, que això és protegir massa, alerta que no podrem especular prou". Això no passarà amb la majoria progressista, perquè tothom pagarà amb tothom, fins i tot amb vostès, a l'hora de reformar les DOT o de fer la llei del sòl, o una vertadera llei del sòl rústic o els diferents plans territorials parcials. No volem que aquests instruments es facin des dels despatxos de les immobiliàries.

Per últim, en aquest apartat, volem un turisme que es basi en l'aliança amb la natura, la clau de futur del benestar general, no particular d'aquestes illes, és lligar la protecció ambiental a la valorització del producte turístic. La natura és l'únic que pot afegir sous al paquet turístic, i si no la cuidam, ens morirem d'inanició com a economia regional molt fràgil, dependent únicament d'això. Les paraules claus, i ho va dir el Sr. Antich també, són rehabilitar i reformar, no créixer més i d'una manera salvatge. Amb això estam.

Nosaltres sabem que no són solucions miraculoses, però sí assenyades, i molta gent les vol tirar endavant. I, fins i tot, les del sector empresarial.

Per tant, deim que ara toca governar amb interès social, posarem quatre exemples de polítiques diferents: educació, el 30% dels nostres joves fracassa, no es treu el títol, i a vostès els és igual, però a la majoria progressista, no; aquest 30% té una situació extrema a les Pitiüses, l'índex de fracàs escolar més gran d'aquesta comunitat autònoma, i vostès enen una delegació insular d'educació que es mor de rialles. Si parlem de cultura, ens jugam la nostra personalitat, la seva política cultural és la persecució de l'Obra Cultural Balear, bàsicament, a vostès els ha fet molta nosa, això, però així no anam, el que hem d'assegurar és que les nostres illes no acabem com Los Angeles, on els nous residents que vénen, els

anglesos estan per una banda, els alemanys per una altra, els immigrants castellans per una altra, però on ningú no es comunica entre si, aquest govern jugarà a favor de la cohesió social, no com el seu govern que ha jugat una carta d'eliminació del català per un costat i, per altre, que aquí hi hagi una multiculturalitat no positiva, on cadascú va pel seu compte, el model Los Angeles, no el volem, no volem guetos en aquesta comunitat.

En qüestió de treball, és evident que aquestes 140.000 persones que diu Caritas que es troben sota el llindar de la pobresa, han de tenir una sortida, i per això deim no a la col·laboració amb les empreses de treball temporal, i sí a la imaginació, és a dir, a plans de formació-treball, amb nous jaciments d'ocupació, com per exemple, amb la reforma ecològica del nostre model econòmic, hotelier, residencial, amb energia, aigua, residus o paisatgisme i social, creant llocs de treball en el camp de l'assistència social, la cura dels majors, etc.

Si parlem de la política de solidaritat amb el sud, no ens basta invertir el 0'7 nominal en això, perquè llavors ens aparegui un hospital a la República Dominicana de camí cap a un complex turístic d'un mallorquí, això no és política de solidaritat, i aquesta majoria progressista s'ha compromès a invertir l'1% vertaderament en solidaritat, i això bàsicament vol dir dues coses, vol dir que les ONGs d'allà tendran participació en aquesta política de solidaritat, no és caritat que feim, i segona, vol dir que aquí també tenim el sud a casa, tenim magrebins a Sa Pobla, i els tenim a Sant Josep de Sa Talaia, i els tenim a Ciutadella, i aquesta gent ha de ser integrada en aquesta societat, integrada vol dir que ha de tenir drets socials bàsics en sanitat, administratius, etc. Per tant, ara hi haurà una vertadera política de solidaritat i no de mostrador, per pagar anuncis als diaris de Palma o de les diferents capitals de l'arxipèlag.

Per últim, aquí, volem fer país, com deia som quatre pobles, som Formentera, som Menorca, som Eivissa, som Mallorca, i hem de construir aquest país de les illes Balears i Pitiüses que no existeix perquè a vostès no els ha interessat de construir-lo. Igual que volem que el quart poble que no ha tengut mai autonomia, que és Formentera, hi accedeixi.

Per últim, Els Verds deim que hem entrat a l'etapa de substituir la generació de ciment per la generació del seny, i nosaltres som part d'aquesta generació del seny, com a Europa, com a Alemanya, com a Bèlgica, com a Itàlia, com a França, com a Finlàndia, des del govern, amb la quota que ens ha tocat, perquè així ho han volgut els ciutadans i ciutadanes, nosaltres volem ser part d'aquest govern perquè som una força política moderna, competent i serem lleials en aquesta majoria. Creim en el valor de la diversitat política, això és el que ara es du a Europa, i nosaltres hi volem participar, perquè així ho ha volgut la gent d'aquestes quatre illes.

Sabem que vendran dies difícils i problemes, però això és com la vida mateixa. Som realistes i començam un camí que necessita més que una legislatura. Com va dir Jean Paul Sartre a un company nostre: "nosaltres fracassarem, però mentrestant hem eixamplat el camí d'allò que és possible".

President Antich, ens agradaria que continuàssiu escoltant i canalitzant la norma potencial de canvi com heu fet el darrer mes, ens agradaria que us arriscàssiu, com ja heu promès, perquè és l'única manera que les coses canviïn.

Per últim, dir que Els Verds, president Antich, ens oferim per fer reformes profundes i consensuades, ens oferim per fer unes Illes Balears i Pitiüses que siguin alguna cosa més que el govern de Palma, unes illes realment democràtiques, socialment justes, vertaderament solidàries i ecològicament sostenibles.

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per què em demana la paraula, Sr. Flaquer?

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sr. President, per l'article 72 del Reglament, per demanar l'observança escrupolosa d'aquest reglament, nosaltres, d'aquesta anomenada majoria progressista el mínim que podem demanar és un empara d'aquesta presidència, encara que sigui provisional aquesta presidència, i que això no sigui un discurs d'una moció de censura, com s'està convertint fins ara, i sigui el discurs del que ha de ser, un discurs d'investidura del candidat Sr. Antich.

Demanam, en conseqüència, l'empara d'aquesta presidència. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. El diputat que ha parlat fa un moment, només ha fet dues coses, primer explicar les raons per les quals votaria el Sr. Antich i per les quals donava suport al govern progressista que diu el Sr. Antich que farà. I, en segon lloc, crec que està dins la més àmplia tradició democràtica que ve des de la més recent història democràtica nostra des de la Revolució Francesa, on els diputats començaven la seva primera intervenció a la Cambra exposant els seus quaderns de queixes. Aleshores, crec que és correcte, si més no apassionada. Moltes gràcies, Sr. Diputat.

(Aplaudiments)

Té la paraula l'Hble. Sra. Maria Antònia Munar i Riutort.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Ahir vaig manifestar a l'opinió pública que creia que aquesta legislatura no tendria massa atractiu, atès que hi havia un ampli consens, no sé si gràcies a la novetat o al desconeixement reglamentari hem pogut veure que això no és així, i estic encantada precisament d'haver-me equivocat.

Ahir, el Sr. Antich ens va fer un discurs, i crec que l'eix fonamental de tot aquest discurs era el canvi. El canvi decidit d'aquests ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears que ens ho han reclamat i que ho han volgut, i que no ho han fet d'una manera casual: la veritat és que hem de ser conscients que els formenters, els eivissencs per primera vegada en la història, els menorquins i els mallorquins han apostat decididament perquè hi hagués un canvi en els diferents consells i, per tant, també en el Govern balear. No podia ser precisament Unió Mallorquina que, en una situació tan clara i tan decidida de canvi, decepcionàs els desitjos de tots aquests ciutadans i ciutadanes.

I crec que és important fer una anàlisi d'aquest canvi, d'aquest canvi que ha volgut la societat de les Illes Balears. No era fàcil, aquest canvi, i no ho era perquè en un moment determinat tots sabem que, històricament, els canvis sempre es produeixen quan hi ha una situació de malestar econòmic; no era precisament el cas de les Illes Balears -els primers en renda per càpita- i un moment històric de bonança econòmica. També tots sabem que és difícil accedir al poder quan hi ha una xarxa, precisament ja preestablerta, de setze anys, quan les candidatures es fan amb càrrecs públics, quan s'ofereixen llocs de feina segurs i garantits entre les diferents institucions. No obstant això, a pesar de tot això, els ciutadans i les ciutadanes varen tenir una actuació decidida en favor del canvi. La veritat és que no varen ajudar ni varen fer possible que es mantenguessin els mateixos en el poder ni tan sols amb actituds tan poc democràtiques com fer votar tantíssims argentins, que han tengut, d'una manera jo diria que poc casual, un gran sentiment d'amor patri per Santa Margalida de Formentera.

El canvi...

(Aplaudiments en un sector de la sala)

Estava, doncs, clar que totes i cada una de les illes el que volien era un canvi, acabar amb una política de majories absolutes, majories absolutes que cal avui, aquí, en un dia històric, recordar que no sempre han estat totalment legals. Pareixia que en diferents legislatures el Partit Popular sempre tenia -de qualche manera- un *tránsfuga en su vida*, i la voluntat, la voluntat del poble ha dit basta a aquestes majories, basta a aquestes

actuacions inominioses; han dit, això sí, que volen consens, pacte, acord

La veritat és que els ciutadans tampoc no ens ho han posat molt fàcil: han volgut que realment aquesta legislatura hàgim de treballar, ho hàgim de fer d'una manera dialogant, molt consensuada, però el que està molt clar és que volien un canvi, volien un altre model de país. Els ciutadans i les ciutadanes han sabut manifestar aquesta pluralitat que són les Illes Balears en els seus resultats electorals, i la veritat és que han estat molt savis perquè era difícil poder realment detectar quins eren els programes de tota aquesta gent progressista i dels nacionalistes. La veritat és que a les passades eleccions no tots els partits polítics i no tots els candidats varen tenir, precisament, les mateixes oportunitats d'accedir a l'opinió pública: n'hi havia que eren molt més retratats i que tenien molts més espais televisius que altres. Però la veritat és que el poble sempre té raó: varen ser capaços de detectar totes aquestes coses i al final s'han decidit clarament perquè hi hagi un canvi, un canvi progressista i nacionalista en aquestes illes.

Ahir el candidat va dir en el seu discurs que s'imposava un nou model i una nova manera de fer les coses, un canvi institucional i un canvi polític, i que ell el volia basar, precisament, en el diàleg i el consens. Nosaltres, des d'Unió Mallorca, hi estam totalment d'acord. La responsabilitat i la voluntat d'aquest canvi sabem que no serà fàcil, sabem que haurem de parlar molt, de dialogar molt, i que ningú no podrà fer exactament allò que duia en el seu programa, però creim també que per dues raons fonamentals val la pena atrevir-se; en primer lloc, perquè la majoria d'aquesta societat de formenters, d'eivissencs, de menorquins i de mallorquins així ho han demanat, i després perquè les forces que avui estam assegudes a l'esquerra som la vertadera alternativa, aquella alternativa necessària perquè hi hagi una consolidació democràtica en un país: no pot ser, en democràcia, que sempre governin els mateixos. Jo crec que tots nosaltres serem capaços de tenir aquesta alternativa, que serem coherents i que tindrem la capacitat de sacrifici per durar aquests quatre anys

Ahir el candidat, en el seu discurs, va parlar ja de pluralitat de forces polítiques i va quedar molt clar que el seu discurs era el discurs de progressistes i nacionalistes, nacionalistes, per cert, que per primera vegada tindrem un pes important tant en el Govern balear com en el Govern insular de Mallorca i és que 65.000 ciutadans per primera vegada ens van donar la seva confiança; crec que és un avanç nacionalista molt important i molt a tenir en compte.

Vull deixar ben clar des d'aquí que Unió Mallorca dona suport a aquestes forces sabent i deixant molt clar que Unió Mallorca és un partit de centre, que és un partit nacionalista i que és un partit lliberal, que no renunciem a cap d'aquests qualificatius, però que creim que tots junts, amb les forces nacionalistes i progressistes, serem capaços d'establir un nou model d'autogovern que faci possible tot allò que Unió Mallorca ha dit durant aquests anys; en

primer lloc, que hi hagi un govern més representatiu, que es tenguí en compte que la comunitat de les Illes Balears som una comunitat pluriinsular, que canviï el model econòmic d'aquesta terra, que els ciutadans siguin conscients que hi ha una manera diferent de fer política, que el nostre territori es protegeixi... Jo crec que aquests aspectes, bàsics i essencials, que Unió Mallorca ha defensat des de la seva existència, seran possibles amb aquest nou govern, almanco així va quedar clar en el discurs del Sr. Antich d'ahir.

Coincidim plenament en tots i cada un dels punts perquè, entre altres coses, hi vàrem poder -per primer vegada- participar. En aquest sentit Unió Mallorca comparteix la voluntat del Sr. Antich d'un nou tarannà polític, de canviar les regles del joc que han tengut durant tants d'anys per costum les forces que sempre han comandat. Ell diu que es vol basar en l'honestedat i en la transparència. Unió Mallorca està convençuda que una cosa i l'altra són imprescindibles, no només ho pensam sinó que ho hem practicat, i una bona prova d'això és que en aquell moment, si realment no haguéssim fet, durant tots aquests anys de govern, realment de la honestedat una qüestió prioritària, sens dubte avui i aquí ni Unió Mallorca ni jo mateixa podríem haver donat suport al Sr. Antich ni haver permès un canvi. Ara podem tenir pressions, poden els mitjans pegar-nos, poden fer calumnies d'Unió Mallorca o de la seva presidenta, però el que no podran mai és fer-nos tombar el coll.

(Aplaudiments en un sector de la sala)

Ahir va dir el Sr. Antich que volia fer una reivindicació del nacionalisme, que és imprescindible un nou marc de relacions financeres amb l'Estat. Unió Mallorca ho ha dit sempre; la veritat és que quan un no està en el govern de Madrid té més facilitat de dir-ho, però estic convençuda, pel seu tarannà, que realment creu que això és necessari i imprescindible. He de dir també que Unió Mallorca no es vol deixar ensarronar per cants de sirenes, que si tot allò que Madrid diu que podríem tenir en aquestes illes si donàvem el suport al Partit Popular, estic convençuda que, si és just, també ens ho hauran de donar si el president és el Sr. Antich. Si no era just no ho volem: Unió Mallorca no vol que se'ns atorguin les coses, volem guanyar-les per nosaltres mateixos, com a comunitat, com a país. Si són nostres, si en tenim dret, ens les hauran de donar.

Estam totalment d'acord amb la seva política de consells insulars. La veritat és que ens va agradar el seu compromís ahir en el seu discurs que vol que els consells siguin els autèntics governs de totes i cada una de les illes, que tinguin capacitat de gestió, que tinguin capacitat d'execució i que tinguin capacitat normativa. La veritat és que estam també totalment d'acord en el fet que no hi ha d'haver duplicitats, en el fet que les competències han d'estar a un lloc o a un altre, que no

hi ha d'haver confusió, que el ciutadà ha de saber qui té les competències i la gestió de tots i cadascun dels temes. Hem d'evitar caure en la temptació en què han caigut tantes vegades els governs, de deixar-se sempre matèries competencials, de reservar-se competències, de no voler-les amollar. Unió Mallorca té plena confiança en un canvi amb aquest tarannà; estam convençuts que aquestes concepcions tan jacobines deixaran de ser, avui per avui, un comportament del futur govern; estam convençuts que hi haurà traspassos de competències; estam, també, convençuts que la política que ha duit el Partit Socialista durant aquests anys, suportada també pel PSM, per Esquerra Unida, que volíem totes les competències, volíem les transferències i que no volíem estar supeditats al Govern, -paraules textuais del *Llibre de Sessions* del Consell de Mallorca- seran una realitat.

Perquè l'autonomia dels consells sigui efectiva, sens dubte és necessari que es tengui en compte el deute històric del Govern cap a ells, que es tengui en compte un nou finançament, que es tengui en compte que han de tenir plenes competències d'aquelles matèries de què ja tenien competències atribuïdes, com són esports, com és cultura, com és benestar social, Ibas inclòs, com és ordenació del territori o com és el tema del traspàs de carreteres.

Pel que fa als municipis, vàrem pensar que ahir no va tenir temps de parlar realment de la seva importància. Sé que no es podia dir tot, i estic convençuda que vostè també creu que hi ha d'haver un equilibri territorial, que aquells municipis que han participat per fer possible aquesta Mallorca que avui tenim, aquells municipis que no tenen la seva costa urbanitzada tendran i rebran el suport dels altres ajuntaments, el mateix que els petits municipis i els municipis del Pla i del Raiguer de Mallorca. Crec que és important un fons de compensació intermunicipal en el qual estam tots els partits d'acord i que ahir no va sortir en el seu discurs.

També estam d'acord amb el seu model territorial. Bàsicament és el mateix model que té Unió Mallorca: creim que el nostre territori és el pilar bàsic de la nostra economia, el turisme; creim que s'ha de preservar, creim que s'han de modificar les DOT i que han de servir per a un nou tipus de model turístic. Nosaltres estam convençuts que això és possible, que entre tots ho aconseguirem.

Pel que fa a l'economia nosaltres creim que és important i bàsic un nou model econòmic. No es pot continuar la nostra economia en l'especulació. Creim que és important que ens dirigim cap a una economia productiva, que facem possible un nou model turístic, el que vàrem dir durant tota la campanya de pocs i bons, per no dir també el suport que s'ha de donar a la nostra indústria i comerç i, d'una manera molt especial, protegir l'agricultura. Vaig dir durant la campanya que si no es canviava el sistema de fer feina amb l'agricultura aconseguiríem donar-li una solució perquè ben aviat ja no hi hauria problema perquè no hi hauria pagesos. Crec que el Pacte de Progrés té l'obligació de donar suport a tots i cada un dels pagesos per fer possible que aquest sector se salvi.

Pel que fa al benestar social, Unió Mallorca comparteix la idea de tenir una atenció especial a la família i que sigui la prevenció per sobre dels problemes, de donar solució a problemes posteriors el que faci que hi hagi una bona política de benestar. Estam totalment d'acord, Sr. Antich, en el fet que els nostres majors han fet molt per aquestes illes, que els nostre majors es mereixen qualque cosa més en una comunitat que és la primera en renda per càpita que les pensions tan esquivades que tenen en el dia d'avui. Ens agrada el fet que es puguin augmentar, com també que es canviï el model d'educació, de formació, per fer possible que no siguem només rics econòmicament, sinó en formació, en cultura.

Senyores i senyors diputats, s'ha encès ja el llum vermell. Hi hauria moltíssimes més coses a dir; sens dubte tendré en la rèplica l'ocasió de manifestar-les.

Sr. Antich, pensi una cosa: l'èxit d'aquest govern, en el qual Unió Mallorca no participarà d'una manera directa, no serà tan sols el seu èxit, no serà tan sols l'èxit d'aquells partits que hi col·laborin, serà l'èxit o el triomf d'una gran part de la societat de les Illes Balears que confia en tots i cada un de nosaltres, serà el seu èxit; per tant, Sr. Antich, no el podem defraudar. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula el seu portaveu Sr. Eberhard Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, per diverses raons és difícil exagerar la importància política de l'acte parlamentari que avui celebrem. Des de la perspectiva d'altres comunitats autònomes, des del desconeixement prou estès, segons s'ha demostrat en els darrers dies, de la nostra realitat, és difícil que es pugui entendre la transcendència del canvi del govern que està a punt de produir-se, però per a aquells que coneixem i que vivim cada dia aquesta realitat dinàmica i complexa que es diu Illes Balears, la dimensió històrica d'aquesta jornada està fora de tot dubte.

En primer lloc, perquè és fonamental constatar que aquí a les Illes Balears després de setze anys de govern del Partit Popular també és possible l'alternança i el funcionament normalitzat de les institucions polítiques. Algú ha dit que si aquest canvi no s'hagués produït les Illes Balears haguessin estat l'única comunitat autònoma de l'Estat espanyol que en tot el segle XX no hagués conegut, ni durant un curt període de temps, un govern de caràcter progressista. L'alternança política és per

tant i en ella mateixa una bona notícia i dóna a la investidura del Sr. Antich, al marge fins i tot de l'orientació política del nou govern, un cert caire de festa democràtica.

I encara hi ha un altre factor més subtil i més profund que avala el caràcter de festa democràtica d'aquest acte i que estic segur que és compartit per tota la Cambra, fins i tot des dels escons del Partit Popular: aquests darrers dies el Sr. Crespí i jo mateix recordàvem, en diverses ocasions, que per aquestes dates ara fa 66 anys, els nostres companys de partit, socialistes, comunistes, republicans, eren pujats en camions, empresonats i, en molts de casos, afusellats per les carreteres o contra els murs dels cementiris. Amb això volíem retre homenatge a persones que compartien els nostres ideals i que tengueren la mala sort i també el coratge de defensar-los en moments molts més difícils que els actuals. Estic segur que el Sr. Crespí, en aquest context, tengué un record molt especial per al seu pare; també el Sr. Sampol o el mateix Sr. Antich i molts d'altres tenen una història familiar marcada per aquells fets, i és un fet segur que molts dels que ens acompanyen avui des del públic, aquí al darrere, o que ens escolten o ens veuen des de ca seva, són persones majors que senten avui que la història els fa una mica de justícia per les calamitats passades en el passat. Per a ells, evidentment, van aquestes paraules de record i d'homenatge.

Però allò políticament més rellevant, allò que tots els ciutadans de les Illes Balears i tots, insistesc, tots els parlamentaris d'aquesta cambra hem de celebrar és que aquells anys terribles de la nostra història estan definitivament enterats, i que avui podem demostrar no només que l'alternança política és també possible a les Balears, sinó que aquesta alternança política es pot produir en un clima de tolerància, de respecte i de llibertat.

I encara hi ha un tercer factor que avala la importància històrica d'aquesta jornada, ho deia ahir el candidat: el Govern que es proposa constituir no té únicament vocació d'alternança, té vocació d'alternativa, té vocació de canvi, té la ferma voluntat de canviar l'ordre de prioritats i els valors que han informat fins ara l'acció de govern a la nostra comunitat, i, això, és extraordinàriament important remarcar-ho.

Més enllà dels setze anys de govern conservadors inaugurats pel Sr. Cañellas el 1983, més enllà de sigles i de conjuntures polítiques, allò més cert és que a les Illes Balears hi ha hagut històricament una majoria política clarament decantada cap a opcions conservadores. Les eleccions del 13 de juny han obert la porta a una majoria de centre-esquerra que per primera vegada, per primera vegada, aborda d'una manera diferent els problemes socials, els problemes mediambientals, la manera de fer política i de gestionar les institucions. La importància del 13 de juny va, doncs, més enllà de la sana i positiva substitució d'unes sigles per unes altres a l'hora d'assumir la tasca de governar. La importància del 13 de juny rau fonamentalment en allò que té de símptoma, d'indicador en el sentit que les profundes transformacions operades a l'esfera econòmica, social i cultural de la nostra comunitat han tocat de ple també l'esfera política.

Les Illes Balears que s'endinsen en el segle XXI res no tenen a veure amb aquella societat agrària, retardada i caciquil que enviava els seus fills a emigrar a Cuba, Uruguai o Argentina. Les Illes Balears són una de les societats més dinàmiques d'Europa, amb una capacitat de generació de riquesa envejable, però que també està sotmesa a fortes tensions internes generades per les desigualtats socials, el deteriorament del nostre territori i dels nostres recursos naturals i la pèrdua de les nostres senyes d'identitat col·lectiva. El canvi política que estam a punt d'inaugurar és indissociable d'aquest context, el nostre dinamisme econòmic i social i les tensions que hi estan associades és el que explica l'emergència de les forces nacionalistes i de l'ecologisme polític, és el que ha propiciat experiències tan singulars com el Pacte Progressista d'Eivissa i la Coalició d'Organitzacions Progressistes de Formentera i, en definitiva, és el que ha dibuixat a les Illes Balears un mapa polític molt peculiar i difícilment comprensible si s'utilitzen patrons convencionals aliens a la nostra realitat.

"¿Qué pasa en Baleares?", s'ha convertit en un tòpic de l'anàlisi política arreu de l'Estat espanyol. A totes les comunitats autònomes on el PP ha governat amb majoria absoluta durant el període 1995-1999, aquest partit ha revalidat, fins i tot amb avantatge, la seva majoria absoluta: Madrid, València, Castella-Lleó, i vet aquí que és a les Balears, precisament a les Balears, on el PP ha perdut la seva majoria i on és a punt de constituir-se una majoria de centre-esquerra on hi ha, ni més ni manco, que socialistes, nacionalistes de centre, nacionalistes d'esquerra, Esquerra Unida i Els Verds. "Pero bueno, ¿y esto qué es?", es demanen escandalitzats els opinòlegs de la península; "-No, si hasta hay unos que piden el derecho a la autodeterminación! -¿Qué dices? ¿Pero esto no es lo que piden los vascos? No entiendo nada" i, efectivament, no entenen res, no entenen res, i com que la ignorància produeix temor i el temor es tradueix moltes vegades en agressivitat, vet aquí que hem hagut d'assistir en els darrers dies, en les darreres setmanes, a la formulació de tot tipus de despropòsits relatius al famós "¿Qué pasa en Baleares?".

D'altra banda, aquest seguit de despropòsits -"Bofetada a la democràcia en Baleares. Pacto aninatura contra el PP... Lo más grave sucedido en España desde 1977", això ho ha dit un ministre, amb un cop d'estat per migdemostren que dins el pensament conservador resident a la península existeixen dos vicis fonamentals. En primer lloc, un concepte empobridor de la democràcia que topa fins i tot amb el text constitucional, ells, per cert, que s'omplen permanentment la boca amb el respecte a la Constitució, i promou un sistema polític majoritari on quedi establert el dret a governar de la llista més votada i on la representació parlamentària no reculli la pluralitat realment existent a la societat; això és el que s'està defensant. Enfront d'aquest model, els signants del Pacte Progressista a les Balears defensam una democràcia viva i participativa, on totes les opcions

polítiques estiguin representades a les institucions en proporció al seu suport electoral, i on, davant majories absolutes artificials es propiciï, precisament, allò que la caverna demotitza: la cultura del pacte, la cultura de l'acord, la cultura del respecte a allò que és diferent. En una paraula, els signants del Pacte Progressista defensam el sistema proporcional establert a la Constitució, i consideram un èxit del qual ens podem sentir orgullosos l'acord al qual la nova majoria ha sabut arribar des de la diversitat, la pluralitat i el respecte mutu.

El segon vici al qual feia referència és una dosi important de menyspreu cap a les Illes Balears, una resistència evident a admetre l'existència de dinàmiques polítiques pròpies i diferenciades de la resta de l'Estat, una displicència irritant a l'hora d'interrogar-se sobre les causes reals del que està passant a Balears.

No és possible apropar-se honestament a la situació política de les nostres illes sense tenir en compte els factors als quals feia referència abans en la meua intervenció: l'anhel acumulat al llarg dels anys d'alternança política, l'anhel d'acabar amb una utilització clientelar i sectària del poder polític, el cansament produït pels casos de corrupció i, sobretot, sobretot, aquest dinamisme existent a la nostra societat i la urgent necessitat de donar resposta als nous problemes socials i de deteriorament mediambiental amb els quals ens endinsam en el segle XXI. En definitiva, per comprendre el que significa el govern de progrés que volem constituir cal entendre quatre necessitats que són urgents a les Illes Balears i que han estat determinants a l'hora d'impulsar l'entesa de forces de centre-esquerra que ha de donar el seu suport a la investidura del Sr. Antich.

En primer lloc, la necessitat de generar a les Illes Balears una autèntica ruptura democràtica, ruptura democràtica amb un passat definitivament marcat pels casos de corrupció. En segon lloc, la necessitat de superar la contradicció sagnant que significa que la comunitat amb més renda per càpita d'Espanya tengui salaris més baixos que la mitjana de l'Estat, pensions més baixes que la mitjana de l'Estat, una ocupació més precària que a la resta de l'Estat, uns nivells d'instrucció més baixos que a la resta de l'Estat, uns estàndards educatius i sanitaris per sota de la resta de l'Estat i unes oportunitats d'accés a habitatges dignes i assequibles més baixes que a la resta de l'Estat. En tercer lloc, la necessitat de compatibilitzar la generació de riquesa, fonamentalment associada al turisme, amb el manteniment de la nostra qualitat de vida, la preservació dels nostres recursos naturals i, en definitiva, la preservació del medi ambient com a eina imprescindible per preservar el futur econòmic de les nostres illes. I en quart lloc, i per últim, la necessitat de defensar els nostres drets polítics i econòmics i la nostra identitat col·lectiva.

Aquests són els grans reptes que tenen plantejats les Illes Balears, i aquestes són les grans qüestions que fan no només intel·ligible i comprensible, sinó també urgent i necessari un canvi polític a la nostra comunitat, i si des del nou grup parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, si des d'Esquer-

ra Unida de les Illes Balears i des de Els Verds de Mallorca avui votarem favorablement la investidura del Sr. Antich, és perquè darrere aquesta investidura hi ha un projecte polític de govern sustentat en un programa prou complet i prou potent com per donar una resposta adequada a tots aquests reptes. No és el nostre programa, evidentment, com no és el programa de cap de les forces polítiques de la nova majoria, però és un programa sòlid, que combina ambició i realisme i que ens farà traspasar les portes del segle XXI des d'una perspectiva de canvi i modernitat.

Ahir el candidat va fer un ràpid repàs de les principals actuacions previstes. Compartim la importància atorgable a totes elles i compremem la impossibilitat de glossar-les, ni tan sols mínimament, en aquesta breu intervenció, però estic segur que els senyors diputats i les senyores diputades comprendran també que jo no vulgui acabar la meua intervenció sense deixar constància de la importància estratègica que es deriva d'algunes mesures lligades a les àrees de treball, medi ambient i benestar social. La revisió de les DOT en un sentit proteccionista, la moderació del creixement també en el sòl urbà, una major protecció del sòl rústic serien mesures que per si mateixes justificarien una legislatura, i això és així perquè afecten la preservació d'un patrimoni que, un cop destruït el territori, no és recuperable ni per a nosaltres ni per a les generacions futures.

L'aposta definitiva per una gestió ecològica dels residus no només suposa un important guany econòmic i mediambiental, significa també posar en marxa una indústria, la del reciclatge, amb un enorme potencial de creació de llocs de feina estables i no estacionals.

La renúncia a les autopistes i a les autovies, l'aposta en paral·lel per a la millora de la xarxa de carreteres i la promoció del transport públic suposen també un gir copernicà a les polítiques dutes a terme fins ara i una adequació imprescindible a la nostra realitat física i a les nostres paisatgístiques i mediambientals.

En un altre ordre de coses, la creació del Consell Econòmic i Social i del Servei Balear d'Ocupació, l'increment de les pensions no contributives, la realització d'un pla de prestacions bàsiques a les Illes Balears, els programes prevists d'inserció laboral per a joves, dones, majors de quaranta anys i aturats de llarga durada, o l'atenció prioritària que es vol donar a la salut laboral i a la prevenció de riscos marcaran, sens dubte, una fita fonamental en la dignificació del treball i en el benestar social de la nostra comunitat.

Poder fer totes aquestes coses, entre moltes d'altres, que, evidentment, no anomen, és el que ha conduït les forces polítiques que integram el Grup Esquerra Unida i Ecologista a participar amb il·lusió en aquest procés complex i difícil però també apassionant que ha condu-

fit a la constitució d'una majoria progressista en el nostre Parlament.

Hem participat en aquest procés amb un especial sentit de la responsabilitat i amb una extraordinària prudència, per una raó òbvia: perquè ens hem posat sempre en la pell de totes aquestes ciutadanes i de tots aquests ciutadans de les Illes Balears que han desitjat i que han anhelat que aquest pacte arribàs a produir-se.

Hem sentit sobre les nostres esquenes l'empenta i, alhora, la mirada vigilant de milers i milers de persones i de moltes entitats socials, ecologistes, veïnals, sindicals, feministes, de cooperació amb el sud que durant els darrers anys i davant la incomprensió i, a vegades, l'hostilitat dels poders públics han apostat per un canvi en la nostra societat, i amb una feina intensa i moltes vegades ingrata, han obert la porta al canvi polític propiciat per les eleccions del passat dia 13 de juny. La nostra actitud ha vingut determinada per la nostra voluntat de no fer malbé totes aquestes esperances i vull, en aquest sentit, aprofitar aquesta ocasió per remarcar solemnement que aquesta prudència i aquest sentit de la responsabilitat es faran extensius als propers quatre anys de mandat legislatiu.

Esquerra Unida de les Illes Balears i Els Verds de Mallorca serem una força de diàleg i de cohesió en el nou govern, i no perquè renunciem a cap de les nostres propostes ni a cap dels nostres ideals, sinó precisament pel contrari, perquè sabem que un servei eficaç a les nostres propostes, als nostres ideals, que l'acostament cap a aquesta societat nova, lliure, democràtica, socialment justa i ecològicament sostenible que volem construir passa en aquests moments i inexcusablement per consolidar i convertir en un gran èxit polític la nova etapa que ara s'inicia.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Sr. Pere Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, ara fa un mes i deu dies, els ciutadans de les Illes Balears, els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, varen decidir que cap partit dels que ens presentàrem a les eleccions no tengués majoria absoluta. Des d'aleshores hem assistit a un gran procés, a un llarg procés de negociacions que ha culminat amb uns acords de govern en el Consell Insular de Mallorca, en el Consell Insular de Menorca, en el Consell Insular d'Eivissa i Formentera i en el Govern de les Illes Balears, uns acords que permetran governar a les forces progressistes i nacionalistes del nostre país.

Han estat llargues setmanes, llargues setmanes que han fructificat en un programa pactat que ha posat uns fonaments sòlids per donar suport a una majoria parlamentària que formarà, permetrà la formació d'un govern durador, estable, sòlid; un programa que, a més, a recollit moltes de les sensibilitats, la major part de les sensibilitats de les distintes forces polítiques, un programa que combina moltes dosis de pragmatisme i d'utopia, però crec que és un programa realista.

Hem estat, aquest més d'un mes, absorts, tancats dins nosaltres mateixos, els representants dels partits que negociàvem aquest llarg pacte, durant els quals s'ha generat una gran expectació, una gran ànsia de canvi que nosaltres tal vegada no percebíem. Una vegada, però, anunciat aquest canvi s'ha desbordat un procés d'una gran il·lusió continguda que comença a esclatar. I aquest és el gran canvi. El gran canvi no és canviar unes persones per unes altres, canviar les sigles que donaran suport a un govern per unes altres sigles, el gran canvi és el recobriment de la il·lusió col·lectiva, el recobriment de la il·lusió per part de molts de ciutadans que ja no creien que fos possible canviar les coses en aquesta terra. Avui, per tant, ahir amb el discurs del Sr. Antich, es va iniciar la materialització del canvi polític que culminarà dimecres en la presa de possessió del nou govern, però el vertader canvi, el canvi real és dins cadascuna de les persones que torna a vibrar amb la política, que torna a tenir il·lusió per fer feina d'una manera desinteressada per a aquesta societat. Aquest és el canvi que s'ha produït dins la major part de la gent de les Illes Balears, i aquesta il·lusió que s'ha generat i que s'ha recobrat és la millor arma que ha de tenir el nou govern, és el millor estímul que hem de tenir els governants per impulsar els canvis que hem promès en aquests acords programàtics que ahir va presentar el candidat a la presidència.

D'altra banda, també, i alguns dels portaveus que m'han precedit n'han fet referència, les Illes Balears hem tornat a ser el centre de l'atenció informativa a nivell d'Estat. Érem les illes oblidades, que ressorgiren per un moment els anys del cas Túnel de Sóller per tornar a caure dins l'oblit, però ara ens han tornat recordar i hem copsat el profund desconeixement de la realitat de les Illes Balears, la ignorància que des de Madrid -per simbolitzar un poc un estat de pensament- es té de les Illes Balears, especialment abanderada aquesta ignorància per alguns mitjans de comunicació que han practicat la desinformació, la manipulació, la criminalització del nacionalisme, amb unes tertúlies radiofòniques que han arribat a presentar algunes de les formacions polítiques com a vertaders monstres. Però permetin-me rompre per un moment la solemnitat d'aquest acte, però jo tenc el mal costum de despertar-me amb la ràdio, amb els informatius de ràdio, i durant uns dies, els ho dic, cada matí m'aixecava i feia un alé quan, en el mirall, no hi trobava el monstre que dibuixaven alguns dels tertulians. No és que hi trobàs res de l'altre

món, però com a mínim no era el que retrataven aquests mitjans de comunicació madrilenys.

Però ha estat especialment dur..., que això es faci des de mitjans de comunicació privats no té nom, però doblement no té nom si es fa des d'un mitjà de televisió pública i, fins i tot, els treballadors del centre territorial de Televisió Espanyola a les Illes Balears, amb una actitud que els honora, redactaren i presentaren un comunicat de protesta a la Direcció de Televisió Espanyola a Madrid pel tractament desinformatiu que es donava de la realitat política de les Illes Balears.

Bé, aquests pontificadors madrilenys han arribat a qüestionar...

(Aplaudiments a una part de la sala)

Aquests pontificadors madrilenys han arribat a qüestionar la legitimitat d'aquest pacte, alguns la legalitat. Bé, jo crec sincerament que en la situació actual no hauria estat legítim que cap força política pactés amb el Partit Popular. Ningú, no es pot acusar cap força política d'haver enganat l'electorat, tots els partits ens presentarem amb una opció clara de canvi polític; en el nostre cas fins i tot figurava en el nostre eslògan electoral. Era impossible pactar amb el Partit Popular. Els pactes, per tant, són legals, són legítims i són democràtics; són més democràtics que l'intent de guanyar unes eleccions manipulant el vot de persones que estan a més de 10.000 quilòmetres de distància.

El canvi..., el canvi, per tant, és salut democràtica; en el context actual, en la situació actual de totes les forces polítiques és una qüestió de salut democràtica, i el nou govern és el resultat d'un estat d'opinió que s'ha exterioritzat públicament i en diverses ocasions per milers i milers de ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra que, per diverses qüestions, han sortit al carrer, l'avantguarda de la nostra societat, reclamant aquest canvi que a la fi s'ha produït.

D'altra banda, jo crec que aquest govern plural que sortirà d'aquesta sessió d'investidura, del nomenament que farà el nou president, respon a la pluralitat de la nostra societat. Vulguem o no som una societat molt rica, diversa i molt plural ideològicament, i això és bo, és bo i és modern i va en la línia de les societats europees que, de cada vegada, aquestes societats són més heterogènies, que fugen de la idea del pensament únic. Conviuen realitats ideològiques molt diverses i s'estan traduint, aquestes realitats, dins la composició parlamentària dels principals països europeus. Ho hem vist en el Regne Unit, amb un ascens important dels nacionalistes gal·lesos i escocesos. Ho hem vist a Alemanya, on Els Verds entraren per primera vegada dins un govern. Ho veim a Itàlia, a Espanya, on majories parlamentàries molt plurals donen suport al govern. En el nostre cas, de l'estat espanyol, els nacionalistes hi juguen un paper molt important, en l'estabilitat governamental dels darrers anys. A les Illes Balears, per tant, una gran majoria, una gran majoria sintonitza amb el programa presentat ahir pel candidat a la presidència,

perquè totes les sensibilitats d'aquestes formacions tan plurals estan recollides en menor o major forma.

Jo sempre he dit, i pot ser una paradoxa, que la millor manera de fer la voluntat de la majoria és que no hi hagi majoria absoluta, i és curiós, pot parèixer una contradicció, però jo pens que quan hi ha majoria absoluta precisament és quan la majoria dels ciutadans no veuen reflectides les seves inquietuds. Crec que és bona, la cultura del pacte, crec que és necessària la cultura del consens, perquè modula posicions extremes, el pacte obliga a modular els extrems, a moderar els extrems, si tant volen.

Bé, aquest nou govern, però, tindrà -segurament- molts de problemes, però al nostre entendre tindrà tres grans problemes estructurals, d'entrada difícils de resoldre. El primer, ja l'hem esmentat: la profunda intolerància de sectors de la societat espanyola, tal vegada amplificats per l'altaveu d'aquests mitjans de comunicació als quals ja ens hem referit. Ho hem tocat amb les mans, un rebuig total a qualsevol fet diferencial, una negació de la realitat pluricultural, plurilingüística de l'estat, i és ben alarmant -i permetin-me una altra reflexió- que 20 anys de democràcia no ens han fet avançar gens en aquest aspecte, fins i tot jo m'atreveria a dir que el temps de la transició els ciutadans de l'Estat espanyol eren molt més tolerants amb aquesta realitat diversa de l'Estat espanyol. Ara sembla que qüestionar els drets dels pobles o que atacar els nacionalistes dona vots. Aquesta és la realitat, perquè si hi ha determinats partits que qüestionen aquesta realitat diversa és perquè en deuen treure un rèdit electoral. Malament, malament quan el patriotisme cridaner dona vots; malament quan el patriotisme d'uns s'edifica sobre la negació dels drets dels altres. No anam bé, per aquest camí.

És per això que des de fa uns mesos distintes forces polítiques nacionalistes de les Illes Balears, el País Valencià, Catalunya, País Basc, Galícia..., defensam la necessitat d'impulsar una nova cultura política dins l'Estat espanyol, necessitam defensar, promoure la pedagogia del fet que conviuen dins aquest estat distintes realitats que, lluny d'empobrir-nos, ens enriqueixen col·lectivament. Hem d'impulsar aquesta nova cultura del respecte mutu, de la diversitat, del reconeixement de les diferències com un valor que ens enriqueix. I jo voldria aprofitar aquesta sessió, aquesta sessió solemne, per convidar tots els partits, especialment els partits d'àmbit estatal, a realitzar aquesta pedagogia de la tolerància dins les seves formacions polítiques, que cada vegada, que sempre que tinguin ocasió, dins les seves organitzacions influeixin per començar a canviar aquesta cultura de la intolerància.

No ens convé, perquè senzillament no ens convé a les Illes Balears que no entenguin quins són els nostres problemes, que no s'entengui el nostre fet diferencial, i si no ens entenen, difícilment aconseguirem millorar el

nostre nivell d'autogovern, i si no ens entenen difícilment aconseguirem que el nostre fet insular tenguí el reconeixement, difícilment reconeixem que el nostre finançament millori i que es faci justícia amb els serveis públics que tenim, o que no tenim, a les Illes Balears. Necessitam la comprensió de tots els ciutadans de l'Estat i la col·laboració de totes les forces polítiques de l'Estat per resoldre aquests greus problemes.

I en aquest context reconec que és molt difícil realitzar, per aquest govern que formarem, realitzar una de les parts del programa electoral amb la qual els nacionalistes ens sentim -he dit el programa electoral; programa de govern; perdonin, senyores i senyors diputats- serà molt difícil realitzar una part del programa de govern amb la qual el PSM-Entesa Nacionalista ens sentim més identificats: aquesta voluntat d'equiparar-nos competencialment a les anomenades "nacionalitats històriques", a les que accediren a l'autonomia per l'article 151 de la Constitució. Difícilment tampoc no aconseguirem una qüestió que hem pactat i que resol els nostres compromisos programàtics, que és reclamar un finançament igualitari, que si som rics hem de pagar més que els altres ciutadans de l'Estat, però que en conjunt, amb tots els ciutadans de l'Estat hem de rebre les mateixes prestacions econòmiques; que si hem de pagar més perquè som més rics, perquè produïm més riquesa, estam d'acord, però que després, a l'hora de les inversions, a l'hora dels serveis públics els ciutadans de Balears hem de rebre exactament el mateix que qualsevol altre ciutadà de l'Estat espanyol en sanitat, en educació, en transport públic.

Recentment s'ha publicat, fa unes setmanes, un estudi de les universitats de Saragossa i Barcelona, conjuntament, sobre la balança fiscal de les comunitats autònomes. Bé, just després de Catalunya les Illes Balears som les que presentem una balança fiscal més negativa, quantificada en prop de 150.000 milions de pessetes anuals la diferència entre els impostos que pagam i el que rebem els ciutadans de totes les administracions. Això és insostenible, és insostenible per a qualsevol país del món que aquesta quantitat important de recursos econòmics generats en forma d'impost a una terra no es reinverteixin proporcionalment. Crec, però, que per realitzar aquesta part important del programa electoral tenim un factor a favor nostre, a favor del nou govern que hem de formar: l'oferta del Partit Popular a Unió Mallorquina per formar govern. Jo crec que aquesta oferta només pot respondre a dues possibilitats: una, un intent de conservar el govern a qualsevol preu, cosa que descartam perquè ens semblaria totalment mesquina, o la segona, la que nosaltres acceptam, és que a la fi, des del Govern de l'Estat s'ha reconegut el dret de les Illes Balears a tenir més competències, a tenir més reconeguts els costos de la insularitat, a ser compensats pel dèficit dels serveis públics històrics que patim. Per tant, aquesta quantificació de competències i de recursos econòmics ens serà molt útil per reivindicar, a partir d'ara, amb força, els drets dels ciutadans de les Illes Balears.

Un segon problema és que ens trobam amb una societat desequilibrada, desequilibrada econòmicament i socialment.

És més, jo crec que tenim una economia totalment desbocada, desbocada vol dir fora tota casta de control. Tenim uns sectors estratègics, com l'agricultura, en absoluta decadència, tenim un sector de la construcció totalment sobredimensionat, i és curiós com, així com els indicadors econòmics es disparen, que augmenta la nostra renda per càpita, que augment el producte interior brut, que som els líders en aquests factors, la nostra mitjana salarial i de pensions de cada vegada es fa més enfora de la mitjana estatal; és curiós: com més riquesa generam, com més PIB, com més renda per càpita, la nostra mitjana de salaris es fa més enfora de la mitjana de salaris de l'Estat espanyol i, conseqüentment, les pensions també. Som una societat rica, en conjunt, a la qual augmenten dia a dia les bosses de pobresa, la marginació social.

I aquest creixement desbocat no sé si és a causa o si provoca més consum de territori, més augment de l'oferta turística, més creixement demogràfic, més consum de recursos naturals... Jo crec que hem de començar a parlar d'un altre concepte de sostenibilitat. En aquest programa de govern hem recollit un concepte que tots ja tenim assumit: que és necessari anar cap a la sostenibilitat mediambiental, però la reflexió que nosaltres feim és si no hem de començar a parlar de sostenibilitat sociocultural, és a dir, fins on podem créixer sense posar en perill el nostre medi ambient?, però, i fins on podem créixer sense posar en perill les Illes Balears socialment i culturalment? En poques paraules, fins on podem créixer sense posar en perill la nostra identitat? És una reflexió que a partir d'ara també haurem de tenir en compte a l'hora de planificar el nostre futur i en la qual haurem de demanar la complicitat de tots els agents econòmics.

Finalment, el tercer problema amb el qual ens trobam és un problema fruit de 16 anys de clientelisme. Bé, 16 anys de clientelisme no, de tota una vida, de tota una vida de generacions de clientelisme. Algú ha dit que aquí, a les Illes Balears, sempre han governat els conservadors, sempre. Bé, aquesta mentalitat, aquesta mentalitat clientelista ha provocat un efecte molt perniciosos dins la nostra societat, aquesta mentalitat de cercar sempre el futur pel camí més fàcil. Això és especialment perniciosos per als nostres joves i ho he dit altres vegades des d'aquesta tribuna; quina ambició de superació ha de tenir un jove universitari o un jove que ha acabat els estudis, l'educació general bàsica, si el seu objectiu és que algú l'"enxufi" a l'Administració? Això és fatal per a una societat, això és fatal per a una societat!, i el nou govern ho ha de canviar, hem de canviar la cultura de l'especulació, la cultura del guany fàcil, la cultura de l'enriquiment especulatiu, per la cultura del treball productiu. Hem de canviar la cultura de l'"enxufisme" per la cultura de l'esforç personal, i el Govern ha de defensar la igualtat d'oportunitats i ha de potenciar l'esperit emprenedor entre les persones i entre les empreses. i el Govern ha de tenir una cura especial de la petita empre-

sa, de la microempresa, un nou concepte que ja s'introdueix del petit comerç, del treballador autònom, del foraviler, de l'agricultor, del professional liberal, de l'universitari, perquè això és la base del nostre sistema productiu, juntament amb el turisme que, naturalment, ha d'evolucionar cap a un turisme de més qualitat, de més poder adquisitiu.

Pensam sincerament que el ventall de propostes que ahir va resumir el Sr. Antich, candidat a la presidència del Govern, posa les bases per superar aquests problemes estructurals. Creim que aborda amb valentia totes les propostes de solucions que poden resoldre aquests problemes. Però no bastarà l'acció de govern: que tothom tengui en compte que no formam un govern per resoldre tots els problemes; formam un govern que posarà les bases perquè la societat i les administracions resolguin els problemes, la societat i les administracions. El Govern no és l'únic actor d'aquest canvi polític que protagonitzam; el Govern ni tan sols és el protagonista d'aquest canvi polític, és un actor més, és un actor més d'una gran obra on tots som actors principals.

Senyores i senyors diputats, senyores i senyors que segueixen aquesta sessió, especialment ciutadanes i ciutadans, la il·lusió col·lectiva no ha d'acabar amb la celebració de la investidura d'un nou govern, ha de continuar aquesta il·lusió amb participació, amb compromís, amb responsabilitat. Hem de combinar l'acció de govern amb la vertebració d'un teixit social i hem de despertar la complicitat de la gent. Entenguin que no servirà de res que, per exemple, el Govern promogui sistemes alternatius a la incineració si cadascun de nosaltres a ca nostra no redueix residus, no separa residus; de res no servirà que en el Govern potenciem el transport públic si no començam tots a prescindir del vehicle privat quan sigui possible; de res, de res no servirà que el Govern promogui polítiques decidides de normalització lingüística si tots a ca nostra, al carrer, a la feina, no feim ús de la nostra llengua i ens convertim en militants lingüístics que defensem la nostra llengua. Un govern de progrés exigeix una societat activa, no conformista. Un govern nacionalista exigeix compromís amb un projecte col·lectiu, no egoisme individualista. Aquest és el vertader sentit del canvi que proposam, un canvi que crida els ciutadans de qualsevol origen a sentir-se compromesos amb aquesta terra, amb la nostra llengua, amb la nostra cultura, amb el nostre paisatge, amb la gent més desvalguda d'aquesta terra.

Ésser mallorquí, ésser menorquí, ésser eivissenc, ésser formenterer no només és ser-ho administrativament, és compromís amb aquest país, és participació, és solidaritat, és adhesió a la llengua, és defensa del patrimoni, és defensa de l'autogovern. Amb aquesta participació, amb aquesta participació col·lectiva podrem posar les bases per edificar un país capdavanter dins Europa, tenim les condicions per ésser un país capdavanter dins Europa, modèlic en la defensa del medi ambient, un país que, a més a més, sigui un referent de solidaritat a tot Europa, a nivell internacional, un país que crea riquesa i un país que comparteix aquesta riquesa.

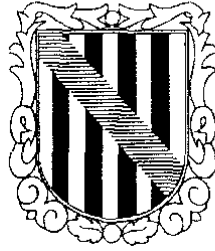
Senyores diputades, senyors diputats, enguany es compleixen cent anys de la publicació del llibre *La qüestió regional* de Miquel dels Sants Oliver, que també el va citar el Sr. Antich, és el primer tractat publicat sobre l'autonomia de les Illes Balears. Bé, idò l'any d'aquest centenari, una nova majoria, molt plural dóna suport a un govern progressista i nacionalista, inspirat en els ideals de progrés, ideals de progrés i de país de Gabriel Alomar, d'Emili Darder, d'Alexandre Jaume, de Josep Maria Llompart, Creis-me, són uns fonaments molt sòlids per a un govern que ha de fer entrar el nostre país en el segle XXI i al nou mil·lenni.

Moltes de gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. I arribats a aquest punt, se suspèn la sessió fins a les quatre i mitja de l'horabaixa.

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

V Legislatura

Any 1999

Número 2/fascicle 3

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Antoni J. Diéguez i Seguí.**

Sessió celebrada els dies 22 i 23 de juliol del 1999.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC.- SESSIÓ D'INVESTIDURA DEL CANDIDAT A PRESIDENT DE LES ILLES BALEARS.

18

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la sessió. Té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Les eleccions del propassat 13 de juny han dibuixat un nou mapa polític més plural, els perfils del qual es conformen en torn a una majoria progressista i nacionalista.

Amb el seu vot, una majoria de ciutadans i ciutadanes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, han mostrat el desig de fer possible un canvi polític. Canvi polític que, per altra banda, era inevitable, si atenem a la trajectòria dels successius governs populars des que, en el 1983, l'aleshores AP, va formar el primer govern de les Illes Balears, un govern que ja va néixer marcat per l'oportunisme i els escàndols.

Oportunisme que ja començà en la tramitació de l'Estatut d'Autonomia i que, ben aviat es va veure, hauria de mantenir-se al llarg d'aquests setze anys. Oportunisme polític i discurs demagògic que no s'han vist reflectits en l'acció de govern. Què n'ha estat de les posicions descaradament oportunistes del Partit Popular en temes tan importants des del punt de vista institucional, com la Llei electoral, la paritat o la política dels consells insulars?

Senyores diputades, senyors diputats, és ben cert allò de que es pot tenir enganyat tothom durant un temps o que es poden tenir enganyats uns pocs durant tot el temps, però no es pot tenir enganyat tothom durant tot el temps.

Un canvi inevitable des del moment en què les Illes Balears han estat notícia a l'exterior, sobretot pels escàndols que els seus governants han protagonitzat: Zeus i Torcal, Bon Sosec, túnel de Sóller, cas Calvià són exponents d'una pràctica política que necessàriament havia de tenir conseqüències.

I precisament tres presidents de govern en una sola legislatura no són una casualitat, i no n'hi ha precedents ni a Espanya ni arreu d'Europa. I són, a més, l'expressió d'un projecte esgotat en si mateix, consumit pel seu propi joc d'interessos enfrontats i basat en el clientelisme i la patrimonialització del poder.

Un projecte esgotat per la perversió i l'ús que s'ha fet de les majories parlamentàries per controlar altres poders públics, com el Poder Judicial; per practicar un clientelisme descarat com el que s'ha produït en matèria d'associacionisme, o per utilitzar el control de determinats poders econòmics per intentar comprar voluntats amb l'objectiu de consolidar majories polítiques, pervertint així els mecanismes inversors en funció de les necessitats electorals i no de la realitat i les necessitats dels ciutadans.

Un canvi inevitable pel talant, l'actitud en la forma de governar, la manca de transparència en l'acció de govern, és cert que, en democràcia, les formes també són importants i no es pot governar durant tants anys d'esquena als ciutadans i practicant unes polítiques que perjudiquen els interessos d'una àmplia majoria, que n'és conscient i veu hipotecat el seu futur i la seva qualitat de vida.

Un canvi inevitable, quan els ciutadans han pres consciència que fins i tot s'ha intentat manipular la voluntat popular mitjançant la utilització partidista del cens electoral. Cas de Formentera, precisament a Formentera, allà on més rendible era una petita manipulació d'uns pocs vots. El resultat de Formentera, ens dubte, una victòria de la llibertat i la democràcia, de la política en majúscules, en front de la miserable actitud de la dreta.

La circumstància de l'actual derrota de la dreta ve propiciada per un model de gestió pública que, per més que ha intentat disfressar-lo, el Partit Popular no ha aconseguit abandonar. Record l'anècdota del comentari de la dona del Sr. Churchill quan, després d'haver guanyat la II Guerra Mundial, va perdre les eleccions generals: segurament per consolar-lo, la dona li deia: "potser aquests resultats siguin una benedicció de Déu, encara que, això sí, dissimulada amb designis ocults". El Sr. Churchill que, com saben, era molt creient, però un gran pragmàtic, va contestar: "sí, el que és clar és que està molt ben dissimulada".

Per tant, aquests resultats, aquesta derrota infringida a una manera de fer política, jo crec que no sé si és una benedicció de Déu o no, això, en tot cas, ho deixarem a la consciència de cadascú, el que sí és cert és que és la voluntat majoritària dels ciutadans, una voluntat que es manifesta clarament també amb uns designis o amb uns propòsits i que són una ampla voluntat de canvi. Voluntat que, per cert, no ha pogut tòrcer ni tan sols les promeses irresponsables d'inversions milionàries, pervertint així, per interès partidista, la gestió del pressupost públic de l'Estat.

Ara, el principal repte de la nova majoria, és acabar amb aquestes pràctiques i regenerar la idea de democràcia, aplicant amb transparència i participació els eixos programàtics que el candidat a la Presidència del Govern exposà en el seu discurs. Això, sens dubte, comportarà un esforç i un treball afegit de diàleg, de consens per cohesionar aquesta realitat progressista, plural i complexa que els ciutadans han volgut i que indubtablement és una realitat profundament instal·lada a la dinàmica societat actual de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

Capacitat de diàleg i de consens que el candidat a la Presidència ha demostrat tenir de forma sobradament

contrastada i que l'avalen per assumir la responsabilitat que els ciutadans amb el seu vot li encomanaren.

Al Grup Parlamentari Socialista li correspon i vol assumir plenament la responsabilitat de ser columna vertebral d'aquesta nova majoria que pretén des del diàleg i amb una actitud oberta no tancar els ulls a les noves realitats per incorporar-les al seu programa polític. Les preocupacions mediambientals, la solidaritat, l'eficàcia i la transparència, no són una simple declaració de principis sinó que com ja formen part del discurs del candidat a la investidura, aquestes preocupacions són ja un compromís que el Grup Parlamentari Socialista es compromet a impulsar des del Govern de les Illes Balears.

Els socialistes hem propiciat i participat de forma notable en la creació d'aquesta nova majoria, establint pactes preelectorals de progrés a Eivissa i a Formentera i propiciant acords amb generositat i sacrificant a vegades posicions de poder a les quals per representació ciutadana teníem dret.

Ara, volem des del diàleg i l'acord polític generar a les Illes una nova situació capaç d'il·lusionar els joves, d'oferir seguretat i solidaritat als majors i de donar suport a tots aquells que des de la il·lusió i els risc impulsen projectes que contribueixen a una societat més dinàmica i rica a la qual hi trobin el benestar tots els que hi participen.

Volem una societat de progrés i benestar on aquests termes no es contemplin només des del creixement econòmic sinó que tinguin altres paràmetres com l'estabilitat laboral, les rentes salarials, les pensions, la qualitat dels serveis educatius, dels serveis públics i la qualitat de vida de tots els qui vivim i treballam a la nostra comunitat.

Per tot això, els socialistes volem donar tot el suport a l'ample catàleg de propostes programàtiques que va exposar el candidat i que tenen com a finalitat assumir un major nivell de competències, abordar les reformes estructurals i traspàs de competències als consells insulars, fer possible un model d'ordenació territorial sobre el qual poder assentar una economia estable i duradora, que generi benestar de forma sostenible i que garanteixi la cohesió econòmica i social mitjançant el desenvolupament d'un model econòmic que contempli la nostra singular realitat productiva pel que fa a especialització econòmica, temps i forma de produir.

En matèria d'autogovern, volem destacar la voluntat i el compromís del candidat a assumir el nivell de competències equiparables al de les comunitats denominades històriques, i l'exigència de desenvolupament de la Llei de règim especial per a les Illes Balears i la participació de la comunitat autònoma de les Illes Balears als programes de la Unió Europea.

La limitació del desenvolupament urbà i una ordenació eficaç del territori per al desenvolupament d'un model econòmic sostenible, són mesures de sentit comú compartides actualment per una àmplia majoria de ciutadans. No podem mantenir un model que s'autodestruïx. El principal patrímo-

ni col·lectiu, el nostre grau de riquesa té el seu origen en la natura. Els progressistes de les Illes Balears han estat pioners en la preservació del medi natural. Lleis com la Llei d'espais naturals, la reserva natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera, la protecció de es Trenc, el parc nacional de Cabrera, entre d'altres, són una realitat a pesar dels esforços de la dreta representada pel Partit Popular per impedir-lo.

El programa presentat pel candidat, i compartit pel conjunt de forces progressistes i nacionalistes, és una passa més en la direcció correcta de més protecció. També és un programa capdavanter a Espanya de les tendències que apareixen als països centroeuropeus. El rigor mediambiental forma part d'un compromís intergeneracional que els progressistes assumim com a part de la nostra raó de ser i estar a les institucions.

El model socioeconòmic contempla una modernització de tot l'aparell productiu. Però a diferència de la dreta no contemplam el benefici tan sols en termes monetaris. L'economia ha de crear benestar i qualitat de vida als que la protagonitzen. Per això volem donar suport als empresaris emprenedors, però desitjam una millor distribució dels beneficis. Propiciarem el diàleg i l'adopció de mesures estructurals quan s'arribi a acords per fer una societat més justa i millorar les rendes directes i diferides dels assalariats.

Després de les promeses maximalistes de l'Aleshores Aliança Popular, l'any 1983, sobre el paper dels consells insulars com a administracions més properes als ciutadans de cadascuna de les Illes, el resultat de setze anys de Govern del PP no pot ésser més pobre: els consells insulars gestionen quatre de cada cent pessetes que maneja la comunitat autònoma de les Illes Balears. Com tantes vegades s'ha esdevingut al llarg dels darrers setze anys, la realitat no encaixa amb els encesos discursos del Partit Popular.

Ha arribat l'hora, per tant, d'abordar amb rigor i amb seriositat com organitzar les competències de la nostra comunitat autònoma, perquè les institucions puguin servir millor els ciutadans de cadascuna de les Illes. La proposta del candidat a la investidura encara en problema des de la voluntat política de realitzar una forta descentralització, a la vegada que es racionalitza el marc institucional.

Però permetin-me, senyores i senyors diputats, que m'entretengui especialment en els objectius i compromisos de regeneració democràtica exposats pel candidat. Diu també Maquiavel, a més de les paraules descontextualitzades que solen posar-se com a exemple de govern pervers i oportunista, diu Maquiavel que "en un govern ben constituït les lleis s'ordenen segons el bé públic i no segons les ambicions d'uns pocs". Podríem posar molts d'exemples que evidencien que a la nostra comunitat autònoma hem fet el camí invers. Per tant, no

partim de zero. No és que estigui tot per fer, que hi està, és que, a més, s'han de refer moltes coses: s'han de revisar estructures, s'han de corregir vicis; per això, volem remarcar especialment el compromís del candidat, el compromís de transparència en la gestió, d'instrumentar mecanismes per garantir el correcte i exemplar funcionament de l'administració i que en siguin principis inamobibles l'interès general l'objectivitat i la igualtat d'oportunitats.

Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera són terra abonada per a noves idees i iniciatives i requereixen de canvis estructurals i profunds. Per això, el nou govern que ha de formar el candidat no volem que sigui un fi en si mateix sinó que sigui l'instrument un vehicle perquè els ciutadans puguin veure realitzades les seves esperances i anhels de canvi.

Per acomplir aquests compromisos i realitzar aquest projecte el Grup Parlamentari Socialista es compromet a fet tots els esforços necessaris i serà un soci lleial dels grups que avui composam aquesta majoria de progrés i nacionalista. Estam convençuts que tots els grups que avui donarem suport al candidat compartim aquests desitjos i treballarem per fer-ho una realitat.

Per tant, senyor president, senyores diputades, senyors diputats, per als socialistes, com deia el filòsof xinès Lao-Tsé, avui feim la primera passa d'un llarg viatge, perquè tot viatge, per molt llarg que sigui, comença per una primera passa, i anunciam que votarem el candidat, no solament per raons òbvies, sinó perquè ens identifiquem plenament amb els principis programàtics exposats que són fruit del consens i l'acord amb una àmplia majoria parlamentària, però que els socialistes compartim i feim nostra i també perquè hem dit que volem ser companys de viatge d'aquesta majoria que es proposa regenerar l'acció política des del diàleg, des del consens i des de l'acord i creim que el candidat ha demostrat no només capacitat, sinó que ha donat sobrades mostres i garanties de tenir aquesta voluntat.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el candidat a la Presidència del Govern, Sr. Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull aprofitar aquest torn d'interlocució per agrair les paraules dels diputats Sr. Santiago Ferrer, Sr. Buades, Sr. Grosske, Sra. Munar, Sr. Sampol i Sr. Tur, que, tots ells, han manifestat el seu suport al nou govern de progrés que estaré honorat a presidir quan aquesta cambra m'atorgui la seva confiança.

Dir al diputat Sr. Santiago Ferrer que el govern, el nou govern tindrà ben en compte la situació de Formentera i tot

allò que significa la triple insularitat que pateix i que, per tant, amb aquesta qüestió, hi haurà una dedicació molt especial.

En relació amb el diputat Sr. Buades, jo ahir ja deia que el medi ambient havia de ser política de polítiques, que a partir d'ara tots els projectes del govern, a més d'analitzar el costos econòmics, també hauran de tenir molt en compte els costos mediambientals. I estic convençut que amb aquesta idea, com deia ahir, ja no només hi combreguen minories, estic convençut que encara que qualcú hagi volgut espantar-nos, també l'empresariat d'aquestes illes està per aquest tema. L'empresariat del món turístic vol que tinguem molt més respecte per als temes mediambientals, vol que tinguem molt més respecte per tot allò que significa ordenació del territori, perquè, si no el tenim, podem fer malbé la principal activitat industrial, econòmica, d'aquestes illes.

Estic convençut que per a Els Verds és un repte molt important haver entrat dins aquesta majoria i haver firmat aquest pacte, però també estic convençut que pel camí que hem recorregut fins ara, del diàleg i del consens, entre totes les forces polítiques que conformem aquest pacte, trobarem els equilibris oportuns i, per tant, avançarem de forma molt important, amb un major respecte en els temes mediambientals i d'ordenació del territori.

A la diputada Sra. Maria Antònia Munar, li he de reconèixer que efectivament ahir jo no vaig parlar molt dels ajuntaments, i els ajuntaments són els germans, els germans pobres en relació amb la finançació estatal, i per això, em sembla molt important la idea, tan important com que en els nostres programes, a molts dels programes dels diferents partits polítics que ens presentàrem en aquestes eleccions, hi figurava allò de posar en marxa un fons de compensació. Un fons de compensació perquè precisament els ajuntaments tinguin doblers, tinguin mitjans per poder fer front a les seves prioritats, perquè puguin triar quines són les seves prioritats i fugir de plans dirigistes com el Pla Mirall que va posar en marxa l'administració anterior.

Per altra banda, dir que en el pacte de govern, en el pacte firmat per les forces progressistes i nacionalistes, queda ben clar quin ha de ser el paper dels consells insulars, els consells insulars han de ser el govern de cada illa i, per això, haurem de millorar la seva finançació, haurem d'aclarir les competències i donar-los més competències i haurem de donar-los també capacitat normativa. Hem patit, durant aquesta darrera legislatura, no poder donar solució a problemes importants de l'illa de Mallorca, precisament per la manca de tenir aquesta capacitat normativa.

Al Sr. Grosske, al diputat Sr. Grosske, dir-li que, efectivament, tots hi haurem de posar molta responsabilitat, que aquest és un govern plural, però que ha de

tenir una unitat d'acció, i que li vull agrair que avui aquí hagi dit allò que haurem d'actuar amb prudència i amb responsabilitat, perquè estic convençut que en una de les qüestions en què ell està més preocupat, que és tot el relacionat amb la cohesió social, aquí, en aquest tema, hi farà falta la prudència i la responsabilitat, la prudència i la responsabilitat de poder seure a una mateixa taula a treballadors i a empresaris, a aquests empresaris als quals em referia ahir, empresaris preocupats pel medi ambient, preocupats per la formació, preocupats per tenir un projecte a llarg termini, que estan preocupats, i per això reinverteixen part del seu guany dins l'empresa, preocupats per la investigació. Treballadors que l'únic que volen és tenir una posició digna. Estic convençut que amb aquesta prudència i amb aquesta responsabilitat, i amb els nous instruments que es crearan des del Govern, Consell Econòmic i Social i d'altres instruments necessaris, podrem vèncer totes aquestes qüestions, podrem fer que aquí, aquesta bonança econòmica que hi ha a la comunitat autònoma, sigui una bonança on hi participi tothom.

En relació amb el Sr. Sampol, dir-li que estic convençut que hi haurà dificultats en el nou govern i que una de les dificultats serà ampliar el nostre sostre competencial, estic convençut que això serà difícil, però li vull deixar ben clar, tal i com està en el pacte, que tots, tots, sense exclusions, tots els altres firmants d'aquest pacte estam també al seu costat i amb el mateix pensament que ell ha expressat avui aquí. Si tenim dificultats perquè a Madrid no ens entenen, usarem totes les arts que siguin necessàries perquè ens entenguin, i creim que hem de continuar, crec que hem de continuar fent feina per impulsar temes tan importants com és canviar el sistema de finançament i, per tant, que no es basi només en l'IRPF, sinó amb altres tipus d'imposts, però també en altres qüestions també molt importants, que el Senat, per exemple, sigui una vertadera cambra territorial on les comunitats autònomes hi tinguin una veu ben forta i ben clara.

Totes les intervencions han posat nous fonaments a la ja sòlida base d'aquest govern que situarà les Illes Balears dins el tercer mil·lenni. En el discurs d'ahir vaig posar especial esment en la pluralitat de la nova majoria parlamentària. Avui vull posar èmfasi en un altre concepte que crec que és indispensable, i el Sr. Grosske en parlava, la responsabilitat. L'ètica d'un polític ha de venir dels principis, dels principis que té, però també, i sobretot, de la responsabilitat de les seves actuacions i especialment de les seves actuacions de govern. La responsabilitat és inherent a la condició de govern, però en el cas de la nova majoria de progrés, es veu multiplicada per un compromís de canvi, per un compromís que hem contret amb els electors i per la pròpia magnitud d'aquest canvi.

En qualsevol cas, vull posar de relleu que en aquest parlament, el meu compromís personal de defensar dels interessos generals d'aquestes illes, per damunt qualsevol altra consideració, compromís que vull fer extensiu a tota la nova majoria de progrés. I propòs que aquesta responsabilitat vagi més enllà, que sigui compartida, que no quedi purament i

simplement dins l'àmbit dels administradors. Propòs que la ciutadania canviï l'esperit de creador pel de responsable, i pens que la participació que hem promès ho farà possible.

Creguin-me, augmentant el format de la responsabilitat col·lectiva, el país, aquest país nostre, encara avançarà més i més depressa. L'avanç autònom no ha d'estar contingut exclusivament en uns textos legals publicats als butlletins oficials, l'avanç en l'autogovern s'ha de viure en cada moment de la vida quotidiana amb aprofundiment democràtic. La democràcia de la vida quotidiana garanteix la qualitat de vida, projecta l'individu cap al seu entorn, iguala l'home i la dona, defensa el consumidor dels abusos, potencia l'acció autònoma i alternativa dels moviments socials i proporciona la confiança social. I perquè la nostra acció de govern assoleixi aquests objectius de la democràcia quotidiana, deman i oferec responsabilitat, deman i oferec lleialtat, deman i oferec una acció unitària de govern en els compromisos del nostre programa.

Posaré en marxa tots els instruments a l'abast per assegurar la cooperació i la coordinació horitzontal entre els distints departaments del Govern, un dels engranatges seran les comissions delegades de govern, que reuniran els consellers amb competències directes o indirectes sobre un àmbit comú, hi haurà una comissió delegada pel que fa al turisme i també n'hi haurà per altres contextos que hagin de menester una actuació global. Farem un debat parlamentari anual entorn als consells insulars, debatrem la lletra grossa, però també la petita, per tal de detectar i trobar solucions als problemes, a tots els problemes més immediats dels ciutadans. El nou govern farà que la pluralitat i l'eficàcia vagin sempre plegades amb les seves actuacions i iniciatives.

Però vull aprofitar també aquesta intervenció, per tractar un altre tema que per a mi és cabdal i que en el discurs d'ahir, per la necessitat de síntesi, només en vaig poder fer dues pinzellades. Em vull referir a la projecció exterior de les Illes Balears. Les nostres illes són evidentment europees, i el nostre paper a Europa és fonamental. Però paral·lelament, i sobretot, són mediterrànies en el més ample sentit de la idea. Estam en el mateix bessó de la Mediterrània, i entenc que la conca mediterrània ha de tenir un procés interrelacionat, no tan sols en l'àmbit geoestratègic, sinó també econòmic i, per damunt de tot, social i humà. En realitat la Mediterrània és un espai geogràfic delimitat i una unitat física que comprèn tot un ventall de diversitat, de cultures i de civilitzacions. La projecció cap al segle XXI fa de les vores mediterrànies una zona particularment dinàmica i fluïda. En els propers anys s'hauran de prendre decisions transcendents en àmbits essencials que condicionaran el nostre futur de manera determinant.

Però avui la Mediterrània té una evident perspectiva de desequilibri. En una projecció a 20 anys, el Pla Blau de la Unesco preveu que la vorera sud mediterrània, els països del nord d'Àfrica principalment, multiplicaran per quatre la població de la vorera nord, l'europea. Però els països del nord de la Mediterrània acumularan una renda quatre vegades superior. Aquesta situació de clar desequilibri no permet descartar cap tipus d'esdeveniment, ni tan sols els importants fluxos migratoris podran evitar una difícil situació. L'encara poc estable situació dels Balcans no fa més que enterbolir les perspectives en altres àmbits.

Sembla per tant evident la necessitat de convocar les dues voreres mediterrànies a un lloc d'encontre, a un espai comú d'idees i de diàleg. Aquesta oportunitat de coneixement mutu té una talaià perfectament adequada: les Illes Balears. Les Illes Balears gaudeixen de totes les capacitats, potencialitats i ingredients necessaris per tenir un paper de lloc d'encontre social, polític i econòmic de tota aquesta àrea. I aquest paper no ha de tenir només un component administrativista i organitzatiu; ha d'anar molt més enllà. Des d' aquí hauriem de forjar una taula d'estudi i de diàleg, de la qual emanassin propostes globals de signe progressista, que emmarcassin la situació mediterrània de futur pels camins de la pau, del benestar, de la solidaritat, de l'avanç cultural a la pluralitat, i una fervorosa defensa per al respecte al medi ambient.

Senyores i senyors diputats, el nou Govern s'ha d'aprofitar no tan sols de la situació estratègica de les nostres illes dins la Mediterrània, sinó també de la projecció exterior dels seus avantatges socials i econòmics. Tenim una economia sòlida i oberta, tenim unes empreses amb forta vocació internacional, som experts en desenvolupament turístic, tenim uns treballadors i uns professionals altament qualificats en certs àmbits, tenim una nodrida xarxa de comunicació aèria, i de tot això n'hem de treure un avantatge. Hi ha un perill que ens pot afectar, hi ha una tendència emergent que vol situar l'eix europeu cap a l'est, cap als anomenats països de l'est, i això, ho hauriem d'equilibrar reforçant precisament l'eix mediterrani, amb una postura clara en aquest sentit, cercant socis en els països propers de la conca mediterrània, no tan sols a Barcelona i València, sinó també al sud de França i Itàlia. El nou Govern estarà vigilant a l'hora de cercar el protagonisme de les nostres illes en el context internacional.

I per acabar aquesta intervenció permetin-me, senyores i senyors diputats, una reflexió global sobre el nostre país. Un país es perfila sempre com un projecte col·lectiu, amb la voluntat d'aprofundir en unes quantes idees bàsiques que confirmen la convivència, el caràcter i la prioritat de les coses que s'han de menester fer. Un país és una passió compartida, un lloc per viure i convida, un àmbit de llibertat, un àmbit en el qual es pugui desenvolupar la personalitat d'una societat, la seva llengua i la seva cultura sense complexos ni inhibicions, lliurement, amb aquest gran amor que expressava Rosselló Porcel, quan en plena guerra civil lligava tota la seva vida al país, i cit textualment, "com és la nit les

flames a la fosca". Tornam a viure temps d'il·lusió i d'esperança, tenim els elements bàsics per recobrar la confiança en les nostres pròpies forces. La societat mallorquina, menorquina, eivissenca i formenterensa, ha recobrat la fe en el futur. Sabem que a partir d'ara mateix no hi ha impossibles, que tot depèn dels nostres esforços, de la nostra feina, de les nostres idees i del nostre projecte de país. Tenim un projecte de país possible, gens llunyà, al qual podem arribar si ens mantenim fidels a l'esperit d'aquest nou temps. Però per això hem de mantenir la unitat, i aconseguir que la gestió tradueixi en realitat el programa de govern que vaig exposar ahir.

Vull convidar tots els que en aquesta cambra donaran suport al Govern, i els que no el donaran; el que varen votar la majoria de progrés i els que varen votar altres opcions, vos vull convidar tots a integrar-vos en la recerca d'aquesta nova societat aixecada sobre el nostre vell país, renovat pel somni i l'esperança, per l'estima i per la dedicació. Moltes de gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Acabada la contestació del Sr. candidat a la Presidència, si qualche grup parlamentari dels que han intervingut abans volen fer ús del dret de rèplica.

Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula la Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Utilitz aquest torn de paraula per reiterar el suport exprés a la investidura del Sr. Francesc Antich des del Pacte Progressista d'Eivissa. Avui amb aquest nou govern, amb aquest nou govern, estam enfortint la democràcia. L'alternança i el canvi són la base de tota democràcia, a més que garanteix la seva salut i la reforcen. El canvi s'ha de traduir en la renovació de les institucions i de les polítiques, però també s'ha de traduir en la renovació de les persones, en la renovació dels governants, incorporant noves sensibilitats d'igualtat activa a la política i al govern. Aquest programa de govern amb el pacte de progrés afavoreix la renovació garanteix la renovació, afavorint que el canvi a les institucions rompi la idea privada i partidista amb què han estat governades fins ara les Illes Balears, perquè el pacte de progrés fa la democràcia més forta, els progressistes de les Illes li donam suport.

El programa de govern presentat pel candidat a la Presidència, Sr. Antich, recull en gran mesura les propostes defensades des del Pacte Progressista d'Eivissa perquè el canvi en el conjunt de les Balears fos possible.

Vull recordar a més que des de les illes Pitiüses l'acord de les forces progressistes i nacionalistes ha tingut caràcter preelectoral, presentant-se sota un mateix programa i sota una mateixa candidatura. Això, entre d'altres coses, demostra el gran desig de canvi d'una majoria de ciutadans i ciutadanes. Aquest desig de canvi s'ha confirmat a les urnes, i no és casualitat a més que a Eivissa cinc forces progressistes i nacionalistes, cinc partits diferents com són PSOE, Els Verds, Esquerra Unida, Entesa Nacionalista i Ecologista, i Esquerra Republicana de Catalunya, i vull a més mencionarlos a tots perquè, a pesar que aquestes dues darreres forces no tenen una representació directa a aquesta cambra, sí donen suport a aquesta candidatura progressista i al candidat Sr. Antich. I deia que no és casualitat que tots acordàssim una entesa i un programa de govern, tenint en compte que probablement, o millor dit amb tota seguretat, Eivissa ha estat el territori on s'ha patit amb més virulència una política conservadora especialment insensible, quan no declaradament enemiga, cap a tota una sèrie d'elements determinants per al benestar i la qualitat de vida de totes les persones. Però a més de totes les forces polítiques que anteriorment he mencionat, el projecte s'ha obert a tothom, donant la possibilitat de participar a totes aquelles persones també independents que ens hem volgut implicar en aquest govern progressista, independents, que no vol dir neutrals, que hem apostat fort per aquest projecte molt més ampli i molt més plural.

Sr. Antich, he de dir també que coincidim totalment amb vostè que la pluralitat és riquesa, i aquells que ho veuen com un problema o com un punt d'inestabilitat, és perquè probablement no creuen en el diàleg, i no creuen gaire que és possible trobar el consens. Aquesta pluralitat està totalment representada i és més representativa, la suma de diferents sensibilitats provoca un diàleg necessari i multiplica els avantatges per a tota la ciutadania en haver de buscar un consens permanent. Encara que no es comparteixin sigles, sí es comparteixen algunes coses molt més importants, com són els objectius i els projectes, perquè existeix una vocació de govern per millorar el benestar d'una majoria. Estam apostant efectivament per una unitat d'acció basada en la pluralitat, i no per una unitat basada en la homogeneïtat. Per això apostam per un pacte de progrés com a fórmula de govern, d'un govern responsable, i per una pluralitat molt més representada.

Coincidim i compartim també, Sr. Antich, els eixos que va definir en un principi com a immaterials, i que va exposar en el seu programa de govern ahir mateix: la regeneració de la vida pública, aquesta és una necessitat imperiosa que passa per la transparència en totes les actuacions i en la participació i complicitat dels ciutadans. A partir d'ara estam segurs que la crida sincera que feia a la ciutadania tindrà una resposta exitosa en la mesura que es tinguin les portes de les institucions obertes a tothom, com compartim també i coincidim en el model de país en que es dona el protagonisme principal a cadascuna de les Illes. Així, la insularitat i les illes una per una són les protagonistes. Els consells insulars han de ser els protagonistes i els dinamitzadors polítics en

cadascuna de les nostres illes, i d'aquesta forma construir un model on tots i totes ens en sentim participants, d'aquest mateix projecte.

I parlant de consells insulars, vull fer menció especial, com ja s'ha fet aquí, a la triple insularitat i la discriminació històrica que ha patit l'illa de Formentera, i que s'ha de contrarestar amb la possibilitat prevista a l'Estatut d'Autonomia i també a la Llei de consells insulars, de transferències de competències des del Consell Insular d'Eivissa i Formentera cap al propi Ajuntament de Formentera. Només així realment la insularitat, les illes una a una, com deia abans, seran les protagonistes.

I un altre dels punts als quals també des de les illes Pitiüses sentim una especial sensibilitat és el model territorial i la política mediambiental. Les Pitiüses són l'únic territori de Balears on el Govern que hem tengut fins ara no ha creat, per exemple, cap parc natural, i només cal veure quina ha estat l'actitud de l'executiu en el tema de les Salines; i per això ja dic que ens congratulam que en aquest programa de govern presentat es recull la protecció definitiva a través d'una llei autònoma de les Salines d'Eivissa i Formentera. Les manifestacions populars en favor de la protecció del territori, exclamant "no més destrucció", és un dels punts més comuns entre les illes, que ens han de fer actuar decididament amb polítiques proteccionistes del nostre entorn.

Però no ha estat només la qüestió mediambiental la que ha disparat les ànsies de canvi. Podríem esmentar-ne moltes d'altres, i sí que voldria assenyalar quant, per exemple, a benestar social, que sent aquest un compromís de prioritat d'aquest nou govern, hem de treballar perquè la riquesa econòmica d'aquestes illes ens serveixi per donar cobertura a aquells col·lectius més desfavorits, i no haguem de veure cada any que l'exclusió social i la pobresa continuen sent un referent a la majoria d'informes d'aquelles organitzacions dedicades a combatre aquesta marginalitat. Aquest benestar social és un element de cohesió, com ho és també l'enfortiment de les nostres senyes d'identitat, del nostre patrimoni lingüístic i del nostre patrimoni cultural. Aquestes manifestacions culturals han de ser integradores dins una població on la multiculturalitat és una realitat compatible amb aquestes senyes d'identitat.

I finalment, ressaltar el que és el motor de la nostra economia, el turisme, que també ha de ser compatible amb aquests eixos anteriorment exposats: protecció mediambiental, cohesió social i enfortiment d'aquestes senyes d'identitat. El repte avui del nostre model turístic és la desestacionalització, i especialment ho és a les illes Pitiüses. Sr. Antich, aquests eixos són coincidents amb els punts programàtics defensats també des de les nostres illes, oferim des d'aquí la nostra implicació amb el seu projecte, que és el nostre en el conjunt de les Illes Balears.

I per acabar, mostrar el convenciment que aquest serà un govern molt més eficaç. El pacte de progrés i la cultura de pacte és la cultura present a la majoria de països europeus amb governs progressistes, és la cultura de la governabilitat i de l'exercici de la responsabilitat per treballar per tots els ciutadans. Els pactes són el més natural en democràcia, i són el resultat d'un estil de fer política basat en el diàleg per damunt de la confrontació, en el respecte i no en la crispació, en l'interès general i en la voluntat d'exercir la responsabilitat política de govern.

Per això no ens ha de fer por pactar, no ens ha de fer por assumir la responsabilitat de governar des del pacte de progrés, buscant el consens i el diàleg. El pacte de progrés també és un repte que assumim perquè hi creim, i ho fem a més des del convenciment que ens dóna saber que això és el que ha volgut la majoria dels ciutadans, i que ens han donat el seu suport des de l'inici d'aquest procés. Estam davant una continuïtat d'un procés que, a més, a les illes Pitiüses va començar a l'any 1996, i aquests projectes no neixen per anar en contra de ningú, sinó que han nascut precisament amb una vocació de govern, perquè volem treballar des de la responsabilitat i des del compromís pel progrés de les Illes Balears. Llavors, ja a l'any 96, vàrem saber canalitzar les il·lusions i les aspiracions de molta gent que es va posar en aquest projecte, i estic segura a més que ara, amb aquest nou govern del pacte de progrés no es defraudaran. Aquest, idò, és un projecte de futur, perquè s'inicia una nova etapa, posam fi a una etapa i n'iniciem una nova etapa a aquest segle XXI, una nova etapa política a les Illes Balears, en què la majoria ens hi sentirem representats. I aquesta il·lusió i empena que ens ha portat a aquests acords hauria de ser, i estic convençuda que serà el motor que sustenti per molts anys aquestes polítiques, que la realitat del dia a dia no ens faci oblidar quins han set els factors que han provocat que les sumes es convertissin en multiplicacions.

Per tot això no només donam suport a la candidatura del Sr. Francesc Antich, sinó que hi formam part, ens hi implicam, ens hi sentim copartíeps, som aliats i còmplices. I perquè aquesta és una candidatura de ciutadans per als ciutadans. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble Sr. Jaume Matas i Palou.

EL SR. MATAS I PALOU:

Sr. President del Parlament, senyores i senyors diputats, Sr. Antich, candidat a president del Govern. En primer lloc vull aprofitar l'ocasió també per felicitar tots els diputats i diputades d'aquesta cambra que han resultat elegits, i naturalment donar la benvinguda a tots aquells que ho fan per

primera vegada. I naturalment crec que és el moment, com vostès hauran pogut observar al llarg d'aquestes hores que duim aquí, de començar realment el debat d'avui. Després de totes aquestes intervencions a favor, de tots aquests grups parlamentaris, fins i tot per duplicat naturalment, ara començarem, si a vostès els pareix bé, realment aquest debat d'investidura.

Abans d'explicar el sentit del vot del nostre grup parlamentari, el Grup Parlamentari Popular, vull expressar-li, Sr. Antich, el meu respecte personal. A més, naturalment, li desig que si surt elegit en aquesta cambra pugui dur endavant un govern que sigui útil, que sigui profitós per a la nostra societat, per damunt de rivalitats polítiques, per damunt de personalismes, ha d'existir l'interès perquè la nostra terra, el nostre poble avanci, els nostres ciutadans millorin i puguin accedir a majors quotes de benestar. Ahir, Sr. Antich, he de dir ahir, perdoni que rectificui, perquè és ahir i avui, perquè jo crec que acabam d'assistir a la lectura del discurs que s'havia deixat probablement de llegir ahir; per tant entre el seu discurs d'ahir i la part que ha llegit avui, hem sentit i hem escoltat atentament la seva proposta; i com es pot imaginar, votarem en contra de la seva investidura.

Però vull fer-li un parell de reflexions que expliquin aquest vot negatiu, i que baix cap concepte implica que la postura del Partit Popular en aquesta cambra sigui en el futur una postura de crear obstacles ni de crear cap tipus d'entrebanc a una bona opció de govern. Aquest debat, des del nostre punt de vista, s'ha de plantejar com toca. Miri, vostè, Sr. Antich, ha perdut les eleccions de dia 13 de juny, i nosaltres, el Partit Popular, hem guanyat aquestes eleccions. Així de clar.

(Aplaudiments)

A vostè el votaren pràcticament la meitat, no arriba, la meitat dels ciutadans que varen votar el Partit Popular a les Illes Balears. És cert que vostè i el seu partit tenen tot el dret a formar un govern des del punt de vista aritmètic si efectivament fan aquest pacte de govern, des del punt de vista aritmètic i des del punt de vista legal. Però en política no tot el que és legal és de rebut...

(Aplaudiments)

Pitjor encara: el programa que va anunciar vostè ahir, i avui, és un programa que, com molt bé acaba de dir la Sra. Pilar Costa aquí mateix, no es coneixia. El seu sí que es coneixia. El programa de la Sra. Pilar Costa sí que es coneixia quan els ciutadans varen anar a votar. El seu, desafortunadament, no. Què hauria votat la gent de les Illes Balears, per exemple si vostè els hagués dit que el seu govern augmentaria en un 30% el nombre de conselleries, per posar un exemple? Què hauria votat la societat? Vostè hagués dit a aquesta societat que amb aquest nou govern hi hauria desenes de

nous directors generals, amb un cost de més de 9 milions de pessetes cadascun?

(Aplaudiments)

Ha dit vostè a la societat que amb els nous càrrecs que vostè anuncia, més les persones que són imprescindibles per al funcionament d'aquests nous càrrecs, cotxes oficials, secretaris, etcètera, el cost d'ampliació del Govern supera àmpliament els 1.200 milions de pessetes per a aquest mandat?

Els pactes que s'han signat són encara políticament més incomprensibles, si veim que a Mallorca, on va funcionar el darrer pacte d'esquerres, vostè no va obtenir ni un vot més, els seus socis del Partit Socialista de Mallorca varen perdre prop de 3.000 vots, i el tercer soci va passar de gaudir de 38.000 vots amb els Verds, a gairebé la meitat, sense arribar als 20.000. L'esquerra de Mallorca en conjunt va caure més d'un 11%. I naturalment l'explicació del pacte és la seva supervivència política personal. El seu partit du 16 anys d'oposició, 16 anys sense poder entrar en el Govern, perquè els ciutadans no ho varen voler. Necessitaven com fos arribar al poder. Vostè i els líders de l'esquerra si ara no entren al Govern haurien d'enfrontar-se a una explicació interna d'uns resultats que encara són més dolents que abans. Naturalment davant aquest panorama el pacte s'havia de fer a qualsevol preu, costi el que costi. Per tant lògicament aquest pacte s'accepta o es rebutja, però naturalment no li podem demanar més explicacions perquè no té una altra lògica. De fet, es va veure clarament aquest pecat original a la pròpia negociació d'aquest pacte: en primer lloc, fora el Partit Popular, després càrrecs, càrrecs per a tots; i finalment, quan ja tot està arreglat, que no va ser aviat, a veure què podem dir del programa, justament al contrari del que hauria de ser un pacte com toca: primer un programa, primer uns punts d'acord, i després trobar les persones. Però en aquest cas, com molts de vostres recorden, i deia aquell company nostre, aquell insigne Iñigo Cavero, es produeix el que ha estat sempre el problema central de la política: hi ha més culs que cadires; i per això s'ha ampliat el Govern fins a ocupar totes les cadires d'aquest govern, totes les cadires d'aquest banc verd. I jo crec, perquè sí sumen són 13, fins a aquí; i jo crec que encara hem d'agrair a Unió Mallorquina, hem d'agrair a la COP de Formentera i hem d'agrair al Pacte d'Eivissa que no participin en el Govern, perquè si no, encara haurien d'haver fet una ampliació del Parlament.

(Aplaudiments)

Nosaltres davant això, i li anunciï ara, farem una oposició responsable, farem una oposició que no vol posar rodes a aquesta autonomia, que tenguin entrebancs: vol facilitar les coses, vol facilitar el futur i el benestar dels ciutadans d'aquesta terra. Abans que l'èxit del seu govern, molt abans, està l'èxit de la nostra terra i està el nostre futur.

Sr. Antich, el defecte típic i tradicional de l'esquerra, i dels socialistes en particular, no solen ser els seus discursos. Vostès -i en tenim exemples- a vegades parlen que pareix

que parlen de meravella; ho prometen tot, i ho fan de forma fantàstica. El problema real, el que succeeix, és que diuen una cosa i sovint en fan una altra. I aquí, a les Balears, que hem tengut poques oportunitats fins ara, simplement li esmentaria el cas dels seus municipis, a on han governat: discurs de protecció del medi ambient, i ciment per tot: Calvià, Marratxí, Sant Lluís, Ciutadella.

Vostè personalment no es mereix aquesta sospita que cau sobre el seu partit, però el que passa és que fins ara el que hem vist de les seves poquíssimes mesures que ha pogut prendre, crec que comença per aquest camí, fa justament el contrari, el contrari, del que deia ahir i el contrari del que diu avui.

Vostè, dins aquesta filosofia que defensa de nou estil, ahir deia "restaurar la dignitat institucional", i començam bé restaurant la dignitat institucional.

Amb un exercici de cinisme, es proposa que les comissions d'investigació en el Parlament es puguin constituir amb el suport de la majoria absoluta d'aquesta cambra o amb el de més de dos grups. Jo estic segur que si nosaltres ens dividim en tres grups, rectificaran i diran que amb més de tres grups, perquè, és clar, demanar comissions d'investigació només per l'aprovació de la majoria absoluta o de més de dos grups, que vol dir el mateix, francament, crec que és un gran engany.

Jo crec que el millor seria dir que li sembla bé que el sistema continuï com fins ara, però que no faci jocs de paraules que suposen que, tanmateix, el que es farà és el que vulgui la majoria d'aquest Parlament.

Segona passa per restaurar aquesta dignitat institucional: es nomena un president provisional del Parlament, conscients que es fa això. Perquè no es tracta que el pacte hagi patit problemes posteriors al nomenament, sinó que simplement ja es concep una presidència que és provisional, amb el compromís de la dimissió, i tot per nomenar president un diputat que no ha estat triat i que ho serà en els pròxims dies.

L'Estatut d'Autonomia, que es va reformar fa poc, que incorpora el criteri que el senador representant de l'autonomia a Madrid haurà d'atendre el principi de proporcionalitat del Parlament, amb aquesta modificació, a la primera ocasió, pareix, hi insistesc, que el senador també del partit polític que es proposarà serà del partit que té, pràcticament, la representació més petita d'aquesta cambra.

Sr. Antich, proposa vostè restaurar la dignitat institucional, i demà, o demà passat, excepte que els mitjans de comunicació, que tot pot ser, ens n'hagin informat malament, vostè nomenarà tres consellers, un vicepresident i dos consellers que no podran ser executius, amb l'únic propòsit de cessar-los d'aquí a uns dies i després tornar-los a nomenar, perquè avui, legalment, aquí no

és possible nomenar més de deu consellers. Per respecte a les institucions, tant els costa que aquests senyors puguin esperar unes setmanes al seu nomenament? si fins i tot pot ser que encara no tinguin ni els llocs, ni els despatxos, ni els cotxes oficials, ni les secretàries, ni la infraestructura; tanta urgència hi ha? Després de setze anys, no ens podem estudiar aquest nou espectacle simplement per esperar uns dies. Si això vol dir recuperar la dignitat institucional, malament començam.

Pensi, Sr. Antich, que si vostè no només no respecta, sinó que, segons sembla, no es creu la seva declaració de dignificar les institucions, fins i tot abans de formar Govern, malament començam. Poca credibilitat poden tenir les seves paraules quan parla de transparència, de no "enxufisme".

I nosaltres, naturalment, li donarem un marge de confiança, però li vull dir, Sr. Antich, que tots ens coneixem i que els socialistes duen setze anys a les Illes Balears esperant a entrar en el Govern. Sr. Antich, que tots ens coneixem, que vostès han governat tretze anys Espanya, que vostès han governat l'Ajuntament de Palma, que vostès governen Calvià, i aquest és el seu exemple.

Sr. Antich, també respecte del nou estil, li vull dir dues coses: ahir vostè va dir que aquest canvi de Govern era semblant, li recordava o tenia paral·lelisme amb la transició democràtica a Espanya. Jo crec que a les Balears fa més de vint anys que hi ha un sistema, afortunadament, democràtic, obert, amb imperfeccions, però, essencialment, lliure, i no perquè el seu partit hagi tingut uns determinats resultats electorals, crec que sigui presentable admetre determinades comparacions.

La segona afirmació, que no és seva, i que no vull que representi el sentir de tots aquells que accedeixen al nou Govern, és el recordatori de la Guerra Civil. La generació anterior a la nostra, i més especialment la dels nostres pdrins, han viscut una confrontació que tots consideram tanca-da; dir qualque cosa més que un recordatori de dades respecte a això és, almanco, una expressió desafortunada.

La seva exposició del programa m'ha semblat plena de mancances i silencis significatius, per dues bandes, per un costat, perquè pareix que vostè es troba sense punt de sortida, que vostè es troba amb una terra pràcticament en condicions miserables, i per un altre, perquè no he sentit, o almanco no ho he sentit clarament, compromisos que sí que havia fet abans i que no ha expressat en el seu discurs.

Respecte del que vostè troba, entenc perfectament, no ho compartesc, però entenc que no vulgui reconèixer la situació actual, però també vostè entendre que jo vulgui dedicar almanco uns instants a deixar les coses clares.

Desestacionalització turística. Ens alegrem i estam satisfets que aquest sigui un objectiu bàsic del seu Govern, però escolti, fa cinc anys venia un milió de turistes menys que els que han vingut aquest hivern a l'hivern, aquest hivern.

M'agrada el compromís del 0'7% mitjançant les ONG, però això ja es compleix en aquest Parlament i en aquest Govern.

El sistema de finançament que demana per a les Illes Balears és reconèixer l'autonomia financera que ja s'ha assolit i, bàsicament, oposar-se a la defensa que, des del seu partit estatal, fan les seves autonomies. Demanar els descomptes per a mercaderies, sense anar més enfora, és demanar un decret de descomptes que entrarà en vigor d'aquí a un parell de setmanes, com a màxim, amb aplicació, dia 1 de gener.

Quant al pla energètic, la veritat és que la seva aportació no ens ha aportat res de nou, perquè les coses, efectivament, es troben simplement allà on diu vostè. Gas natural, aquesta era la nostra elecció, i, efectivament, elecció d'un lloc de descàrrega i d'un lloc de planta de regasificació.

Defensa de l'escola pública. Només si vostè manté els compromisos que s'han adquirit aquests tres anys, només mantenint aquests compromisos, vostè haurà avançat més en defensa de la nostra educació en tres anys que en dotze anys de titularitat de l'educació per part del seu company de partit, el Sr. Crespi.

Benestar social. N'hi hauria prou simplement si vostès no fessin al Govern la política que vostès, amb el seu conseller Damià Pons, han fet al Consell Insular aquests quatre anys, la qual vostès mateixos han reprovat per dues vegades.

Quant a l'accés a l'habitatge, n' hauria molt si mantenen el Pla portal, que beneficiarà unes cinc mil persones, fonamentalment joves.

Creixement en qualitat i no en quantitat. Aquest Parlament i aquest Govern han aprovat la Llei general turística, que prohibeix la construcció de nous hotels, si no s'esbuquen els antics.

Rehabilitació enlloc d'obra nova, perfecte, eina fonamental, però no facin el que han fet a Calvià o a Marratxí, emprin l'exemple de la Gerreria, a la ciutat de Palma, o els exemples que donen les Directrius d'Ordenació del Territori, creixement controlat, depuradores, pla d'embelliment, Pla mirall, nous conservatori, més transferències, majors quotes d'autogovern, etc.

I jo ara voldria donar-li l'oportunitat de sentir, de vostè directament, la resposta a un grapat important de qüestions que no vaig poder sentir ahir i que jo crec que preocupen els ciutadans, que preocupen tots els ciutadans, no només els 160.000 ciutadans que han votat el Partit Popular en aquestes illes, sinó a tots.

Si li pareix bé, li anomenaré, Sr. Antich, les qüestions que voldria que vostè em contestàs en els seus torns de rèplica.

No he sentit cap compromís per fer una llei de capitalitat de la ciutat de Palma. Crec que l'experiència que s'ha viscut ha conduït tots els partits a donar suport a aquesta llei, i no ho he sentit a la seva intervenció.

He cregut sentir a la transcripció de les seves paraules que vostè diu que farà un parc natural a la Serra de Tramuntana de Mallorca. Voldria que m'aclarís si es tracta d'una expressió desafortunada, perquè vostè, en el seu programa electoral, ha defensat i deia fer de la Serra de Tramuntana un parc natural. No és el mateix Arnau que mestre Arnau. No és el mateix fer-hi un parc que fer-la un parc.

Tres. He sentit les seves explicacions en matèria hidràulica, i només simplement perquè ens puguem aclarir, i crec que ens serviria una resposta d'un sí o un no a la següent pregunta: Deixarà o no deixarà vostè als pagesos que facin pous per treure aigua a les Illes Balears? Sí o no.

No he sentit la paraula de l'impost turístic ni de la taxa turística. Jo crec que els seus diputats d'Eivissa s'havien presentat a les eleccions amb aquest compromís, i allà sí que amb un pacte preelectoral que es coneixia clarament. Li deman que em digui clarament si farà o no farà aquest impost turístic.

El seu company de partit, candidat a batlle de Palma, Sr. Roig, es va presentar a les eleccions dient que els ciutadans de Palma no pagarien el cànon de l'aigua. Jo ahir li vaig sentir dir, a vostè, que canviaria el cànon de l'aigua. I jo li deman que digui, sí, efectivament, com deia el Sr. Roig, candidat socialista a l'Ajuntament de Palma, si farà que els ciutadans de Palma no paguin el cànon de l'aigua.

No li vaig sentir ahir repetir el compromís d'acabar d'homologar els sous de tots els professors, de tots els mestres educatius, tant de l'ensenyament universitari com de l'ensenyament no universitari, amb el personal de la resta de la comunitat autònoma. Homologarà o no homologarà aquests professors, mestres, personal administratiu, amb la resta de funcionaris, i quan?

No troba més progressista, sí o no, que en lloc de crear tres conselleries, amb tot el cost, amb aquests 1.200 milions de pessetes que suposen en aquest mandat, fes ja aquesta equiparació salarial, que a la millor fes ja la pujada de pensions, amb aquests doblers que va prometre ahir, perquè, és clar, crec que és important per a tots aquests senyors saber a què s'han d'atendre. No seria més progressista, en compte de tant de repartiment de sous, fer una de les escoles que la gent demana o que tenim pendent de fer, o un dels instituts que encara ens falten i que necessitam, principalment, per exemple, a l'illa d'Eivissa?

Ahir vostè va dir que les pensions s'equipararien al salari mínim interprofessional. Miri, ens sembla perfecte, ens

sembla beníssim. No tant ens sembla beníssim, sinó que li puc garantir que si vostè avui surt elegit president d'aquesta comunitat autònoma, a partir de demà li exigirem el compliment d'aquesta promesa. Digui'ns quant i com pujarà les pensions dels ciutadans de les Illes Balears i en quina data aquestes pensions s'igualaran al salari mínim interprofessional, no sigui cosa que vostè ja abans de fer aquesta promesa sap que el Tribunal Constitucional, o que els tribunals, no li deixaran fer aquesta pujada perquè rompria els pactes d'estat i els criteris de caixa única de l'Estat, no serveix aquesta excusa, no serveix aquesta excusa perquè vostè ja sap que a Andalusia no han pogut pujar aquestes pensions. Al final ho comptarem, i vostè té l'obligació de pujar aquestes pensions al salari mínim interprofessional als ciutadans de les Illes Balears, i no valdrà cap tipus d'excusa.

Parla de les excepcions de les Directrius d'Ordenació del Territori, i tres preguntes molt concretes: Es Canons, Mallorca, s'aturarà, sí o no. Es llevarà a Campos l'excepció que contempnen les Directrius per pal·liar tants i tants anys d'oblit de l'illa de Menorca? Es farà o no es farà el ParcBit?, que, per cert, ja està a la Universitat.

I també, de les Directrius d'Ordenació del Territori, vull saber si hi ha una errada o si és que no ens entenem, vostè diu que els principis que nosaltres hem aprovat de les Directrius, que és la protecció dels 500 metres de costa i la limitació al creixement a l'1% anual, s'aplicaran a sòl urbà; vol dir amb això que els sòls urbans només podran créixer el 10% i que només si estan a 500 metres de la costa s'hi podrà edificar?, vol dir això, que vostè, amb la modificació de les DOT, desclassificarà sòl urbà? Simplement perquè ho aclareixi.

Vol o no vol, vostè, una reserva dels terrenys per a ls aeroports de Palma i de Menorca? Sí o no.

Farà o no farà una via de quatre carrils a la Universitat? Farà vostè autopistes o, en canvi, diu que no farà autopistes i que el que ens farà seran quatre carrils, que en dirà una altra cosa, i que seran una autovia, però que seran quatre carrils? Farà vostè quatre carrils per anar a Manacor o no farà quatre carrils per anar a Manacor? Farà vostè quatre carrils per anar a la Universitat o no farà quatre carrils per anar a la Universitat? Si no en vol dir autopista o no en vol dir autovia, digui'n el que vulgui, d'això, però vostè digui'm aquí si farà aquests quatre carrils, digui'm si farà els quatre carrils a l'illa de Mallorca per anar fins Alcúdia i digui'm si farà els quatre carrils per arribar a Andratx.

(Aplaudiments)

Crec que li he sentit dir que traspassaria als consells insulars l'ordenació del territori i les carreteres. Jo entenc que vostè, probablement, com li ha passat avui aquí mateix, s'ha deixat una part del seu discurs per

qüestió de temps, per no fer més llarg el discurs. El que voldria és que em digués, efectivament, si les transferències als consells insulars en aquesta legislatura són ordenació del territori i carreteres.

Vull que em digui si complirà el pacte local, si farà transferència de competències als ajuntaments, i, per tant, si donarà finançament als ajuntaments d'aquestes illes.

Vull que em digui, si li pareix bé, a vostè, quan aplicarà, quin any, l'1'1% de solidaritat als projectes de desenvolupament i de cooperació en el Tercer Món.

Li vaig sentir ahir dir que el túnel de Sóller seria gratuït per als residents de la Vall i per als seus treballadors. A veure si ens entenem, vostè va anar a la campanya electoral dient que no hi hauria peatges a les Illes Balears, que rescataria la concessió i que, per tant, el túnel de Sóller seria gratuït per a tots els ciutadans de les Illes Balears, i això no és el que vaig sentir dir ahir. És que vostè ha rectificat o és que jo ho he entès malament.

Un diputat del Partit Popular lligat al món pagès ahir va intentar mesurar el temps que vostè va dedicar a un sector, com en diu vostè, estratègic de la nostra economia, l'agricultura. 22 segons; no està malament per a un sector estratègic. Li deman que ens expliqui les mesures més importants que pensa explicar precisament per a aquest sector estratègic.

Li he sentit dir això de la dinamització dels agents culturals per generalitzar el consum de la cultura. Som davant el clàssic "amiguisme" de l'esquerra, on els seus intel·lectuals reben...

(Remor de veus)

...interessants aportacions de doblers per ser dinamitzats?

(Aldarull a la sala).

Com es dinamitza?, com es dinamitza un agent cultural? Si aquest agent cultural és dolent, se li aferra un adhesiu i es diu "se lo lleven", com amb els quadres del rei.

Explicu'm què vol fer amb tot això de la dinamització cultural, perquè el que coneixem és prou conegut.

Acab, Sr. President.

Digui'm, per acabar, sí, com sempre, com cada any, demanarà vostè el tancament de la Conselleria de la Funció Pública, per inútil, justament quan vostès arriben i en creen de noves.

Finalment, també per curiositat, voldria saber quina conselleria està fora de la comissió delegada de turisme que diu que es crearà; quina és l'àrea del Govern que no té res a veure amb el turisme?

M'agradaria també que complís i pogués complir moltes de les promeses que vostè va fer ahir; m'agradaria, com ens hem proposat sempre, que els nostres al·lots i al·lotes, quan acaben la seva formació escolar poguessin parlar perfectament les nostres dues llengües, però també m'agradaria que vostè respectàs l'Estatut d'Autonomia i que es defensassin les modalitats insulars de la nostra llengua.

(Remor de veus)

M'agradaria també que complís i que pogués reconèixer aquesta crida que va fer ahir als empresaris. No sé, no sé, si per no espantar-los, aquesta crida que va fer ahir del reconeixement al que representen els empresaris i al que representa la nostra economia productiva d'aquesta terra.

Aquesta preguntes i, en general, tota la seva intervenció, jo crec que ens posen sobre la realitat de la seva proposta. Canviem Partit Popular per Partit Socialista Obrer Espanyol. Fem quatre canvis que no afecten per res la substància, perquè si afecten la substància del que es fa a les Illes Balears, afecten la qualitat de vida, i això, naturalment, no es pot alterar. Fer el mateix amb un missatge escandalosament cínic, però nosaltres, que som el partit més votat d'aquesta terra, nosaltres que tenim suport social, tenim més de 160.000 persones que han donat el vist-i-plau a la nostra gestió i que han votat el nostre programa, que sí que coneixien, el nostre programa, nosaltres, que representem gairebé una de cada dues persones que han votat a les Illes Balears, els deim que els deixam una bona herència, els deixam un bon punt de sortida, no els volem negar que queda moltíssim per fer, sota cap concepte, i que hi ha moltes coses que es poden fer millor, que hi ha moltes coses en què, probablement, nosaltres no hàgim pogut equivocar, però el que sí que vull dir és que nosaltres, aquest partit, a aquests ciutadans a qui representem, defensarem el nostre programa electoral, si ens toca, des de l'oposició, però defensarem d'una forma constructiva, d'una forma que defensi els interessos d'aquesta terra, la nostra ideologia i els nostres interessos, que són els interessos dels ciutadans de les Illes Balears, defensarem el futur d'aquesta terra.

Vostè no només tindrà 100 dies de gràcies, sinó que vostè tindrà la sort, a més, de tenir una oposició, si resulta investit, permanentment amb actitud constructiva i positiva. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Té la paraula el candidat a la Presidència, el Sr. Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Sr. Matas, vostè ha començat amb molt bones paraules, però està enfadat, està enfadat, jo ho comprenc, les coses no li han anat massa bé, i a pesar que vostè ha dit que tenia tot el respecte personal per jo i totes aquestes coses, jo li he dit que jo també, vostè ha demostrat un cert disgust, vostè no ha contestat al que és el programa electoral, vostè ha dit que el pacte, l'acord que hi ha o el pacte progressista que jo vaig presentar ahir..., vostè ha anomenat una sèrie de temes però, realment, no hi ha hagut cap tipus de contesta. De totes formes, he de dir que hem millorat; l'altre dia el Sr. Flaquer ens deia que no tendríem ni els 100 dies de gràcia i ara, avui, ja tenim els 100 dies de gràcies. Per tant, anam millorant.

No tengui por, no tengui por, que aquest Govern serà profitós i que no hi haurà personalismes. Jo no som molt donat a personalismes. De totes formes, m'estranya que vostè em faci aquest avis, a mi, que alerta amb els personalismes; és a dir, un senyor que s'ha fet tantes fotos, la veritat, no hauria de passar pena, coneixent, a més, la meua manera d'actuar. Jo no som molt donat a aquestes coses.

Vostè diu que jo he perdut les eleccions, idò, he anat ben viu ...

(Rialles i aplaudiments)

...ben viu. Si jo, que he perdut les eleccions, som qui és aquí dalt per formar Govern, qui no ha anat ben viu és vostè...

(Rialles)

...i això m'ho ha de reconèixer. I jo li diré per què no ha anat gens viu, perquè vostè, vostè, està pagant el preu de les polítiques que han impulsat durant aquests darrers setze anys: vostè no ha anat viu, Sr. Matas, perquè ningú, absolutament ningú, no ha volgut pactar amb vostès, ningú, no hi ha volgut ningú, perquè vostès, quan han governat, han governat des de la prepotència, han governat fora compte absolutament amb ningú i, per tant, fora impulsar ni el consens ni el diàleg. Per tant, aquest és el gran fracàs del Partit Popular, no aquí, a molts altres llocs d'Espanya, maldament llavors, al final, ho haguessin volgut arreglar oferint no sé quants cents de mils de milions, perquè això dels milions i això de Madrid, vaja, també ha estat bo!

Vostè em parla de dignitat, que hem elegit un president del Parlament provisional, vostè em parla de dignitat, que hem elegit un president del Parlament provisional, i a mi m'hauria agradat, i li ho dic de veritat, que en el moment que vàrem elegir la Mesa del Parlament, tot el pacte hagués estat signat, però no va poder ser, però, vaja, la veritat, això no em lleva la son devora aquestes propostes aquí a Aragó de cents de mils de milions de pessetes de forma totalment partidista, no segons les necessitats de les comunitats autòno-

mes, no segons les necessitats que té cada una de les comunitats autònomes, sinó purament i simplement per aguantar un Govern, amb finalitat totalment electoralista. No passi pena, que una de les principals propostes que durà endavant aquest Govern serà precisament anar a Madrid i demanar tot això que vostès oferien, perquè si vostès ho oferien....

(Aplaudiments)

...si vostès ho oferien, segurament era perquè era necessari a aquestes illes. Per tant, no se'n preocupi, que nosaltres ens en preocuparem.

Per tant, no em parli que hem començat malament i no sé quantes coses en relació amb dignitat.

I per favor, no em tregui això dels tretze anys, etc., jo em present a les Illes Balears i, en temes de dignitat, no crec que vostè hi estigui molt fort, no crec que vostè pugui aguantar la batalla; jo crec que és un camí que deixaria anar i miraria a veure si em salv per un altre.

Vostè em parla del meu programa, i ara resultarà que ell coneixia més el meu programa que nosaltres. El Sr. Matas diu que en el nostre programa no parlàvem de desglossar conselleries, que en el nostre programa no parlàvem de posar més conselleries, i no se l'ha llegit el programa, el nostre programa, vostè, no se l'ha llegit perquè, efectivament, en el nostre programa parlàvem de desglossar conselleries i de donar importància...

Vostè que em diu que només he parlat 22 segons d'agricultura, vostè em diu que només he parlat 22 segons d'agricultura, bé idò, en el nostre programa parlàvem de fer una Conselleria d'Agricultura, perquè el món pagès, el sindicat dels pagesos, les cooperatives, ens havien demanat que hi hagués una conselleria a posta per a ells, i sí, efectivament, això figurava en el nostre programa, però com que vostès no en parla en, amb els pagesos, no se'n podien assabentar, d'aquestes coses. Aquest és el mal, que vostès no han escoltat la gent, aquest és el mal, aquest és el mal de vostès. Per ventura només en vaig parlar 22 segons, ahir, d'Agricultura. Jo en veng, del món pagès, i en el món pagès amb poques paraules ens basta, no necessitam grans discursos...

(Aplaudiments)

...no necessitam grans discursos, Sr. Matas, el que necessitam és que se solucionin els problemes, això necessitam, en el món pagès, que se solucionin els problemes. Vostè, en el debat de la comunitat ens parlava dels xotets i de no sé quantes coses més, però no és això, que necessita el món pagès, el món pagès el que necessita és incorporar gent jove, i parlen del fet que hi havia prop de 200 expedients per dins els despatxos de la Conselleria d'Agricultura d'incorporació de nous

pagesos joves que no tenien sortida perquè no hi havia pressupost, però per a fer-se fotos sí que n'hi havia, de pressupost, per als joves pagesos no n'hi havia, de pressupost.

Hem d'anar alerta amb això de dir que els socialistes sortim aquí, feim grans discursos i llavors no complim el que deim, perquè nosaltres tenim carretades de discursos seus, carretades de discursos seus allà on vostè prometia moltes coses i no les ha complit. O no recorda el dia de la investidura, que deia que faria un consell econòmic i social? L'ha fet?, surti aquí i em contesti, em digui sí o no; sabem que no és no. Sabem que és no.

(Aplaudiments)

Per tant, alerta, alerta amb les coses que es diuen aquí perquè vostè n'ha dites moltes.

Llavors vostè em diu que, clar, que tot això costarà molts de doblers, totes aquestes conselleries que crearem i, a més, 100 càrrecs... Vostè ja sap més que jo, vostè ja sap més que jo perquè vostè ja parla de 100 càrrecs més i no sé quantes històries. No passi pena, no passi pena, ho sabrem, ben aviat ho sabrem, qui gastava més i qui gastarà menys o qui té previst gastar menys en el Govern de la comunitat autònoma. Ben aviat ho sabrem; en aquest moment nosaltres no ho podem saber, però tot d'una que entrem no passi pena, que farem les auditories necessàries per saber quin és l'estat de la Comunitat, i volem saber què s'ha gastat amb el Parc BIT, i volem saber què ha costat la Universiada, i volem saber moltes coses, nosaltres també, moltíssim coses: què ha gastat vostè en publicitat, que llavors quan anam al pressupost resulta que les partides no hi figuren... Totes aquestes coses, ens interessarà saber-les, i llavors podrem parlar de veure qui gasta d'una manera o qui gasta de l'altra. A mi no em fa gens de por posar més conselleries mentre aquestes conselleries serveixin per resoldre els problemes dels ciutadans; jo el que no faré serà posar assessors d'aquests que no compareixen mai pel lloc. Això no faré.

(Aplaudiments)

Què vol, Sr. Matas, que en parlem, d'assessors? Perquè si ho vol en podem parlar, eh?, n'hi ha una llista llarga.

Jo he perdut les eleccions. Miri, jo em present aquí en representació d'un pacte, i aquest pacte, si només contàvem les esquerres d'aquest pacte, ja tenim més vots que vostè i dos consells. Si hi afegim el centre nacionalista, que és UM, li guanyam de devers 26.000 i busques de vots. Vostès no han guanyat a cap ni un dels territoris d'aquestes illes. Per tant, no vagi tant de guanyador perquè els vots són els que són, i al final el que feim és representar electors, i jo aquí no passi pena que estic ben tranquil i no tenc cap tipus de por de presentar-me com a candidat.

Llavors vostè em parla que això és supervivència política personal. No sé si es referia a mi o al Partit Socialista, però la veritat és que vostè sempre m'entra per unes coses que és

que queda totalment al descobert, perquè vostè un vespre se'n va a jeure de conseller i es va aixecar de president, i el Sr. Soler encara es posa la mà per l'esquena, encara no s'ha tret el punyal. Per tant, alerta, alerta en parlar de temes personals.

Vostè ens diu que ens hem allargat molt amb la negociació i tal. I clar, que ens hem allargat!, érem bastants de partits que havíem de negociar, havíem de posar uns bons fonaments, era important discutir tots els programes i, per tant, sí, ens hem allargat, ens hem allargat devers 10 dies del que solia tardar el Sr. Cañellas en fer exactament el mateix que hem fet nosaltres, 10 dies, no massa més, ho hem mirat i són més o manco 10 dies; dic el Sr. Cañellas perquè vostè no ho va fer mai, però 10 dies. I ens acusa que hem estat allargant tota aquesta processó perquè no hi havia un bon repartiment de càrrecs. Jo crec que hi ha un programa, hi ha un acord firmat, hi ha hagut una gran -encara que vostès no estiguin avesats a això- hi ha hagut una gran discussió sobre totes les polítiques que s'havien de dur a terme, i de tota aquesta discussió han sortit aquests acords que jo ahir vaig explicar i que, a més, és una cosa que ha sortit per la premsa i que, com deia, hi ha total transparència i, per tant, quasi tothom el coneix i estic convençut que vostè també el té. Per tant, estic ben convençut que vostè el coneix perfectament. Que després hi ha hagut una distribució de càrrecs? Sí, no me n'he d'amagar. O és que vostè coneix cap acte on hi hagi distintes forces polítiques que no hi hagi una distribució d'àmbits de gestió?, que jo crec que és una cosa ben normal, és una cosa ben lògica; jo crec que no hi ha cap tipus de problema en aquesta qüestió. A més, amb això de fer tres conselleries més, vostè que va tant a València i que cita tant València consultaria el Sr. Zaplana com ho ha fet, perquè tenia un problema més o manco semblant.

Vostè em diu que no vol posar rodes a aquesta comunitat autònoma, a aquesta autonomia. Jo sí, jo n'hi vull posar, de rodes, vull que faci via, vull que faci via a millorar i estic convençut que l'èxit d'aquest govern serà l'èxit d'aquesta terra. Vostè em diu que està molt preocupat del fet que l'èxit d'aquest govern no sigui l'èxit d'aquesta terra; jo estic convençut que serà així.

Vostè em torna posar -això ja és cada vegada que tenim un debat, jo i vostè- vostè sempre em treu el mateix: Calvià, Marratxí... Jo l'únic que li voldria dir és que Calvià ja voldria vostè que a l'Ajuntament de Ciutat hi hagués les escoletes, hi hagués els equipaments esportius, hi hagués totes les polítiques socials que hi ha a l'Ajuntament de Calvià; ja ho voldria, vostè. Jo crec que hem d'anar alerta en posar exemples perquè crec que a Calvià s'ha fet una gran feina i una gran labor de cohesió social, i crec que a Calvià, a més, s'ha fet una gran labor d'anar eliminant creixements no sostenibles. Li vull recordar que abans que vostè posàs en marxa les Directrius d'Ordenació del Territori, a Calvià ja havien

demanat al Consell Insular, i així ho havia fet el Consell Insular, per desclassificar milers i milers de metres, abans que vostès arribassin amb les Directrius d'Ordenació del Territori, deu anys tard, per cert, deu anys tard.

Vostè em diu, en relació a allò del president, em diu que començam malament quant al que és un canvi de formes i de maneres. Jo ja li he dit, li he dit que allò del president és una cosa que m'hagués agradat que s'hagués solucionat d'una altra manera, que el pacte ja hagués tancat en el seu moment, però de totes formes no dubti ni un moment que a mi em preocupa molt més, en relació al quedar bé d'aquesta comunitat i a la dignitat d'aquesta comunitat autònoma, casos com el del Túnel de Sóller, com el de Calvià o com el darrer cas, el de Formentera, tot el relacionat amb els argentins.

Vostè ens diu a veure si haguéssim pogut esperar a nomenar aquestes tres conselleries després d'haver reformat la Llei perquè l'Estatut d'Autonomia ara no ho preveu. És que aquí tornam a estar en una manca d'actuació d'aquest govern de la comunitat autònoma, del que vostè presidia. No és lògic, no és lògic ni és normal que, si aquí reformam l'Estatut d'Autonomia, el Govern de la..., reformant l'Estatut d'Autonomia per llevar les limitacions en relació al nombre de conselleries que hi pot haver, no és lògic ni és normal que, de forma immediata i quasi quasi mecànica, el Govern de la comunitat autònoma no analitzi totes aquelles lleis que poden anar en contra d'aquesta reforma d'estatut i les adequi; és que això ara ja no ho hauríem de fer nosaltres, vostè ho havia d'haver fet en el seu moment, perquè si el legislador, allò que ha volgut amb la primera llei d'aquest país, és precisament llevar el nombre de conselleries, no limitar el nombre de conselleries, vostè hauria d'haver agafat totes les lleis que estaven per sota i les hauria d'haver adequat a allò que deia el legislador.

Vostè ens parla que no coneixem la situació actual i que vostè la vol presentar. Em parla de tota una sèrie de temes, em parla de desestacionalització turística, que és vera, que s'han fet avanços, jo no he dit que no s'hagin fet avanços, jo crec que s'ha de continuar fent feina en aquesta qüestió, però no només perquè jo ho digui, perquè també ho diuen els empresaris turístics quan parl amb ells, i diuen que no hi ha hagut un esforç així com toca per part del Govern de la comunitat autònoma creant tota una sèrie d'infraestructures precisament per donar suport a aquesta desestacionalització, i jo crec que això és una cosa ben clara. Vostè, abans de les eleccions, es va fer una foto anant en bicicleta..., no sé si era per la carretera de Sóller, i devia ser dels primers carrils-bici que feien després de 16 anys de Partit Popular. Tampoc s'han matat, amb aquestes històries, vostès!; per tant, no és estrany que el món turístic es queixi d'aquests temes i d'aquestes qüestions, no em digui quines són les inversions que vostès han fet.

Quant al 0,7, nosaltres ben contents i sempre li donarem suport perquè això sigui així. Si el Govern ja ho fa, ben contents n'estam. Nosaltres en el programa, si no vaig mala-

ment, el que deim és anar del 0,7 cap a l'1%, i aquesta serà la feina que es farà des del Govern de la comunitat autònoma progressista.

En relació a les mercaderies vostè em diu que amb un parell de setmanes això estarà fet. Això no deu ser com el Pla de transports, perquè vostè amb el Pla de transports ens va dir que en unes quantes setmanes hi hauria un pla de transport públic i han estat les setmanes més llargues de la història, perquè ha passat quasi un any i no l'hem vist, aquest pla de transport públic. Esper que això no sigui així i que realment aquest decret que vostè diu es firmi. Nosaltres, com se suposa, ben contents, si se firma, perquè això va en benefici, precisament, dels nostres empresaris i creim que és una cosa positiva.

Vostè em diu, en relació al Pla energètic, que jo no li he dit res nou. Que allò del gas natural vostè ja ho tenia previst i que... Però, Sr. Matas, són 16 anys, que fa que hi són vostès, eh? De temes d'energia, fa devers 11 anys, que se'n parla, de fer una planificació en matèria d'energia. Vostè, abans de la campanya electoral o quasi quasi dins la campanya electoral, el darrer que ha fet ha estat comanar un nou estudi, que supòs que quan entrem a la comunitat, en obrir la porta de la comunitat, els estudis ens pegaran per damunt, perquè, estudis, en tenim de tot tipus: vostè acaba de comanar un nou estudi, em sembla amb un conveni, si no vaig malament, amb Endesa i amb Gas Natural, per saber precisament això, si havien de fer gas natural i a veure a on havien de fer les plantes, i vostè diu que tot això ja ho té en marxa. Home!, després d'11 anys vostè ho hauria de tenir un poc més avançat. Nosaltres és normal, que no ho tenguem tan en marxa, perquè sempre ho hem vist des de fora, això, és normal que nosaltres no tenguem tants d'estudis. No passi pena que aquesta serà una de les prioritats, i tot d'una que comptem amb tots aquests estudis i els que nosaltres pensam fer, li donarem una solució.

Ja li vaig dir en el darrer debat que vàrem tenir dins la campanya electoral que, de totes formes, aquest darrer conveni que ha firmat amb Endesa i Gas Natural és una cosa que jo no veig gens clara, ni una mica; no veig gens clar ni una mica que els mateixos que fan el conveni siguin els que llavors, en un moment donat, hagin de tirar (...), perquè no tenc gens clar ni una mica si aquests que ara ajuden a fer els estudis per veure com hem de fer les coses pensaran més en amb els ciutadans de les Illes Balears o amb els accionistes d'aquestes empreses; això és el que no tenc gens clar i vostè també m'ho hauria d'explicar. Jo ja li vaig demanar en el debat però no m'ho va explicar.

Em diu que en tres anys... Bé, aquesta és una qüestió que vostè i jo ja la tenim debatuda; em diu que en tres anys s'ha fet més per l'educació que en 12 anys que governaren els socialistes a l'Estat. Jo ja li vaig contestar

una vegada. Aquí en matèria d'educació s'ha fet feina i s'han fet escoles el temps de la República i el temps dels socialistes; tota la resta -em perdonarà- són històries. Ara bé, ara bé, si vostè diu que això de fer via en educació vostè ho entén com allò que l'altre dia, no fa molt, vàrem veure que ens deia un dels consellers del Partit Popular, que ens deia que l'institut de Marratxí ja estava fet i que encara no s'ha començat, si vostès compten i fan els números d'aquesta manera és una altra cosa, segurament ens passaran davant de molt.

(Aplaudiments)

Ara, si quan vostès diuen que un institut està fet és quan té el final d'obra i els alumnes ja hi poden entrar, alerta que els èxits no són tan importants.

En relació als temes de benestar social vostè em diu que també han fet molta feina. Jo l'únic que sé és que hi ha una llei d'acció social de l'any 1986 o 87 que, bé, que no s'ha desenvolupat i que això ha returat moltes accions en matèria d'acció social. Per altra banda han estat molts els problemes. Vostè em parla del Sr. Damià Pons en el Consell Insular; jo li vull deixar ben clar que vostès, des del Govern de la comunitat autònoma -i ara jo li intentaré dir el que vostè volia dir abans- han posat molts de pals a les rodes perquè totes aquestes qüestions no funcionassin, no han ajudat gens ni una mica ni en temes de benestar social ni en temes de residus ni en moltes altres qüestions perquè hi hagués una coordinació, i precisament això és el que volem fer nosaltres: que hi hagi una coordinació, que estiguin perfectament clares quines són les competències d'unes administracions i de les altres, això és el que volem fer nosaltres.

Però, clar, quin era el problema? El problema era de veure qui es penjava la medalla; jo no en tenc cap problema, de medalles, jo el que vull és que els problemes dels ciutadans s'arreglin, sigui qui sigui que els arregla; si els ha d'arreglar el Consell Insular de Mallorca que ho arregli el Consell Insular de Mallorca, i si ho ha d'arreglar el Consell Insular de Menorca que ho arregli el Consell Insular de Menorca, però no retornaré qualsevol resolució important de problemes dels ciutadans purament i simplement per penjar-me una medalla i vostè, governant aquesta comunitat autònoma, ho ha fet; ho ha fet amb benestar social, ho ha fet amb els fems i ho ha fet amb moltes altres qüestions, i això són les noves maneres que jo vull llevar, aquestes són les noves maneres que llevar. No pot estar per davant el tema partidista per davant dels interessos d'aquesta terra i vostè els hi ha posat, vostè, en el tema del fems, en el tema del fems, va consentir que ens passejàssim per tot Europa dient que aquí hi havia molts de problemes de fems per no donar solució a aquesta qüestió; vostès ens tancaren l'abocador de Palma, i jo a vostè, que era el president de la comunitat autònoma, i que en plena època turística ens passejàvem per tot Europa amb problemes de fems, jo que era responsable del fems del Consell Insular no el vaig veure aparèixer mai. Segurament aquest dia devia ser a una fira a donar moltes abraçades i a donar moltes mans a molta de gent, però allà a on feia falta

vostè era a donar solució a aquestes qüestions i vostè no va donar cara. Això és el que ha de fer el president de la comunitat autònoma, sigui fruit d'un pacte o sigui fruit d'una majoria absoluta, i això és el que vostè no ha fet, Sr. Matas.

Em parla d'habitatge, que vostès han posat un pla en marxa. Jo li vaig dir, quan havien posat el pla en marxa, que això no significava la fi del món; nosaltres ho vàiem amb bons ulls; de totes formes jo encara esper a veure quins són els resultats en matèria d'habitatge respecte de les altres comunitats autònomes. Què passa amb el Règim Especial? Quins resultats hem tengut en matèria de règim especial? Quin ha estat el funcionament de l'Ibavi durant aquests quatre anys? Jo li puc dir: no complim mai els objectius, sempre estam per baix dels objectius de les altres comunitats autònomes. Habitatge en règim especial, l'habitatge que va a la gent pobre i a la gent que no té mitjans. Això, a vostè, no li preocupa, li ha preocupat més el Pla Mirall, les places i els empedrats, però l'habitatge per a aquesta gent, a vostè, no li ha preocupat. A mi sí, que em preocupa, i puc assegurar que serà una prioritat.

En relació a la Llei general turística també hem tengut clarament quin és el debat. La Llei general turística nosaltres -i així ho diu el pacte- creïm que hi ha d'haver tota una sèrie de modificacions: temes d'habitatges vacacionals, en temes d'intercanvis i que els creixements s'han d'aturar a través de Directrius d'Ordenació del Territori, plans territorials parcials i planejament d'ajuntaments. Els creixements s'han d'aturar d'aquesta manera. No volem intercanvis que beneficïen senyors, empresaris, que són precisament els que no han complit, els que no han complit les lleis; no en volem, no volem monopolis quant a vendre les places, no en volem! Que això es regeixi a través de les Directrius d'Ordenació del Territori i que es regeixi a través dels plans territorials parcials.

Quant a la capitalitat de Palma, si jo no vaig malament, en aquest parlament es va aprovar que el Govern de la comunitat autònoma faria un estudi. Nosaltres esperàvem l'estudi, estàvem a l'espera per nosaltres veure, tot el tema del pacte, a veure què deia aquest estudi, però bé, l'hem pogut esperar de bades, igual que moltes altres coses.

Llavors vostè em diu a veure si deixaré fer pous als pagesos. Sr. Matas, si deixaré fer pous als pagesos! Vostè creu que aquest és el problema més greu de la comunitat, precisament el tema dels pous dels pagesos?, o que els pous dels pagesos s'emprin per a altres tipus d'usos? No deu ser aquest, el problema d'aquesta comunitat...?

(Aplaudiments)

...que els pous dels pagesos s'empren per a altres tipus d'usos? No passi pena, no passi pena, ens cuidarem

dels pous dels pagesos, ens cuidarem de la reutilització d'aigües depurades... Miri, a Campos, vostè que em parla de Campos, a veure si li deixarem perdre l'oportunitat; a Campos, tot el tema del clavegueram i de les aigües brutes no estava fet, tot el tema de la depuradora no estava feta i l'aigua ja havia d'anar a un camp de golf; no havia d'anar als pagesos, que tenen problemes d'aigua, a un camp de golf, havia d'anar. Aquestes són les formes i les maneres que hem d'anar canviant, això ho hem de fer d'una altra manera, i clar que ho hem de fer d'una altra manera. No passi pena que amb nosaltres els pagesos no estaran gens malament. No passi pena.

En relació a la taxa turística. És que, clar, la taxa turística és una preocupació molt grossa perquè, clar, nosaltres en el nostre programa dèiem que no, els d'Eivissa deien que sí... Jo aquesta cançó la vaig sentir en el debat; jo havia dit que jo aquí venc en representació, em present en representació d'un acord de govern i, per tant, tots els partits tenien un programa electoral, i clar que tots els partits hem renunciat a coses, perquè com que nosaltres ens sabem asseure, sabem consensuar i sabem parlar les coses, no com vostès, som capaços de renunciar a temes que nosaltres dúiem en el programa electoral, tots hem fet un esforç en aquesta qüestió. En relació a la taxa turística el que diu el nostre programa és que s'estudiarà, que s'analitzarà la possibilitat de poder posar una taxa d'aquestes característiques. Hi ha molts de temes que ens preocupen: ens preocupa com es pot dur a terme, quina aplicació podria tenir, però també ens preocupa que l'excedent del turisme ajudi a millorar el nostre paisatge, ajudi a defensar els nostres recursos naturals, ajudi a fer tota una sèrie d'infraestructures necessàries per a aquesta comunitat autònoma. En això també estam preocupats i creim que directament o indirectament hem de treure qualque fórmula o qualque sistema perquè aquest excedent ajudi per a totes aquestes coses, i ho estudiarem, i en parlarem, i parlarem amb els col·lectius implicats, no ens passarà com a vostè, que va presentar una llei general turística aquí per urgència a la qual se li rebotaren tots els hotelers d'aquesta comunitat autònoma. No passi pena que si nosaltres presentam una cosa l'hauré parlada amb els empresaris dels diferents sectors.

Quant a la reforma del cànon d'aigua exactament el mateix. Li dic que jo em present aquí en defensa d'un pacte de govern que estic convençut que vostè té, i el pacte de govern diu el que diu en relació al cànon d'aigua. Per tant, no em demani si llevarem el cànon d'aigua a la ciutat de Palma o si no el llevarem. El Partit Socialista ha arribat a un pacte amb altres forces polítiques i n'està ben orgullós i ben content, i això suposa -li torn a repetir- llevar coses que nosaltres dúiem en el nostre programa, igual que ho suposa als altres partits, i el nostre programa, en relació al cànon d'aigua, el que diu és... el programa del pacte el que diu és que hi haurà reformes en relació al cànon d'aigua precisament per rebaixar la part fixa i perquè aquest cànon sigui més progressiu, la qual cosa tampoc no és una sorpresa perquè moltes d'aquestes qüestions, moltíssimes de totes aquestes qüestions que figuren en el nostre programa s'han debatut en

aquest parlament i, per cert, vostès sempre les han votat en contra.

Em diu si homologarem els funcionaris. Li puc dir que sí, que nosaltres treballarem en aquesta direcció. Vostè em diu que té..., em deia..., bé, tot allò de les conselleries i ja li he contestat. Jo crec que..., em deien per allà que avui matí el Sr. Fageda ha fet devers vuit tinentes de batle; anteriorment només en tenia cinc; per tant, alerta on ens ficam. Vostè em parlava també que aquest pacte era molt complicat i de molta gent i que, per tant, podríem tenir tota una sèrie de problemes en el sentit que això pot suposar una catàstrofe per a aquesta terra. Jo li vull recordar que el Partit Popular ha fet qualque pacte..., be, pacte, no pacte, vostès no han fet pactes, vostès han donat qualque vot a qualque ajuntament que, vaja, els deixa una mica fora de lloc per parlar de pactes antinatura, eh? S'ho pensi, s'ho pensi perquè en tornar a pujar aquí li hauré de recordar. No em parli de pactes antinatura perquè tenim una història llarga, eh?, i jo crec que més li val no anar per aquest camí.

Vostè em diu a veure si pujarem progressivament..., a veure si pujarem les pensions, quan, quin dia, i vostè, que fa 16 anys que governa, que no han arreglat el tema de l'aigua, que no han arreglat els temes de l'energia, que no han arreglat els temes dels residus, que no han arreglat no sé quantes coses, a vostè ja vol saber quin dia nosaltres pujarem les pensions i exactament en quin percentatge. El que diu el nostre programa és que pujarem progressivament les pensions per arribar al salari mínim i ho farem, i li vull recordar que això és una cosa que hauria de fer el Sr. Aznar, i li vull recordar una altra cosa: no em digui si el Constitucional m'ho deixarà fer o no m'ho deixarà fer; li vull recordar que a Andalusia ho han fet i qui ha recorregut ha estat el Partit Popular a través del Govern, el Govern de l'Estat ha estat el que ha recorregut, i això, si volen, tenim un debat, això no va contra de cap pacte de Toledo perquè, si no, llegeixi les clàusules del Pacte de Toledo. El Pacte de Toledo el que diu ben clar és que totes aquelles pensions que quedin retardades i que, per tant, necessitin augment, podran tenir augment extraordinaris. Ho pot fer, el Sr. Aznar, no hi ha cap tipus de problema, això no va en contra del Pacte de Toledo perquè, a més, nosaltres empram els doblers de la caixa única, per fer això, empram els doblers de la comunitat autònoma, perquè ens cau la cara de vergonya que en aquesta comunitat autònoma tan rica hi hagi gent que cobri només 40.000 pessetes. Vostè creu que poden arribar a final de mes, amb 40.000 pessetes?

(Aplaudiments)

Això també s'ho hauria de fer mirar, això també. Sí, sí, efectivament, veig que hi ha un diputat que diu que això som nosaltres, que ho varem fer. És que abans no n'hi havia, eh?, és que amb els règims anteriors, amb els

règims anteriors no n'hi havia. Les pensions no contributives, qui les varen posar varen ser els socialistes i molt d'esforç que feren. Per tant, volem que es vagin millorant, perquè partíem de zero, però, partíem de zero. Per tant, no em digui qui s'ha preocupat en aquestes qüestions i qui no s'ha preocupat. Només em faltaria que els socialistes haguessin de rebre lliçons de vostès en temes de cohesió social, ja només em faltaria això!

Llavors em diu a veure tot això del sòl urbà, a veure si aplicarem en el sòl urbà el mateix que a les Directrius d'Ordenació del Territori. Per favor, llegeixi bé el programa i ho entendrà. Quan parlam de sòl urbà deim que amb el mateix esperit que anam eliminant, que anam desclassificant i llevant d'enmig urbanitzables, també hi ha d'haver aquest esperit de cara al sòl urbà. Jo no li he parlat de si aplicaríem els 500 metres ni els sants 500 metres perquè el nostre programa no ho diu per res, això dels 500 metres dins allò del sòl urbà. En tot cas, això amb la revisió de les Directrius ja es mirarà, però sí, a més, hi ha una altra eina fonamental que vostès havien de fer i tampoc no han fet que és la Llei del sòl, i la Llei del sòl sí que pot entrar en totes aquestes qüestions del sòl urbà, però bé, no vull entrar en debats tècnics que segurament vostè s'hi perdrà.

Llavors em diu a veure si farem dos carrils o en farem quatre i tal. Jo ho vaig dir ben clar ahir, no en farem més, d'autopistes. Vol que li torni a dir? No farem més autopistes. Li torn a dir, Sr. Matas? No farem més autopistes.

(Aplaudiments)

No en farem més, però no crec que vostè sigui el més indicat per dir-me a veure què farem. Vostè surti aquí i em digui quina carretera ha fet, vostè. Una. Rotondes un parell, però carretera, surti aquí i em digui quina carretera ha fet. La darrera carretera que es va fer va ser devers Alcúdia, crec que la fer el Sr. Cañellas, no crec que la fes vostè.

Per cert, a una zona que trepitjava coses que per ventura hagués valgut més que no trepitjàs. Dir-li que sí, que efectivament nosaltres donarem solució, no sé si amb dos carrils, amb un carril gruixat i amb dos carrils un damunt l'altre, no ho sé perquè jo no som tècnic en carreteres, i per tant ho faran els tècnics en carreteres, però li puc assegurar que donarem solució al tema de la Universitat, i a vostè li hauria de caure la cara de vergonya que això ja no està arreglat, la cara de vergonya, perquè allà hi ha hagut accidents mortals un darrere l'altre, i perquè allà els alumnes de la Universitat saben bé com hi han d'arribar. Això era una actuació prioritària, aquesta era una qüestió prioritària que vostè havia d'haver arreglat i no ha arreglat.

Nosaltres creïm que hi ha tota una sèrie de carreteres que necessitaran actuacions, que estan saturades i per tant necessitaran desdoblaments. Però no passi pena, jo quan contestava avui matí al Sr. Buades li deia que a més de tenir en compte els costos econòmics tendrem en compte els costos mediambientals, i ho farem així, i per tant analitzarem ca-

dascun dels temes a veure com s'han de solucionar. D'això no passi gens de pena ni una mica. Vostè, que és tan defensor de les autopistes, i que pareix que ja la voldria tenir feta, ha tengut molt de temps per fer-la, i no ha fet res absolutament. Han aprovat devers tres plans... bé, n'han aprovat un, però n'han tengut en projecte devers tres, perquè això també fa devers nou o deu anys que penja, tot això de les carreteres, Sr. Matas, i la veritat és que fins i tot per la manca de pla de carreteres a vostès els tribunals els han fet tornar enrere tota una sèrie d'actuacions. Per tant, no em digui aquest esforç en carreteres que vostè pareix que en presumeix, perquè realment vostès en carreteres han fet molt poca cosa.

Jo li parlava del tema del transport públic, que és una altra de les assignatures pendents d'aquesta comunitat autònoma, i que durant molt de temps nosaltres li hem demanat que hi tengués actuacions, i vostè no hi ha fet res absolutament. Però no hi ha fet res absolutament ni en les coses més senzilles, perquè fa avergonyir anar a l'aturada de Palma, allà on arriben els autobusos i els autocars dels pobles, i que no hi hagi ni un sol banc per seure, i que la gent quan hagi d'esperar els autocars i els autobusos ha d'esperar asseguda als portals, o si plou dins el primer aiguavés de qualque veïnat de per allà. I això li puc assegurar que una de les comunitats més riques d'Europa, que una comunitat on totes les coses van tan bé, que una comunitat allà on els grans números són fabulosos, és realment un tema que a tots, i a vostès primer, ens hauria de fer caure la cara de vergonya.

I llavors em parla de cultura per dir-me si nosaltres farem amiguisme. Home, vostè està utilitzant unes paraules, que sí hem de parlar d'aquestes qüestions... Vol que li parli d'interins? Vol que li parli d'empreses públiques? En podem parlar, eh! No, miri, nosaltres el que farem serà democratitzar la cultura. El que volem és que la cultura arribi a tots els racons i a tots els sectors. Volem que la gent sigui protagonista en temes de cultura, no simples espectadors. No volem diades de 20 milions de pessetes en cavalls i edats mitjanes i històries, entre d'altres coses perquè no ens hi sentim massa vinculats, a tots aquests temes. Ens estimam més fer centres culturals a les barriades perquè la gent jove tengui un lloc on poder produir i consumir cultura; això és el que volem fer.

No, no, Sr. Matas, no es preocupi, nosaltres no farem amiguisme. Ni farem amiguisme ni farem persecució de l'Obra Cultural Balear. Tampoc no ho farem, això; tampoc no perseguirem l'Obra Cultural Balear.

(Aplaudiments)

Vostè em diu que ens deixen una herència. Una bona herència ens deixen, no hi ha cap dubte ni un. De totes formes, Sr. Matas, a pesar de l'herència que vostès

ens deixen, jo li vull dir una cosa: Aquest nou govern de la Comunitat Autònoma és un govern que no vol -i ho vull repetir, perquè ja ho he dit un parell de vegades-, és un govern que no vol anar en contra de ningú. Ni és un govern en contra del PP, ni és un govern en contra dels empresaris, com vostès volen vendre, ni és un govern en contra de ningú absolutament. Aquest govern tampoc el que no farà de cap de les maneres és crear segons quins tipus d'associacions o entitats per eliminar les que sempre havien existit i havien fet feina. Tampoc no volem controlar ningú, ni els empresaris, ni les associacions, ni absolutament ningú. Purament i simplement aquest govern el que pensa és que un país es construeix no només des de les institucions; un país es construeix si aquestes institucions saben allargar la mà a la ciutadania, i tot junts el tiren endavant. I això és el que volem fer: volem fer feina amb tothom fins i tot amb vostès. No dubti que jo a vostè, que representa 28 diputats, i per tant a molts d'electors, també el tendré en compte en la meua feina de govern. Moltes de gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula per torn de rèplica el Molt Hble. Sr. Jaume Matas.

EL SR. MATAS I PALOU:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Encara sort, Sr. Antich, que jo era el que m'havia enfadat. Encara sort, Sr. Antich, que vostè és el candidat a la investidura avui aquí, perquè jo crec que si qualcú a la televisió, o qualcú s'atraca per aquí avui horabaixa, i no sap que estam aquí des de les dotze i mitja, i qualcú connecta la televisió ara i acaba de veure la rèplica, que aquesta sí que no era llegida, efectivament, la rèplica del Sr. Antich a la meua rèplica, que sí era una rèplica, doncs hagués cregut que una de dues, o el candidat a la investidura som jo...

(Remor de veus)

...o això és un debat de desinvestidura, que també pot ser. Pot ser que tal vegada això avui també vulgui ser un debat de desinvestidura. Doncs molt bé, jo, Sr. Antich, li recoman que no s'enfadi, que es posi tranquil, que si avui surt president d'aquesta cambra tindrà molt de temps per explicar i per aplicar la seva política, però que el primer que ha de fer és canviar absolutament el xip. Vostè aquí no és l'oponent a president de la Comunitat Autònoma, vostè aquí és el candidat a president. Vostè aquí ha de defensar el seu programa, i nosaltres, és lògic, com a parlamentaris i com a ciutadans que vulguem saber què farà. I vostè ha de contestar què farà. Vostè ha de donar explicacions de quin és el seu programa, quins són els seus compromisos i què vol fer. Hi ha molts de ciutadans d'aquesta terra preocupats, no només el 45% dels ciutadans que ens han votat a nosaltres, hi ha molts d'altres ciutadans preocupats en aquesta terra per saber què és el que farà vostè; i és normal que avui, que

vostè es presenta a aquest debat per ser elegit president d'aquesta comunitat autònoma, nosaltres li demanem explicacions, i que si vostè ahir fa un discurs tan "guapo" com vulgui, però on no concreta res, i encara sort que era pragmàtic, doncs lògicament nosaltres li volem exigir què és el que farà, perquè hi ha moltes coses que ens preocupen, perquè ens jugam el futur d'aquesta comunitat autònoma, i hi ha molta gent que està inquieta i que vol saber quin és el programa polític que avui es votarà en aquest parlament.

Per tant, miri, jo podria entrar amb vostè... entre d'altres coses, em diu el president naturalment que no tindrà temps, però podria entrar amb vostè en un debat a contestar totes les acusacions que vostè em fa, perquè vostè el que no vol fer és contestar a les preguntes que jo li faig, i vostè refusa dir quin serà el seu programa, i vostè no vol sortir avui d'aquí dient quin serà el seu programa. I per què? Clar, perquè no ho pot dir; perquè no ho ha consultat amb els altres; perquè, clar, al final han fet un paper per posar-se d'acord, però un paper que lògicament no concreten. Ves alerta a no concretar, perquè no estarem d'acord. Aquí resulta que hi ha un senyor que surt avui dematí i diu "no farem més autovies", i ara surt i diu que farà més autovies.

(Remor de veus)

Escolti, què és una cosa que té quatre carrils? És que això, vull que m'ho expliqui. Li pot dir el que vulgui. Vostè li digui el que vulgui. Ara resulta que li canviarem el nom, com a la incineradora. Se'n recorden del tercer forn de la incineradora, que no era un forn; entrava no sé què, sortia cendra, però no era un forn. Ara resultarà que farem quatre carrils, però escolti, ni seran autovies, ni seran autopistes, ni seran res. Però seran quatre carrils, escolti, és igual; li digui el que vulgui, però ho farà, no és ver? Farà quatre carrils i farà autovies, naturalment. I nosaltres l'ajudarem perquè les faci, que els faci allà on siguin necessàries perquè els ciutadans d'aquestes illes puguin tenir els serveis que es mereixen, i sobretot perquè no es mori més gent a les nostres carreteres. Naturalment, que li donarem suport perquè faci aquestes carreteres, que faci els quatre carrils allà on faci falta i allà on nosaltres tenim planificat, bàsicament a l'illa de Mallorca per anar a Manacor, bàsicament per anar a l'Universitat, bàsicament per arribar fins a sa Pobla amb la prolongació de l'autopista d'Inca, i bàsicament fins arribar a Peguera amb la prolongació de l'autopista s'Andratx. Sí senyor, i l'ajudarem, però escolti, si no li vol dir autopista o no li vol dir autovia, no es preocupi, nosaltres també li canviarem el nom. Podem canviar el nom, cercarem un altre nom; seran quatre carrils, però tranquils, no seran ni autovies ni autopistes, que ningú passi pena...

(Aplaudiments)

Vostè intenta, insistesc, no entrà en el debat que jo crec que hauria de ser el debat d'avui aquí, que és el debat del seu programa. Vostè diu que representa uns ciutadans. Naturalment, tots representam ciutadans, però vostè s'ha presentat a aquestes eleccions amb un programa polític, que era el programa polític que votaven els ciutadans d'aquestes illes; i ho he dit abans, a Eivissa es varen presentar amb un programa conjunt i que el poble coneixia abans. Però, clar, el seu programa l'ha votat la meitat de gent que ha votat el nostre programa. El seu programa l'han votat la meitat dels ciutadans que ens han votat a nosaltres. I el programa és el que la gent té dret a conèixer per saber quina és l'opció política que vol triar; i l'opció política més votada en aquestes illes ha estat la del Partit Popular. I jo insistesc que és absolutament legítim que vostès facin el pacte que vulguin, però també li dic i li torn a repetir que els ciutadans d'aquestes illes no coneixien el seu programa de pacte quan es varen presentar a les eleccions. El nostre sí, i a nosaltres ens varen votar 160.000 persones, i nosaltres avui aquí representam el 45% de la població, representam 160.000 persones que ens han votat.

A mi em pareix molt bé que vostè digui que fan conselleries per resoldre problemes dels ciutadans, que posen nous directors generals per resoldre problemes dels ciutadans. Escolti, Sr. Antich, perfecte, però no ens faci combregar amb rodes de molí, home, per l'amor de Déu. Aquí hi ha tots els mitjans de comunicació, i aquí tothom ha estat llegint aquests mesos el que ha passat. Ara no em digui que vostè ha creat tres conselleries per resoldre problemes, vostè ha creat tres conselleries perquè no hi havia càrrecs per a tots, home, però si això ho sap tothom, per l'amor de Déu, si això s'ha viscut aquests dies. Tothom sap que el primer que s'ha fet aquí és un debat de repartiment de quotes de poder i de càrrecs. El programa, se l'han inventat després. I el programa, insistesc, que jo li deman que el concretí, vostè no el concreta. Vostè m'intenta donar la culpa a mi, supòs que aquesta serà la seva estratègia, i després supòs que intentarà donar la culpa al de dalt; és aquella teoria d'aquell funcionari que arribava -que supòs que això serà la seva opció de govern-, que arribava a la cadira i trobava els tres sobres. El primer sobre: "dóna la culpa de tot al que ha vingut darrere", el segon sobre: "dóna la culpa al que està a dalt, a Madrid"; i el tercer, bé, el tercer ja no li dic, perquè prepari la cadira que se'n va.

Vostè té l'obligació d'explicar aquí què és el que vol fer. Vostè té l'obligació de dir aquí què és el que farà; i vostè té l'obligació d'explicar per què vostè quan presenta un govern que vol ser més descentralitzat, justament quan el Govern perd quotes de poder, perquè vostè ha dit aquí que vol transferir competències als consells insulars, en aplicació de l'article 39; i resulta que a partir d'aquí vostè, quan transfereix competències necessita més conselleries i necessita més directors generals. Jo crec que això es casa molt malament, que això s'entén molt malament, i que ja tenim la seu plena d'ous arreglant els problemes de la Conselleria d'Agricultura fent una conselleria d'Agricultura. Escolti, jo li he demanat que vostè digui i expliqui, perquè no es tracta de

crear més funcionaris i de crear més càrrecs que duguin agricultura, es tracta de donar solucions als pagesos, i es tracta que vostè vengui aquí i digui als pagesos com arreglarà els problemes dels pagesos, què farà amb el Proagro, què farà amb el Pla de l'olivar, què farà amb el sistema de regadius dels pagesos, deixarà o no deixarà, digui, als pagesos fer pous perquè puguin regar i garantirà aquesta aigua als pagesos?

Les nostres preguntes, les meves preguntes, seriosament. Sr. Antich, no tenen mala intenció, tenen voluntat que vostè pugui aclarir als ciutadans quina és la seva proposta i el seu compromís. Per això jo li deman simplement que digui sí o no, i ara que vostè tornarà a tenir temps. Jo li deman que vostè digui si vostè farà una llei de la capitalitat de Palma, deixi el passat i la resta, farà o no farà una llei de capitalitat de Palma, sí o no? Vostè farà la serra de Tramuntana parc natural, o, com va dir ahir, farà un parc natural a la serra de Tramuntana? Vostè imposarà una taxa turística, un impost turístic sí o no, en aquestes illes? Vostè, he sentit, i crec entendre que aleshores no llevarà el cànon de l'aigua als ciutadans de la Ciutat de Palma, perfecte, molt bé; i en què modificarà el cànon d'aigua? Vostè vol homologar els sous als professors i al personal docent a la retribució que tenen els funcionaris de la Comunitat Autònoma. Si això és així, ho digui, es comprometí en això i digui quan ho farà, quan aquests professors, quan aquests mestres, quan aquest personal podrà cobrar el mateix que cobra un funcionari de la Comunitat Autònoma. Ens digui, si és possible, quan vostès equipararan les pensions, insistesc, perquè el que vostè no pot fer és enganar els ciutadans. Vostè no pot intentar sortejar la seva responsabilitat de prometre a les persones majors, de jugar amb demagògia amb quelcom tan important com és la pensió d'una persona major; i vostè els pugui prometre quelcom que vostè sap que no podrà complir. Nosaltres li exigirem que ho compleixi, i avui ho vull dir a tots, que nosaltres aquí, si vostè surt president, li exigirem que compleixi aquest compromís, i que vostè incrementi les pensions de tots els ciutadans de les Illes Balears i les equipari amb el salari mínim interprofessional.

No m'ha dit i no m'ha contestat si aturarà es Canons o no aturarà es Canons. Supòs que no ho vol dir. No m'ha dit si vostè llevarà l'excepció de Campos, i vostè deixarà Campos sense aquesta oportunitat d'accedir a aquest desenvolupament que no ha tengut durant tots aquests temps. No m'ha dit si vostè aturarà el parc Bit. Avui ha sortit aquí un parlamentari i ha dit textualment, que les DOT es modificarien per aplicar-se al sòl urbà; i això és el que vull que em digui, si efectivament aquells senyors que tenen un solar urbà han de saber que vostè farà desclassificacions en sòl urbà, i que els que tinguin un solar urbà avui pot estar dins la nova modificació de les DOT i pot veure els seus drets adquirits d'edificació que s'hagin tocat. Farà la reserva del terreny de l'aeroport de Palma i de Menorca, sí o no,

Sr. Antich? Miri, que vostè -i és l'únic de tot que crec que és necessari que jo li contesti-, que vostè amb digui a mi que no hem fet la reforma de la carretera a la Universitat per culpa nostra, quan hem estat 13 anys en aquesta comunitat autònoma sense poder rebre una sola pesseta del Govern del Partit Socialista Obrer Espanyol de Madrid, perquè el Sr. Borrell no volia que es fessin carreteres a les Illes Balears, i quan ara vostès tendran els doblers amb un conveni de Partit Popular, i el projecte per arreglar la carretera de Valldemossa, per fer aquests quatre carrils, i naturalment per arreglar les carreteres que es necessiten arreglar, i no només a Mallorca, sinó a totes les Illes Balears.

No m'ha contestat respecte de les transferències dels consells insulars. Li repetes: serà només ordenació de territori i carreteres el que pensa transferir als consells insulars? No m'ha dit si farà el pacte local i si millorarà el finançament dels ajuntaments, amb transferències de competències en totes aquelles competències que puguin gestionar els propis ajuntaments. Li deman simplement, i amb tota la bona intenció del món, que em digui per quin pressupost vostè té previst aplicar l'1,1 de solidaritat al tercer món des de les Illes Balears. Li deman, i vostè no em vol contestar, si efectivament el túnel de Sóller, tal com vostè va prometre, serà gratuït o no serà gratuït. Li deman quines són les mesures de l'agricultura com a sector estratègic. Li deman naturalment què és això de dinamitzar els agents culturals, com es dinamitza un agent cultural; si tancarà la Conselleria de Funció Pública, quines conselleries estan fora de la delegació de turisme. Totes aquestes qüestions i moltes altres que són importants, nosaltres creim que són imprescindibles avui per tenir una idea clara de quin és aquest programa que vostès volen aplicar aquí, a les Illes Balears.

Jo també, naturalment, vull que vostè tingui clar que nosaltres col·laborarem, i ho hem dit, nosaltres col·laborarem durant tots aquests anys, si és que vostè surt president d'aquesta comunitat autònoma, col·laborarem perquè les coses en aquesta comunitat autònoma vagin bé. Jo crec que és totalment injust i totalment impropri fer avui un discurs catastrofista de la situació de partida. Efectivament existeix aquesta situació de partida, i és una situació de partida ha fet que les coses durant tots aquests anys a les Illes Balears hagin millorat substancialment la qualitat de vida dels ciutadans d'aquestes illes, hagi fet que aquesta autonomia hagi consistit un autogovern, una autonomia política i una autonomia financera que ha pogut solucionar molts dels problemes que tenen els ciutadans d'aquestes illes, i tenint claríssim que queden moltíssimes coses per fer, i són les coses que nosaltres voldríem que es fessin en aquesta terra. Però el que no puc admetre, Sr. Antich, és que vostè no pugui concretar les seves postures. Si vostè no es banya, si vostè no diu que el que va prometre fa uns dies a la seva campanya es farà, naturalment nosaltres li hem de dir que començam molt malament, perquè efectivament començam amb aquesta tradició del socialisme de fer un discurs i de fer el contrari en la seva realitat.

Naturalment que jo a vostè, y *acabo*, Sr. Presidente, *acabo*, *gracias*, jo li podria dir totes les coses, o li podria intentar adjudicar totes les coses que ha fet el Partit Socialista Obrer Espanyol quan ha governat. Jo crec que tothom sap tot el que ha passat als ajuntaments i tot el que ha passat en aquest país, en aquest estat quan ha governat el Partit Socialista Obrer Espanyol. Naturalment jo li podria parlar de tots els casos de corrupció, li podria parlar de tots els que tota Espanya coneix, i de coses molt més greus encara, naturalment, com vostè sap, com pot ser el tema del GAL; però jo baix cap concepte avui seria capaç d'adjudicar-li a vostè la responsabilitat d'aquestes qüestions. Jo crec que això és impropri. Jo crec que això no seria en aquests moments ni ètic ni elegant. Però el que sí que li vull dir és que avui nosaltres volem que vostè comenci amb un discurs i amb una realitat, que és la realitat que volem per a aquesta terra. Nosaltres volem que es respecti des d'aquesta tribuna efectivament una voluntat de diàleg, que es respecti des d'aquesta tribuna una voluntat que les coses funcionin a les Illes Balears i que es puguin solucionar els problemes que tenim. Avui matí, o durant el dia, pot ser que s'hagin fet des d'aquesta tribuna, gent que ha intervengut al debat, aportacions o opinions que probablement hagin sortit molt més des de la raó i des de la venjança, des de l'odi tal vegada, fins i tot ressuscitant el franquisme, fins i tot donant càires, insisteix, d'odi al discurs: intentant probablement apropiarse d'una exclusivitat democràtica que nosaltres baix cap concepte podem consentir. Jo el que li vull dir és que nosaltres haguéssim desitjat, i desitjam, sentir avui aquí propostes d'esperança de futur. No vull contestar ningú, ni vull naturalment al·ludir ningú. No val la pena ni crec que hi haguem d'entrar. El que sí que vull dir és que aquestes paraules sempre es desqualifiquen per elles mateixes.

Jo el que esper és que el seu pas per aquesta institució, el pas per aquesta institució de tothom i de totes aquelles persones, ens faci i els faci més reflexius, els faci més participatius amb un altre tarannà, amb la tasca comuna de millorar la vida de tots. I a vostè, Sr. Antich, li exigesc que quan surti aquí contesti les qüestions que jo li deman, en nom de tots aquests ciutadans que nosaltres representam. Li contest que tingui la valentia de banyar-se, d'explicar el seu programa polític, que és vostè qui ha de respondre d'aquest programa polític aquí, i no nosaltres. És vostè que és l'aspirant a president. Li exigesc que es banyi i que digui que és el que farà, en què afectarà la seva política la realitat dels ciutadans, en quines qüestions s'afectarà i es canviarà la vida dels nostres ciutadans, que és el que a nosaltres ens preocupa, i és el que nosaltres defensarem. Miri, al ciutadà li preocupa el que li passarà; al ciutadà el preocupa allò que l'afecta. I nosaltres estam aquí i tenim l'obligació de defensar els ciutadans d'aquesta terra, de representar més de 160.000 persones d'aquesta terra que han cregut en el nostre projecte i que estan preocupats, naturalment, per aquest projecte alternatiu. Però, escolti,

a nosaltres ens hi trobarà, si vostè fa un discurs on es compromet, si vostè vol realment lluitar per aquesta terra, aquí i a Madrid, a nosaltres ens hi trobarà, acomplint el nostre programa electoral, que, per una altra part, és l'únic que hem promès sempre en qualsevol pacte que hem intentat fer amb qualsevol grup d'aquesta cambra, aplicar el nostre programa electoral, ni una peça més, i lluitarem ...

(Aplaudiments)

... per aplicar aquest programa electoral, que és el programa electoral que coneixen els ciutadans d'aquestes illes, i això és el que nosaltres hem defensat, aquest programa electoral que nosaltres li ajudarem a vostè, amb el que vostè cregui que el beneficia, també a aplicar-lo. Però escolti, ens tindrà amb il·lusió, ens tindrà amb ganes, ens trobarà amb una capacitat d'ànim constructiu, perquè per a nosaltres, Sr. Antich, per a nosaltres, Sr. Antich, el més important és representar dignament els interessos d'aquests ciutadans, dels ciutadans de les Illes Balears i que la nostra tasca aquí serveixi perquè les coses a les Illes Balears, als ciutadans de les Illes Balears, els vagin millor.

Moltes gràcies i molta sort.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula, per tancar, el candidat, Hble. Sr. Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Tanta sort que vostè ens dona els cent dies, Sr. Matas, perquè vostè, per una part, ens diu que ens dona els cent dies, però avui ja vol saber fins i tot dates de quan posarem les coses en marxa. Home, és una manera de donar els cent dies un poc especial.

Vostè surt aquí i braveja de programa, vostè surt aquí i diu que tots els ciutadans sabien molt bé quin programa duia el Partit Popular, vostè surt aquí i diu que clar, com que nosaltres hem pactat, ara els ciutadans no coneixien quin programa duríem finalment nosaltres, però en va fer de viatges a la seu d'UM, per pactar, eh?, i quin programa hagués dut, vostè, Sr. Matas?, quin programa hagués dut si vostè hagués fet un pacte amb Unió Mallorca? Si quan varen fer tot el relacionat amb la reforma de l'Estatut, aquí vàrem parlar de nacionalitat, i vostès votaren en contra, aquí votaren en contra i se n'anaren a Unió Mallorca a oferir-ho, què és que si Unió Mallorca no els hagués dit, "heu de canviar de la a a la zeta el programa", vostè no l'hagués canviat per tal de mantenir el Govern de la comunitat autònoma?, perquè això no ens ho farà creure a nosaltres que no sigui així. Perquè hem arribat a escoltar moltes coses de Madrid, 100.000 milions de pessetes, no sé quantes de modificacions, a Aragó han fet exactament el mateix. llavors deien que no, que tot això ja eren programes i actuacions que

ja tenien previstes, que l'únic que farien seria avançar totes aquestes actuacions, és a dir, si sortia un govern a Aragó del Partit Popular, les inversions farien més via, si en sortia un del Partit Socialista, anirien més a poc a poc. I això és una forma d'administrar els doblers públics normal i lògica, vaja, com per donar lliçons, com per sortir aquí i donar lliçons. Per tant, no em doni lliçons de programa perquè si vostè, si Unió Mallorca, que com és normal i natural ja no creia res de vostès, perquè sap quin tracte li han donat, hagués volgut pactar amb el Partit Popular, vostès haguessin canviat fins i tot les comes, fins i tot les comes.

Jo li he contestat totes les preguntes, per ventura me n'he deixada qualcuna, vostè em continua parlant de carreteres, jo no he dit que fariem quatre carrils, no ho he dit, he dit que es donaria una solució a la carretera de la Universitat, i he dit que a les carreteres saturades se'ls donaria una solució, com se suposa molt més blava de la que vostès volien donar i no s'han atrevit fins i tot a donar, perquè si miram el Pla de carreteres continua exactament igual que sempre, dient que es poden fer tres o quatre opcions, sense definir exactament res.

Vostè ens diu en relació amb carreteres que el temps del Sr. Borrell no hi va haver inversions, el temps del Sr. Borrell s'enviaren no sé si eren 15.000 milions de pessetes que vostès gastaren en altres coses, i quan varen haver de passar comptes a Madrid, els varen dir, "quines carreteres heu fet?", i clar no en podien fer, de carreteres, no en podien fer, de carreteres, vostès no tenien cap pla de carreteres, i els gastaren en altres històries, per tant és normal i lògic que llavors ja no els donassin més doblers, però és que vostès han tengut un pla de carreteres en aquesta darrera legislatura, fins a aquesta darrera legislatura, vostès no l'han fet al Pla de carreteres. Jo li he demanat que sortís aquí i em digués quina carretera ha fet vostè, i vostè *mutis por el foro*, res absolutament ha dit, perquè no n'ha fet cap ...

(Aplaudiments)

... no n'ha fet cap.

I vostè em diu que, clar, que no puc sortir aquí perquè no m'he assegut amb el Sr. Buades i no li he demanat el que puc dir, no m'he assegut amb el Sr. Santiago Ferrer, no m'he assegut amb la diputada Sra. Maria Antònia, no m'he assegut amb el Sr. Sampol ni amb el Sr. Grosske i, per tant, surt aquí amb dificultats, tenc problemes, però clar, vostè d'això no en pot xerrar molt, Sr. Matas, perquè vostè n'ha de consultar qualcun que no és aquí, que és el Sr. Cañellas, que ja veurem devers l'octubre què passarà ...

(Aplaudiments)

Jo he dit que s'alçaven veus dins el seu partit que deien que, bé, que no sabien cert si li donarien suport,

i no eren veus qualssevol. Sr. Matas, a mi m'agradaria, llavors diu que no li contest les coses, m'agradaria que m'escoltàs, quan parl ...

(Remor de veus)

No li deu interessar.

Per tant, crec que a l'hora de fer consultes, vostè també té un bon berenar, un bon berenar. Jo, no passi pena, com que jo som una persona molt dialogant i una persona que m'agrada parlar i consensuar les coses, i no pas gens de pena per totes aquestes qüestions i, a més, hem tengut un mes on tots ho hem pogut demostrar, per tant, això no em preocupa gens ni una mica.

Efectivament, el programa diu que farem la Serra de Tramuntana parc natural, és a dir, ja està, sí, així ho diu el programa de govern i, en relació amb el tema d'agricultura, ja li he dit que em preocupaven molts de temes, des de la reutilització d'aigua, la incorporació de gent jove, la comercialització, però sobretot un tema, que és del que s'han queixat tots els sindicats i les cooperatives, que les polítiques es faran conjuntament amb ells, escoltant-los, amb ells, les polítiques es faran escoltant tota aquesta gent. Per tant, no passi pena que realment tendrem en compte totes aquestes qüestions.

En relació a si el túnel serà gratuït o no, també ja li he contestat, vostè devia xerrar i no ho deu haver sentit, i en relació amb el tema dels consells insulars, efectivament, volem donar als consells insulars el paper que vostès no els han donat, volem que siguin el govern de cadascuna de les Illes i, per tant, volem traspassar carreteres per una banda, i totes aquelles competències compartides, fins i tot totes aquelles partides que vostès es deixaven dins el pressupost de la comunitat autònoma, a pesar d'haver donat la competència ja als consells insulars, perquè vostès donaven patrimoni als consells insulars i es quedaven un caramullet de milions per repartir per fer rehabilitacions d'esglésies, etc., i això s'ho quedaven, a pesar que la competència era dels consells insulars. Vostès es quedaven 40, 50 o 60 milions de pessetes per donar subvencions, per fer plans urbanístics, quan la competència urbanística era dels consells insulars. Per tant, tots aquests doblers que vostès es deixaven, tots aquests doblers que vostès no passaven als consells insulars, a més d'aquestes competències, també. Però, a més, farem més, de totes les competències que vostè ha enviat, que les ha enviat mal finançades, i d'això n'hem parlat en moltes ocasions, també les revisarem, perquè nosaltres volem que els consells insulars funcionin bé, no els volem donar ... només faltaria, només faltaria que nosaltres ens barallàssim en l'Estat perquè ens passis les competències bé, i llavors resulta que quan les donam als consells insulars des de la comunitat autònoma, les donàssim mal finançades. I això és el que ha passat, això, amb vostès, és el que ha passat. Per tant, no passi pensa que també ens asseurem amb els consells insulars i revisarem la finançació de totes aquestes competències perquè nosaltres, com ja li he dit, a mi no em preocupa qui es posa

la medalla, per tant no me'n reservaré de partides. Jo el que vull és que el problema concret se solucioni, independentment de qui ho gestioni, i ja està, així es farà en relació amb els consells insulars.

Quant d'on treurem el pressupost per arribar a l'1% en temes de solidaritat, bé, el primer que llevarem serà la partida de fotos. Jo no em faré fotos ... no me'n faré.

(Rialles i aplaudiments)

Ho enviaré a aquesta gent que ho necessita.

I crec que m'ha demanat poques coses més. La veritat és que vostè em demana nivell i, clar, si el nivell del que em demana és baix, jo he de contestar baix, no puc donar segons quin tipus més d'explicacions.

L'únic que li vull repetir és que tenguí molt clar que aquest govern no és en contra absolutament de ningú, llevi's de dins el cap que aquest govern s'ha format en contra del Partit Popular, i també llevi's de dins el cap que vostè i tot el Grup Parlamentari Popular i el Partit Popular no tindrà possibilitats de treballar en relació amb aquest govern, en tindrà, perquè nosaltres no volem mantenir les mateixes actuacions que hem sofert durant tots aquests anys. Vostè em parlava de les comissions d'investigació, que eren realment un desastre, així com ho hem fet i tal; i és ver que amb el tema de les comissions d'investigació, quan prepares qualche cosa no la prepares de forma conjuntural. Però li vull dir una cosa: vostès estaven avesats ... vostès no feren, primer de tot, cap passa per intentar solucionar-ho i, en segon lloc, vostès han estat avesats a administrar-los de certa manera, i jo ja vaig dir que en cas que jo ves qualsevol tipus de problema de corrupció o de prepotència, etc., jo seria el primer que tiraria endavant en aquestes qüestions, per tant, no passi pena en aquests temes, perquè feim comptes de ser ben directes.

Jo, per acabar, l'únic que li vull dir és que no es preocupi, aquí no hi haurà cap trauma, aquest nou govern sabrà parlar amb tots i cadascun dels col·lectius, sabrem impulsar aquesta nova manera de governar, aquesta nova manera de governar que impliqui més participació, que impliqui més transparència, aquesta nova manera de governar que impliqui més coordinació entre les institucions, aquesta nova manera de governar que impliqui eficàcia i, per tant, donar solució als grans problemes d'aquesta comunitat autònoma, i, sobretot, que impliqui més cohesió social i més respecte per al medi ambient.

I li vull dir una cosa, aquest govern serà el govern de tots, aquest govern serà el govern de tots els ciutadans de les Illes Balears, i com que serà el govern de tots els ciutadans de les Illes Balears, vostè tindrà totes les oportunitats del món per poder tractar amb aquest govern i per ser escoltat.

Moltes de gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, l'hora fixada per a la votació era a les set i mitja, però, si en aquests moments cadascun dels portaveus pot comprovar que tots els seus diputats són als seus escons, podem procedir-hi.

Molt bé. Senyores i senyors diputats, es procedirà a la votació. Als efectes de l'atorgament de la confiança per part de la Cambra al candidat proposat per a la Presidència de les Illes Balears, la confiança s'entendrà atorgada si el candidat obté el vot favorable de la majoria absoluta de la Cambra. La votació, segons el que disposa l'article 86.2, serà pública i per crida. El Sr. Secretari anomenarà les diputades i els diputats, i aquests respondran "sí", "no" o "abstenció". La crida es realitzarà per ordre alfabètic del primer llinatge, començant pel diputat el nom del qual sigui tret "sort". Els membres del Govern de les Illes Balears en funcions que siguin diputats, així com els membres de la Mesa, votaran al final.

El diputat pel qual començarà la crida és l'Hble. Sr. Antoni Pascual i Ribot.

EL SR. PASCUAL I RIBOT:

Sí.

(Rialles i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

..., Sr. Diputat. El Sr. Secretari començarà a fer la crida.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Antoni Pascual i Ribot.

EL SR. PASCUAL I RIBOT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Antoni Pastor i Cabrer.

EL SR. PASTOR I CABRER:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Fernando Piña i Saiz.

EL SR. PIÑA I SAIZ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Damià Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Tirs Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS (Tirs):

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Josep Ignaci Portella i Coll.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Antoni Ramonell i Amengual.

EL SR. RAMONELL I AMENGUAL:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Margalida Rosselló i Pons.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Pere Rotger i Llabrés.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maria Salom i Coll.

LA SRA. SALOM I COLL:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Aina Maria Salom i Soler.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Pere Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maria Misericòrdia Sugrañes i Barenys.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Francisca Tur i Riera.

LA SRA. TUR I RIERA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vicent Tur i Torres.

EL SR. TUR I TORRES:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maria Antònia Vadell i Ferrer.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Celestí Alomar i Mateu.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Antoni Alorda i Vilarrubias.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Catalina Amer i Riera.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Francesc Antich i Oliver.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Francesca Lluch Armengol i Socías.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joana Maria Barceló i Martí.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Buades i Beltrán.

EL SR. BUADES I BELTRÁN:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Margarita Isabel Cabrer i González.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Guillem Camps i Coll

EL SR. CAMPS I COLL:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Salvador Cànoves i Rotger.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Margarita Capó i Abrines.

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maria Cerezo i Mir.

LA SRA. CEREZO I MIR:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Pilar Costa i Serra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Andreu Crespí i Plaza.

EL SR. CRESPÍ I PLAZA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maria Lluïsa Dubón i Petrus.

LA SRA. DUBÓN I PETRUS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Santiago Ferrer i Costa.

EL SR. FERRER I COSTA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Flaquer i Riutort.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Jaume Font i Barceló.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Miquel Gascón i Mir.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Bosco Gomila i Barber.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

José Simón Gornés i Hachero.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sofía del Carmen Hernanz i Costa.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Huguet i Rotger.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Cristóbal Huguet i Sintés.

EL SR. HUGUET I SINTÉS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Manuel Jaén i Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Marí i Bonet.

EL SR. MARÍ I BONET:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Antoni Marí i Calbet.

EL SR. MARÍ I CALBET:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maria Neus Marí i Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Josep Marí i Ribas.

EL SR. MARÍ I RIBAS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maria Antònia Munar i Riutort.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Miquel Nadal i Buades.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Gaspar Oliver i Mut.

EL SR. OLIVER I MUT:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Catalina Palau i Costa.

LA SRA. PALAU I COSTA:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maria Rosa Estarás i Ferragut.

LA SRA. ESTARÁS I FERRAGUT:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

José María González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Jaume Matas i Palou.

EL SR. MATAS I PALOU:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Verger i Pocoví.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Antoni Josep Diéguez i Seguí.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Fèlix Fernández i Terrés.

EL SR. FERNÁNDEZ I TERRÉS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Francisca Bennasar i Tous.

LA SRA. BENNASAR I TOUS:

No.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Eberhard Grosske i Fiol.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Pere Palau i Torres.

EL SR. PALAU I TORRES:

No.

EL SR. PRESIDENT:

El resultat de la votació és el següent: sí, 31; no, 28; abstencions, cap.

(Aplaudiments)

Atès el resultat de la votació i havent-se obtingut el vot afirmatiu de la majoria absoluta dels membres de la Cambra, s'entén atorgada la confiança per exercir el càrrec de president de les Illes Balears al diputat Molt Honorable Sr. Francesc Antich i Oliver. L'atorgament de la confiança al candidat es comunicarà a Sa Majestat el Rei i al president del Govern de la nació, als efectes del seu nomenament com a president de les Illes Balears, d'acord amb el que preveu l'article 30 de l'erstatut d'Autonomia i l'article 141.6 del Reglament del Parlament.

S'aixeca la sessió.

(Aplaudiments)
